

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 207

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 56

20 iulie 2013

Număr de referință

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2013/C 207/01	Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> JO C 189, 29.6.2013	1
---------------	--	---

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2013/C 207/02	Cauza C-145/13 P: Recurs introdus la 22 martie 2013 de Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 22 ianuarie 2013 în cauza T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. r.l., fostă Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. r.l., Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. r.l./Comisia Europeană	2
2013/C 207/03	Cauza C-165/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 3 aprilie 2013 — Stanislav Gross/Hauptzollamt Braunschweig	3
2013/C 207/04	Cauza C-172/13: Acțiune introdusă la 5 aprilie 2013 — Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord	3

RO

Preț:
4 EUR

(continuare în pagina următoare)

Număr de referință	Cuprins (continuare)	Pagina
2013/C 207/05	Cauza C-174/13 P: Recurs introdus la 9 aprilie 2013 de Axitea SpA, fostă La Vigile San Marco SpA împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 22 ianuarie 2013 în cauza T-262/00, La Vigile San Marco SpA/Comisia Europeană	4
2013/C 207/06	Cauza C-177/13 P: Recurs introdus la 9 aprilie 2013 de Marek Marszałkowski împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 4 februarie 2013 în cauza T-159/11, Marszałkowski/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) — Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG	4
2013/C 207/07	Cauza C-180/13 P: Recurs introdus la 12 aprilie 2013 de Vetrai 28 srl, fostă Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 29 ianuarie 2013 în cauza T-272/00, Barbini și alții/Comisia Europeană	5
2013/C 207/08	Cauza C-181/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione tributaria provinciale di Latina (Italia) la 12 aprilie 2013 — Francesco Acanfora/Equitalia Sud SpA și Agenzia delle Entrate	6
2013/C 207/09	Cauza C-184/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 12 aprilie 2013 — Anonima Petroli Italiana SpA (API)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	6
2013/C 207/10	Cauza C-185/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 12 aprilie 2013 — ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori și alții/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti și alții	6
2013/C 207/11	Cauza C-186/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italia) la 12 aprilie 2013 — Air Liquide Italia Spa și alții/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	7
2013/C 207/12	Cauza C-187/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italia) la 12 aprilie 2013 — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) și altele/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti și altele	7
2013/C 207/13	Cauza C-191/13 P: Recurs introdus la 15 aprilie 2013 de Confindustria Venezia, fostă Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 29 ianuarie 2013 în cauza T-273/00, Unindustria și alții/Comisia Europeană	8
2013/C 207/14	Cauza C-194/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 15 aprilie 2013 — Esso Italiana srl/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	8
2013/C 207/15	Cauza C-195/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 15 aprilie 2013 — Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) și alții/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	9
2013/C 207/16	Cauza C-196/13: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2013 — Comisia Europeană/Republica Italiană	9
2013/C 207/17	Cauza C-206/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italia) la 18 aprilie 2013 — Cruciano Siragusa/Regione Sicilia — Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo	10

Număr de referință	Cuprins (continuare)	Pagina
2013/C 207/18	Cauza C-208/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italia) la 15 aprilie 2013 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico	10
2013/C 207/19	Cauza C-212/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšším správním soudem (Republica Cehă) la 19 aprilie 2013 — František Ryneš/Úřad pro ochranu osobních údajů	11
2013/C 207/20	Cauza C-213/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 23 aprilie 2013 — Impresa Pizzarotti & C. Spa/Comune di Bari	11
2013/C 207/21	Cauza C-221/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Trento (Italia) la 25 aprilie 2013 — Teresa Mascellani/Ministero della Giustizia	11
2013/C 207/22	Cauza C-222/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Teleklagenævnet (Danemarca) la 25 aprilie 2013 — TDC A/S/Erhvervsstyrelsen	12
2013/C 207/23	Cauza C-224/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Cagliari (Italia) la 26 aprilie 2013 — Procedură penală împotriva lui Sergio Alfonso Lorrai	13
2013/C 207/24	Cauza C-225/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 29 aprilie 2013 — Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix/Région wallonne	13
2013/C 207/25	Cauza C-227/13 P: Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Albergo Quattro Fontane Snc împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexate T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia	13
2013/C 207/26	Cauza C-228/13 P: Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Hotel Gabrielli srl, fosta Hotel Gabrielli Sandwirth SpA, împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexate T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia	14
2013/C 207/27	Cauza C-229/13 P: Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de GE.AL.VE. Srl împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexate T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia	15
2013/C 207/28	Cauza C-230/13 P: Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Metropolitan SpA, fostă Metropolitan srl, împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexate T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia	16
2013/C 207/29	Cauza C-231/13: Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Hotel Concordia srl, fostă Hotel Concordia Snc împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexate T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia	17
2013/C 207/30	Cauza C-232/13 P: Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de SPLIA împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexate T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia	18

2013/C 207/31	Cauza C-233/13 P: Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Principessa, aflată în lichidare împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexate T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia	19
2013/C 207/32	Cauza C-234/13 P: Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Albergo Saturnia Internazionale Spa împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexate T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia	19
2013/C 207/33	Cauza C-235/13: Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Savoia e Jolanda Srl împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauza T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia	20
2013/C 207/34	Cauza C-236/13 P: Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Biasutti Hotels srl, fostă Hotels Biasutti Snc împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexate T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia	21
2013/C 207/35	Cauza C-237/13 P: Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Ge.A.P. Srl împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexate T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia	22
2013/C 207/36	Cauza C-238/13 P: Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Rialto Inn Srl împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexate T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia	23
2013/C 207/37	Cauza C-239/13 P: Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Bonvecchiati Srl împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexate T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia	24
2013/C 207/38	Cauza C-242/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 29 aprilie 2013 — Commerz Nederland NV, cealaltă parte din procedură: Havenbedrijf Rotterdam NV	24
2013/C 207/39	Cauza C-246/13 P: Recurs introdus la 2 mai 2013 de Manutencoop Soc. coop., fostă Manutencoop Soc. coop. r.l. și Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. r.l. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexate T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia	25
2013/C 207/40	Cauza C-252/13: Acțiune introdusă la 7 mai 2013 — Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos ...	25
2013/C 207/41	Cauza C-254/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Brussel (Belgia) la 8 mai 2013 — Orgacom BVBA/Vlaamse Landmaatschappij	26
2013/C 207/42	Cauza C-256/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 10 mai 2013 — Provincie Antwerpen/Belgacom NV van publiek recht	26

Număr de referință	Cuprins (continuare)	Pagina
2013/C 207/43	Cauza C-257/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Franța) la 13 mai 2013 — Anouthani Mlalali/CAF des Bouches-du-Rhône	27
2013/C 207/44	Cauza C-261/13: Recurs introdus la 8 mai 2013 de Peter Schönberger împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 7 martie 2013 în cauza T-186/11, Peter Schönberger/Parlamentul European ...	27
2013/C 207/45	Cauza C-263/13 P: Recurs introdus la 14 mai 2013 de Regatul Spaniei împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 26 februarie 2013 în cauzele conexate T-65/10, T-113/10 și T-138/10, Spania/Comisia	28
2013/C 207/46	Cauza C-264/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 15 mai 2013 — Provincie Antwerpen/Mobistar NV	28
2013/C 207/47	Cauza C-265/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social n° 2 de Terrassa (Spania) la 15 mai 2013 — Emiliano Torralbo Marcos/Korota S.A. și Fondo de Garantía Salarial	29
2013/C 207/48	Cauza C-266/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 15 mai 2013 — L. Kik/Staatssecretaris van Financiën	29
2013/C 207/49	Cauza C-267/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 15 mai 2013 — Nutricia NV, cealaltă parte din procedură: Staatssecretaris van Financiën	30
2013/C 207/50	Cauza C-268/13: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunalul Sibiu (România) la data de 16 mai 2013 — Elena Petru/Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate	30
2013/C 207/51	Cauza C-270/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 17 mai 2013 — Iraklis Haralambidis/Calogero Casilli	30
2013/C 207/52	Cauza C-271/13 P: Recurs introdus la 16 mai 2013 de Rouse Industry AD împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 20 martie 2013 în cauza T-489/11, Rouse Industry/Comisia Europeană	31
2013/C 207/53	Cauza C-272/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione Tributaria Regionale per la Toscana (Italia) la 21 mai 2013 — Equoland Soc. coop. arl/Agenzia delle Dogane	32
2013/C 207/54	Cauza C-276/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de el Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Spania) la 21 mai 2013 — Pablo Acosta Padín/Hijos de J. Barreras S.A.	32
2013/C 207/55	Cauza C-279/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 22 mai 2013 — C More Entertainment AB/Linus Sandberg	33
2013/C 207/56	Cauza C-291/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Cipru) la 27 mai 2013 — Sotiris Papasavvas/Fileleftheros Dimosia Etaireia, Takis Kounnafi și Giorgios Sertis	33
2013/C 207/57	Cauza C-301/13 P: Recurs introdus la 30 mai 2013 de El Corte Inglés, S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 20 martie 2013 în cauza T-571/11, El Corte Inglés/OAPI — Chez Gerard (CLUB GOURMET)	34

2013/C 207/58	Cauza C-305/13: Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 4 iunie 2013 — Haeger & Schmidt GmbH/Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, în calitate de lichidator al Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA	35
---------------	--	----

Tribunalul

2013/C 207/59	Cauza T-168/13: Acțiune introdusă la 18 martie 2013 — EPAW/Comisia	36
2013/C 207/60	Cauza T-213/13: Acțiune introdusă la 8 aprilie 2013 — Square/OAPI — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (SQUARE)	36
2013/C 207/61	Cauza T-239/13: Acțiune introdusă la 23 aprilie 2013 — Atmeh/OAPI — Fretier (MONTALE MTL MONTALE Deign)	37
2013/C 207/62	Cauza T-240/13: Acțiune introdusă la 25 aprilie 2013 — Aldi Einkauf/OAPI — Alifoods (Alifoods)	37
2013/C 207/63	Cauza T-241/13: Acțiune introdusă la 25 aprilie 2013 — Republica Elenă/Comisia	38
2013/C 207/64	Cauza T-242/13: Acțiune introdusă la 29 aprilie 2013 — Castell Macía/OAPI — PJ Hungary (PEPE CASTELL)	38
2013/C 207/65	Cauza T-249/13: Acțiune introdusă la 2 mai 2013 — MHCS/OAPI — Ambra (DORATO)	39
2013/C 207/66	Cauza T-250/13: Acțiune introdusă la 2 mai 2013 — Naazneen Investments/OAPI — Energy Brands (SMART WATER)	39
2013/C 207/67	Cauza T-253/13: Acțiune introdusă la 6 mai 2013 — Orthogen/OAPI — Arthrex Medizinische Instrumente (IRAP)	40
2013/C 207/68	Cauza T-254/13: Acțiune introdusă la 6 mai 2013 — Stayer Ibérica/OAPI — Korporaciya „Masternet” (STAYER)	40
2013/C 207/69	Cauza T-257/13: Acțiune introdusă la 8 mai 2013 — Republica Polonă/Comisia Europeană	41
2013/C 207/70	Cauza T-258/13: Acțiune introdusă la 3 mai 2013 — Matratzen Concord/OAPI — KBT (ARKTIS)	42
2013/C 207/71	Cauza T-259/13: Acțiune introdusă la 7 mai 2013 — Franța/Comisia	42
2013/C 207/72	Cauza T-262/13: Acțiune introdusă la 15 mai 2013 — Skysoft Computersysteme/OAPI — British Sky Broadcasting și Sky IP International (SKYSOFT)	43
2013/C 207/73	Cauza T-263/13: Acțiune introdusă la 8 mai 2013 — Lausitzer Fruchteverarbeitung/OAPI — Rivella International (holzmittel)	43

<u>Număr de referință</u>	<u>Cuprins (continuare)</u>	<u>Pagina</u>
2013/C 207/74	Cauza T-265/13: Acțiune introdusă la 20 mai 2013 — Polo/Lauren/OAPI — FreshSide (Reprezentarea unui băiat pe bicicletă ținând un ciocan)	44
2013/C 207/75	Cauza T-268/13: Acțiune introdusă la 21 mai 2013 — Italia/Comisia	44
2013/C 207/76	Cauza T-269/13 P: Recurs introdus la 19 mai 2013 de Markus Brune împotriva Hotărârii din 21 martie 2013 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-94/11, Brune/Comisia	45
2013/C 207/77	Cauza T-270/13: Acțiune introdusă la 21 mai 2013 — SACBO/Comisia și TEN-T EA	46
2013/C 207/78	Cauza T-272/13: Acțiune introdusă la 21 mai 2013 — Max Mara Fashion Group/OAPI — Mackays Stores (M&Co.)	47
2013/C 207/79	Cauza T-273/13: Acțiune introdusă la 17 mai 2013 — Sarafraz/Consiliul	48
2013/C 207/80	Cauza T-274/13: Acțiune introdusă la 17 mai 2013 — Emadi/Consiliul	48
2013/C 207/81	Cauza T-275/13: Acțiune introdusă la 23 mai 2013 — Italia/Comisia	49
2013/C 207/82	Cauza T-278/13: Acțiune introdusă la 15 mai 2013 — Now Wireless/OAPI — Starbucks (HK) (now)	50
2013/C 207/83	Cauza T-279/13: Acțiune introdusă la 24 mai 2013 — Ezz și alții/Consiliul	51
2013/C 207/84	Cauza T-282/13: Acțiune introdusă la 22 mai 2013 — Iglotex/OAPI — Iglo Foods Group (IGLOTEX)	52
2013/C 207/85	Cauza T-283/13 P: Recurs introdus la 22 mai 2013 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței din 11 martie 2013 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-131/12, Marcuccio/Comisia	52
2013/C 207/86	Cauza T-284/13 P: Recurs introdus la 22 mai 2013 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței din 11 martie 2013 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-17/12, Marcuccio/Comisia	52
2013/C 207/87	Cauza T-287/13: Acțiune introdusă la 24 mai 2013 — Husky CZ/OAPI — Husky of Tostock (HUSKY)	53
2013/C 207/88	Cauza T-295/13: Acțiune introdusă la 30 mai 2013 — Italia/Comisia	53
2013/C 207/89	Cauza T-305/13: Acțiune introdusă la 3 iunie 2013 — SACE și SACE BT/Comisia	53
2013/C 207/90	Cauza T-307/13: Acțiune introdusă la 4 iunie 2013 — Capella/OAPI — Oribay Mirror Buttons (ORIBAY)	54

Tribunalul Funcției Publice

2013/C 207/91	Cauza F-24/13: Acțiune introdusă la 21 martie 2013 — ZZ/Comisia	56
---------------	---	----

<u>Număr de referință</u>	<u>Cuprins (continuare)</u>	<u>Pagina</u>
2013/C 207/92	Cauza F-26/13: Acțiune introdusă la 27 martie 2013 — ZZ/OAPI	56
2013/C 207/93	Cauza F-27/13: Acțiune introdusă la 27 martie 2013 — ZZ/Comisia	56
2013/C 207/94	Cauza F-28/13: Acțiune introdusă la 27 martie 2013 — ZZ/Comisia	57
2013/C 207/95	Cauza F-29/13: Acțiune introdusă la 28 martie 2013 — ZZ/EMA	57
2013/C 207/96	Cauza F-32/13: Acțiune introdusă la 8 aprilie 2013 — ZZ/Comisia	58
2013/C 207/97	Cauza F-34/13: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2013 — ZZ/Comisia	58
2013/C 207/98	Cauza F-35/13: Acțiune introdusă la 16 aprilie 2013 — ZZ/Comisia	58
2013/C 207/99	Cauza F-36/13: Acțiune introdusă la 18 aprilie 2013 — ZZ/EACEA	58
2013/C 207/100	Cauza F-37/13: Acțiune introdusă la 26 aprilie 2013 — ZZ/Comisia	59
2013/C 207/101	Cauza F-38/13: Acțiune introdusă la 26 aprilie 2013 — ZZ/Comisia	59
2013/C 207/102	Cauza F-39/13: Acțiune introdusă la 29 aprilie 2013 — ZZ/Comisia	60
2013/C 207/103	Cauza F-40/13: Acțiune introdusă la 7 mai 2013 — ZZ/Comisia	60
2013/C 207/104	Cauza F-41/13: Acțiune introdusă la 8 mai 2013 — ZZ și alții/BEI	60
2013/C 207/105	Cauza F-42/13: Acțiune introdusă la 8 mai 2013 — ZZ/CESE	61
2013/C 207/106	Cauza F-43/13: Acțiune introdusă la 8 mai 2013 — ZZ și alții/BEI	61
2013/C 207/107	Cauza F-44/13: Acțiune introdusă la 8 mai 2013 — ZZ/Comisia	61
2013/C 207/108	Cauza F-45/13: Acțiune introdusă la 15 mai 2013 — ZZ și alții/BEI	62
2013/C 207/109	Cauza F-46/13: Acțiune introdusă la 16 mai 2013 — ZZ/Comisia	62
2013/C 207/110	Cauza F-47/13: Acțiune introdusă la 17 mai 2013 — ZZ/Consiliul	63
2013/C 207/111	Cauza F-48/13: Acțiune introdusă la 21 mai 2013 — ZZ/Parlamentul European	63
2013/C 207/112	Cauza F-50/13: Acțiune introdusă la 22 mai 2013 — ZZ/Comisia	63
2013/C 207/113	Cauza F-54/13: Acțiune introdusă la 31 mai 2013 — ZZ/CESE	64

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2013/C 207/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 189, 29.6.2013

Publicații anterioare

JO C 178, 22.6.2013

JO C 171, 15.6.2013

JO C 164, 8.6.2013

JO C 156, 1.6.2013

JO C 147, 25.5.2013

JO C 141, 18.5.2013

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Recurs introdus la 22 martie 2013 de Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 22 ianuarie 2013 în cauza T-218/00, Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. r.l., fostă Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. r.l., Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. r.l./Comisia Europeană

(Cauza C-145/13 P)

(2013/C 207/02)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Recurentă: Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C. (reprezentanți: R. Volpe și C. Montagner, avocați)

Celelalte părți din procedură: Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. r.l., fostă Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. r.l., Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. r.l., Comisia Europeană

Concluziile recurente

— Admiterea prezentei acțiuni

— în consecință, anularea Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 23 ianuarie 2013, notificată la 24 ianuarie 2013 și anularea Deciziei 2000/394/CE a Comisiei din 25 noiembrie 1999 și

— cu titlu subsidiar, anularea articolului 5 din aceeași decizie în partea în care impune obligația de recuperare a cuantumului reducerilor contribuțiilor sociale în discuție și în care prevede să se adauge la suma respectivă dobânzile pentru perioada avută în vedere;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată corespunzătoare procedurilor din ambele grade de jurisdicție.

Motivele și principalele argumente

Prin Ordonanța din 23 ianuarie 2013 (denumită în continuare „ordonanța atacată”) Tribunalul a declarat în parte vădit inadmisibilă și în parte vădit nefondată în drept acțiunea formulată de

Ghezzi Giovanni & C. s.n.c. și având ca obiect anularea Deciziei 2000/394/CE a Comisiei în materie de reduceri ale contribuțiilor sociale.

La primul punct din recursul în cauză se susține că — în ceea ce privește inadmisibilitatea declarată a acțiunii introduse la Tribunal — nu a fost furnizată nicio motivare și, în consecință, punctul 58 din ordonanța atacată ar încălca principiul general privind obligația de motivare a actelor și, mai exact, articolul 81 din Regulamentul de procedură al Tribunalului.

Al doilea motiv invocat de recurentă se referă la presupusa inexistență a unei interpretări adecvate și exhaustive a dispoziției prevăzute la articolul 87 alineatul (1) CE [în prezent articolul 107 alineatul (1) TFUE].

Se afirmă că articolul 87 alineatul (1) CE a fost încălcat și prin încălcarea principiului egalității de tratament și a principiului nediscriminării, pentru faptul că 22 de întreprinderi ar fi fost declarate scutite de la recuperarea ajutoarelor acordate acestora, reținându-se că acestea au furnizat motivări exhaustive, în timp ce pentru prezenta recurentă motivările nu ar fi fost declarate exhaustive.

În plus, ordonanța atacată ar încălca principiul nediscriminării, în partea în care stabilește legitimitatea deciziei Comisiei, în temeiul căreia recuperarea ajutoarelor ex articolul 87 alineatul (1) CE ar fi fost exclusă pentru întreprinderile municipale (cărora Comisia le-ar fi permis, în etapa de executare a aceleiași decizii, să furnizeze în completare informațiile necesare pentru a aprecia legitimitatea ajutoarelor acordate), în timp ce recurente nu i s-ar fi solicitat niciodată să formuleze înscrisuri în completare înainte de inițierea recuperării ajutoarelor de la aceasta.

În vederea susținerii suplimentare a încălcării articolului 87 alineatul (1) CE, într-un alt punct din recurs se precizează că în ordonanța atacată nu se furnizează niciun motiv în sprijinul aspectului reținut privind afectarea schimburilor comerciale comunitare de ajutoarele acordate în favoarea întreprinderii recurente. În primul rând Comisia și ulterior Tribunalul ar fi declarat caracterul nelegal al reducerilor în cauză, reținând denaturarea schimburilor comerciale intracomunitare drept element implicit al măsurilor în favoarea întreprinderilor din sectorul pescuitului, fără să efectueze nicio analiză a pieței relevante și fără să furnizeze nicio motivare.

În plus, ordonanța atacată ar încălca articolul 87 alineatul (3) litera (a) CE [în prezent articolul 107 alineatul (3) litera (a) TFUE], întrucât nu a evaluat condițiile de aplicabilitate a derogării prevăzute la acest articol în cazul recurenței. În special, în orașul Chioggia ar exista un nivel de trai foarte scăzut, cu o subocupare a forței de muncă extraordinar de redusă.

De asemenea, ordonanța atacată ar încălca articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE [în prezent articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE], în partea în care reține că această derogare nu este aplicabilă în cazul recurenței, deși nu a furnizat nicio motivare în această privință și articolul 87 alineatul (3) litera (d) CE [în prezent articolul 107 alineatul (3) litera (d) TFUE], în partea în care reține că această derogare nu este aplicabilă în cazul recurenței, derogare care, cu încălcarea principiului nediscriminării, ar fi fost aplicată pentru alte întreprinderi venețiene.

În sfârșit, se invocă interpretarea eronată a Tribunalului privind existența unor „ajutoare existente”, cu încălcarea articolelor 1, 14 și 15 din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾. Nu se poate nega că succesiunea normelor în vigoare reprezintă o reducere continuă a contribuțiilor sociale pe o perioadă de câteva decenii.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, capitolul 08/vol. 1, p. 41).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzhof (Germania) la 3 aprilie 2013 — Stanislav Gross/Hauptzollamt Braunschweig

(Cauza C-165/13)

(2013/C 207/03)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Stanislav Gross

Pârât: Hauptzollamt Braunschweig

Întrebările preliminare

Fără a aduce atingere legăturii sistematice cu articolul 7 alineatul (3) din Directiva 92/12/CEE a Consiliului privind regimul general al produselor supuse accizelor și privind deținerea, circulația și monitorizarea acestor produse ⁽¹⁾, articolul 9 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 92/12/CEE se opune unei dispoziții legale a unui stat membru care prevede că o persoană care deține în scopuri comerciale produse supuse accizelor și puse în consum într-un alt stat membru nu

datorează accize în cazul în care a achiziționat produsele de la o altă persoană abia după încheierea operațiunii de introducere a produselor?

⁽¹⁾ JO L 76, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 1, p. 129.

Acțiune introdusă la 5 aprilie 2013 — Comisia Europeană/Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

(Cauza C-172/13)

(2013/C 207/04)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: W. Roels, R. Lyal, agenți)

Pârât: Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

— să constate că, prin impunerea unor condiții pentru degrevarea în cadrul grupurilor transfrontaliere care fac aproape imposibilă în practică obținerea unei astfel de degrevări și prin limitarea unei asemenea degrevări la perioade ulterioare datei de 1 aprilie 2006, Regatul Unit nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 49 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și al articolului 31 din Acordul privind Spațiul Economic European;

— să oblige Regatul Unit la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În urma Hotărârii Marks & Spencer (C-446/03, Rec., p. I-10837), Regatul Unit și-a modificat reglementarea privind modul în care pierderile suferite de societăți care sunt membre ale unui grup pot fi transferate către alți membri ai grupului și utilizate de către aceștia pentru a-și reduce obligațiile fiscale (norme privind degrevarea în cadrul grupului). Prevederile referitoare la pierderile societăților nerezidente figurează în prezent în partea a cincea a Corporation Tax Act 2010.

Potrivit reglementării în vigoare în Regatul Unit, o societate care este membru al unui grup poate obține un credit fiscal pentru pierderile unui membru nerezident al grupului doar dacă acesta nu are posibilitatea să obțină degrevarea în statul său de rezidență. În ceea ce privește posibilitatea unei degrevări viitoare, reglementarea din Regatul Unit face aproape imposibilă dovedirea îndeplinirii condiției menționate, din moment ce aceasta trebuie stabilită „imediat după sfârșitul” exercițiului fiscal în care a fost suferită pierderea. Din rațiuni practice, această condiție nu poate fi realizată. Rezultă că reglementarea

în discuție împiedică orice degrevare pentru pierderile unei filiale nerezidente, contrar libertății de stabilire astfel cum a fost interpretată prin Hotărârea Curții din 13 decembrie 2005, Marks & Spencer.

În al doilea rând, noile norme privind degrevarea în cadrul grupului pentru pierderile externe se aplică doar în cazul pierderilor suferite după 1 aprilie 2006, data intrării lor în vigoare. Această limitare în timp (altfel spus, excluderea de către reglementare a degrevărilor pentru pierderile suferite anterior datei respective) contravine libertății de stabilire.

Recurs introdus la 9 aprilie 2013 de Axitea SpA, fostă La Vigile San Marco SpA împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 22 ianuarie 2013 în cauza T-262/00, La Vigile San Marco SpA/Comisia Europeană

(Cauza C-174/13 P)

(2013/C 207/05)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Axitea SpA, fostă La Vigile San Marco SpA (reprezentanți: A. Vianello, A. Bortoluzzi și A. Veronese, avocați)

Celelalte părți din procedură: Republica Italiană, Comisia Europeană

Concluziile recurente

— Anularea și/sau modificarea Ordonanței Tribunalului (Camera a patra), pronunțată în cauza T-262/00, și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, recurenta invocă erori de drept în aplicarea principiilor exprimate de Curtea de Justiție în Hotărârea „Comitato Venezia vuole vivere”, pe de o parte, în ceea ce privește obligația de motivare a deciziilor Comisiei în materia ajutoarelor de stat și, pe de altă parte, în ceea ce privește repartizarea sarcinii probei în legătură cu condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE.

În ordonanța atacată prin prezenta acțiune, Tribunalul nu s-ar fi conformat celor statuate de Curtea de Justiție în Hotărârea „Comitato Venezia vuole vivere” din 9 iunie 2011, acolo unde afirmă că decizia Comisiei „trebuie să includă în sine toate elementele esențiale pentru punerea sa în aplicare de către autoritățile naționale”. Or, deși în decizie lipseau elementele esențiale pentru punerea sa în aplicare de către autoritățile naționale, Tribunalul nu ar fi evidențiat nicio carență referitoare la metoda adoptată de Comisie în decizia în litigiu, săvârșind astfel o eroare de drept.

În temeiul principiilor enunțate de Curte în Hotărârea „Comitato Venezia vuole vivere”, în cazul recuperării ajutorului, revine statului membru iar nu, așadar, fiecărui beneficiar să demonstreze în fiecare caz în parte existența condițiilor prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE. Însă, în prezenta cauză, Comisia nu ar fi clarificat în decizia atacată „modalitățile” unei astfel de verificări; în consecință, nedispunând de elementele esențiale pentru a demonstra, în cazul recuperării ajutorului, dacă scutirile acordate ar constitui pentru beneficiari ajutoare de stat, Republica Italiană, prin Legea nr. 228 din 24 decembrie 2012 (art. 1 alineatul 351 și următoarele) ar fi decis să inverseze *onus probandi*, în mod contrar celor stabilite de jurisprudența comunitară. Potrivit legiuitorului italian, în special nu ar reveni statului ci fiecărei întreprinderi beneficiare a ajutoarelor acordate sub formă de reduceri, sarcina să demonstreze că scutirile în discuție nu denaturează concurența și nici nu afectează schimburile comerciale dintre statele membre; în absența unei asemenea probe, se prezumă că scutirea acordată este în măsură să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale comunitare. Toate acestea ar fi în contradicție vădită cu principiile enunțate de Curte în Hotărârea „Comitato Venezia vuole vivere”.

Recurs introdus la 9 aprilie 2013 de Marek Marszałkowski împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 4 februarie 2013 în cauza T-159/11, Marszałkowski/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) — Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

(Cauza C-177/13 P)

(2013/C 207/06)

Limba de procedură: polona

Părțile

Recurent: Marek Marszałkowski (reprezentant: C. Sadkowski, radca prawny)

Celelalte părți din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG

Concluziile recurentului

— Anularea în întregime a hotărârii atacate pronunțate de Tribunal, confirmarea nevalidității Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru armonizare în cadrul pieței interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 11 ianuarie 2011 (cauza R 760/2010-4), obligarea OAPI la înregistrarea mărcii „Marko Walichnowy” solicitată în numele reclamantului în măsura în care privește produsele menționate în calea de atac și obligarea celeilalte părți din recurs la plata cheltuielilor de judecată aferente atât prezentei proceduri cât și procedurii care s-a aflat pe rolul Tribunalului;

- În subsidiar, anularea în întregime a hotărârii atacate pronunțate de Tribunal și trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare, potrivit articolului 61 primul paragraf din Statutul Curții de Justiție.

Motivele și principalele argumente

Reclamantul susține că Tribunalul a încălcat articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 și articolul 48 alineatul (2) din propriul Regulament de procedură.

În ceea ce privește încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009, reclamantul susține că Tribunalul:

- a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a examinat în mod corect împrejurarea dacă produsele incluse în cererea de înregistrare a mărcilor în conflict erau similare;
- a săvârșit o eroare de drept prin greșita aplicare a articolului 8 alineatul (1) litera (b) în sensul constatării caracterului similar al mărcilor în conflict;
- a săvârșit o eroare de drept întrucât a constatat că cuvântul MARKO era elementul dominant al semnului „Walichnowy Marko”;
- a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a definit publicul relevant în considerarea căruia exista un risc de confuzie și întrucât a arătat că acel risc de confuzie exista în percepția consumatorului mediu polonez;
- a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a luat în considerare reputația mărcii „Walichnowy Marko” și împrejurarea că aceasta s-a bucurat de prioritate pe teritoriul polonez încă din 1995;
- a săvârșit o eroare de drept întrucât nu a luat în considerare nivelul de atenție pe care consumatorul mediu îl are pentru produsele de care sunt legate mărcile în conflict și întrucât nu a analizat dacă acel nivel de atenție ar putea reduce riscul de confuzie.

În ceea ce privește încălcarea articolului 48 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, reclamantul susține că, la punctul 26 al hotărârii atacate, Tribunalul a reținut în mod greșit că doar în stadiul ședinței a declarat recurentul din prezenta cauză că marca a cărei înregistrare s-a solicitat fusese înregistrată în Polonia încă din 1995.

Recurs introdus la 12 aprilie 2013 de Vetrai 28 srl, fostă Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 29 ianuarie 2013 în cauza T-272/00, Barbini și alții/Comisia Europeană

(Cauza C-180/13 P)

(2013/C 207/07)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Vetrai 28 srl, fostă Barovier & Toso Vetrerie Artistiche Riunite srl și alții (reprezențanți: A. Vianello, A. Bortoluzzi și A. Veronese, avocați)

Celelalte părți din procedură: Alfredo Barbini srl și alții., Republica Italiană, Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea și/sau modificarea Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 29 ianuarie 2013, pronunțată în cauza T-272/00, și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, recurenta invocă erori de drept în aplicarea principiilor exprimate de Curtea de Justiție în Hotărârea „Comitato Venezia vuole vivere”, pe de o parte, în ceea ce privește obligația de motivare a deciziilor Comisiei în materia ajutoarelor de stat și, pe de altă parte, în ceea ce privește repartizarea sarcinii probei în legătură cu condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE.

În ordonanța atacată prin prezenta acțiune, Tribunalul nu s-ar fi conformat celor statuate de Curtea de Justiție în Hotărârea „Comitato Venezia vuole vivere” din 9 iunie 2011, acolo unde afirmă că decizia Comisiei „trebuie să includă în sine toate elementele esențiale pentru punerea sa în aplicare de către autoritățile naționale”. Or, deși în decizie lipseau elementele esențiale pentru punerea sa în aplicare de către autoritățile naționale, Tribunalul nu ar fi evidențiat nicio carență referitoare la metoda adoptată de Comisie în decizia în litigiu, săvârșind astfel o eroare de drept.

În temeiul principiilor enunțate de Curte în Hotărârea „Comitato Venezia vuole vivere”, în cazul recuperării ajutorului, revine statului membru iar nu, așadar, fiecărui beneficiar să demonstreze în fiecare caz în parte existența condițiilor prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE. Însă, în prezenta cauză, Comisia nu ar fi clarificat în decizia atacată „modalitățile” unei astfel de verificări; în consecință, nedisponând de elementele esențiale pentru a demonstra, în cazul recuperării ajutorului, dacă scutiile acordate ar constitui pentru beneficiari ajutoare de stat, Republica Italiană, prin Legea nr. 228 din 24 decembrie 2012 (art. 1 alineatul 351 și următoarele) ar fi decis să inverseze *onus probandi*, în mod contrar celor stabilite de jurisprudența comunitară. Potrivit legiuitorului italian, în

special nu ar reveni statului ci fiecărei întreprinderi beneficiare a ajutoarelor acordate sub formă de reduceri, sarcina să demonstreze că scutirile în discuție nu denaturează concurența și nici nu afectează schimburile comerciale dintre statele membre; în absența unei asemenea probe, se prezumă că scutirea acordată este în măsură să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale comunitare. Toate acestea ar fi în contradicție vădită cu principiile enunțate de Curte în Hotărârea „Comitato Venezia vuole vivere”.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione tributaria provinciale di Latina (Italia) la 12 aprilie 2013 — Francesco Acanfora/Equitalia Sud SpA și Agenzia delle Entrate

(Cauza C-181/13)

(2013/C 207/08)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione tributaria provinciale di Latina

Părțile din procedura principală

Reclamant: Francesco Acanfora

Pârâte: Equitalia Sud SpA — Agente di Riscossione Latina, Agenzia delle Entrate — Ufficio di Latina

Întrebarea preliminară

Remunerația de 9 % [prevăzută la articolul 17 din Decretul legislativ nr. 112/1999, anterior modificărilor introduse] reprezintă un ajutor de stat incompatibil cu piața unică a comisiunilor pentru colectare și cu dreptul Uniunii în sensul articolului 107 TFUE?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 12 aprilie 2013 — Anonima Petroli Italiana SpA (API)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Cauza C-184/13)

(2013/C 207/09)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Anonima Petroli Italiana SpA (API)

Pârâte: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Întrebările preliminare

1. Protecția liberei concurențe, a liberei circulații a întreprinderilor, a libertății de stabilire și de a presta servicii [prevăzute la articolul 4 alineatul (3) TUE și la articolele 101, 49, 56 și 96 TFUE] este compatibilă, și în ce măsură, cu dispozițiile naționale ale statelor membre ale Uniunii care prevăd costuri minime de exploatare în sectorul transportului rutier, care implică stabilirea neautonomă a unui element constitutiv al prețului serviciului și, prin urmare, al prețului contractual?
2. Limitările privind principiile citate pot fi justificate în raport cu necesitatea protejării interesului public în ce privește siguranța circulației rutiere și, în cazul unui răspuns afirmativ, în ce condiții? Din această perspectivă funcțională, este posibilă stabilirea unor costuri minime de exploatare, potrivit dispozițiilor articolului 83 bis din Decretul-lege nr. 112/2008 cu modificările și completările ulterioare?
3. Stabilirea costurilor minime de exploatare, în lumina celor menționate, poate face obiectul acordurilor voluntare ale categoriilor de operatori în cauză și, în subsidiar, poate fi de competența organismelor a căror compunere se caracterizează printr-o prezență semnificativă a reprezentanților operatorilor economici privați din domeniu, în absența unor criterii stabilite la nivel legislativ?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 12 aprilie 2013 — ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori și alții/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti și alții

(Cauza C-185/13)

(2013/C 207/10)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamante: ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori, ANCD Associazione Nazionale Cooperative Dettaglianti, Sviluppo Discount SpA, Centrale Adriatica Soc coop, Coop Consorzio Nord Ovest Società Consortile arl, Coop Italia Consorzio Nazionale non Alimentari Società Cooperativa, Coop Centro Italia Società Cooperativa, Tirreno Logistica srl, Unicoop Firenze Società Cooperativa, CONAD — Consorzio Nazionale Dettaglianti — Soc. Coop., Conad Centro Nord Soc. Coop, Comercianti Indipendenti Asociati Soc. Coop, Conad del Tirreno Soc. Coop, Pac2000A Soc. Coop, Conad Adriatico Soc. Coop, Conad Sicilia Soc. Coop, Sicilconad Mercurio Soc. Coop

Pârâte: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico, Consulta generale per l'autotrasporto e la logistica, Osservatorio sulle attività di autotrasporto, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato -Antitrust

Întrebările preliminare

1. Protecția liberei concurențe, a liberei circulații a întreprinderilor, a libertății de stabilire și de a presta servicii [prevăzute la articolul 4 alineatul (3) TUE și la articolele 101, 49, 56 și 96 TFUE] este compatibilă, și în ce măsură, cu dispozițiile naționale ale statelor membre ale Uniunii care prevăd costuri minime de exploatare în sectorul transportului rutier, care implică stabilirea neautonomă a unui element constitutiv al prețului serviciului și, prin urmare, al prețului contractual?
2. Limitările privind principiile citate pot fi justificate în raport cu necesitatea protejării interesului public în ce privește siguranța circulației rutiere și, în cazul unui răspuns afirmativ, în ce condiții? Din această perspectivă funcțională, este posibilă stabilirea unor costuri minime de exploatare, potrivit dispozițiilor articolului 83 bis din Decretul-lege nr. 112/2008 cu modificările și completările ulterioare?
3. Stabilirea costurilor minime de exploatare, în lumina celor menționate, poate face obiectul acordurilor voluntare ale categoriilor de operatori în cauză și, în subsidiar, poate fi de competența organismelor a căror compunere se caracterizează printr-o prezență semnificativă a reprezentanților operatorilor economici privați din domeniu, în absența unor criterii stabilite la nivel legislativ?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italia) la 12 aprilie 2013 — Air Liquide Italia Spa și alții/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Cauza C-186/13)

(2013/C 207/11)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamante: Air Liquide Italia Spa și alții

Pârâte: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Întrebările preliminare

1. Protecția liberei concurențe, a liberei circulații a întreprinderilor, a libertății de stabilire și de a presta servicii [prevăzute

la articolul 4 alineatul (3) TUE și la articolele 101, 49, 56 și 96 TFUE] este compatibilă, și în ce măsură, cu dispozițiile naționale ale statelor membre ale Uniunii care prevăd costuri minime de exploatare în sectorul transportului rutier, care implică stabilirea neautonomă a unui element constitutiv al prețului serviciului și, prin urmare, al prețului contractual?

2. Limitările privind principiile citate pot fi justificate în raport cu necesitatea protejării interesului public în ce privește siguranța circulației rutiere și, în cazul unui răspuns afirmativ, în ce condiții? Din această perspectivă funcțională, este posibilă stabilirea unor costuri minime de exploatare, potrivit dispozițiilor articolului 83 bis din Decretul-lege nr. 112/2008 cu modificările și completările ulterioare?
3. Stabilirea costurilor minime de exploatare, în lumina celor menționate, poate face obiectul acordurilor voluntare ale categoriilor de operatori în cauză și, în subsidiar, poate fi de competența organismelor a căror compunere se caracterizează printr-o prezență semnificativă a reprezentanților operatorilor economici privați din domeniu, în absența unor criterii stabilite la nivel legislativ?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italia) la 12 aprilie 2013 — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) și altele/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti și altele

(Cauza C-187/13)

(2013/C 207/12)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamante: Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) și altele

Pârâte: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti și altele

Întrebările preliminare

1. Protecția liberei concurențe, a liberei circulații a întreprinderilor, a libertății de stabilire și de a presta servicii [prevăzute la articolul 4 alineatul (3) TUE și la articolele 101, 49, 56 și 96 TFUE] este compatibilă, și în ce măsură, cu dispozițiile naționale ale statelor membre ale Uniunii care prevăd costuri minime de exploatare în sectorul transportului rutier, care implică stabilirea neautonomă a unui element constitutiv al prețului serviciului și, prin urmare, al prețului contractual?

2. Limitările privind principiile citate pot fi justificate în raport cu necesitatea protejării interesului public în ce privește siguranța circulației rutiere și, în cazul unui răspuns afirmativ, în ce condiții? Din această perspectivă funcțională, este posibilă stabilirea unor costuri minime de exploatare, potrivit dispozițiilor articolului 83 bis din Decretul-lege nr. 112/2008 cu modificările și completările ulterioare?
3. Stabilirea costurilor minime de exploatare, în lumina celor menționate, poate face obiectul acordurilor voluntare ale categoriilor de operatori în cauză și, în subsidiar, poate fi de competența organismelor a căror compunere se caracterizează printr-o prezență semnificativă a reprezentanților operatorilor economici privați din domeniu, în absența unor criterii stabilite la nivel legislativ?

Recurs introdus la 15 aprilie 2013 de Confindustria Venezia, fostă Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 29 ianuarie 2013 în cauza T-273/00, Unindustria și alții/Comisia Europeană

(Cauza C-191/13 P)

(2013/C 207/13)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Confindustria Venezia, fostă Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) și alții (reprezentanți: A. Vianello, A. Bortoluzzi și A. Veronese, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Siram SpA, Bortoli Ettore Srl, Arsenale Venezia SpA, Republica Italiană

Concluziile recurente

— Anularea și/sau modificarea Ordonanței Tribunalului (Camera a patra), pronunțată în cauza T-273/00, și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii sale, recurenta invocă erori de drept în aplicarea principiilor exprimate de Curtea de Justiție în Hotărârea „Comitato Venezia vuole vivere”, pe de o parte, în ceea ce privește obligația de motivare a deciziilor Comisiei în materia ajutoarelor de stat și, pe de altă parte, în ceea ce privește repartizarea sarcinii probei în legătură cu condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE.

În ordonanța atacată prin prezenta acțiune, Tribunalul nu s-ar fi conformat celor statuate de Curtea de Justiție în Hotărârea „Comitato Venezia vuole vivere” din 9 iunie 2011, acolo unde

afirmă că decizia Comisiei „trebuie să includă în sine toate elementele esențiale pentru punerea sa în aplicare de către autoritățile naționale”. Or, deși în decizie lipseau elementele esențiale pentru punerea sa în aplicare de către autoritățile naționale, Tribunalul nu ar fi evidențiat nicio carență referitoare la metoda adoptată de Comisie în decizia în litigiu, săvârșind astfel o eroare de drept.

În temeiul principiilor enunțate de Curte în Hotărârea „Comitato Venezia vuole vivere”, în cazul recuperării ajutorului, revine statului membru iar nu, așadar, fiecărui beneficiar obligația să demonstreze în fiecare caz în parte existența condițiilor prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE. Însă, în prezenta cauză, Comisia nu ar fi clarificat în decizia atacată „modalitățile” unei astfel de verificări; în consecință, nedispunând de elementele esențiale pentru a demonstra, în cazul recuperării ajutorului, dacă scutirile acordate ar constitui pentru beneficiari ajutoare de stat, Republica Italiană, prin Legea nr. 228 din 24 decembrie 2012 (art. 1 alineatul 351 și următoarele) ar fi decis să inverseze *onus probandi*, în mod contrar celor stabilite de jurisprudența comunitară. Potrivit legiuitorului italian, în special nu ar reveni statului ci fiecărei întreprinderi beneficiare a ajutoarelor acordate sub formă de reduceri, sarcina să demonstreze că scutirile în discuție nu denaturează concurența și nici nu afectează schimburile comerciale dintre statele membre; în absența unei asemenea probe, se prezumă că scutirea acordată este în măsură să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale comunitare. Toate acestea ar fi în contradicție vădită cu principiile enunțate de Curte în Hotărârea „Comitato Venezia vuole vivere”.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 15 aprilie 2013 — Esso Italiana srl/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Cauza C-194/13)

(2013/C 207/14)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Esso Italiana srl

Pârâte: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Întrebările preliminare

1. Protecția liberei concurențe, a liberei circulații a întreprinderilor, a libertății de stabilire și de a presta servicii [prevăzute la articolul 4 alineatul (3) TUE și la articolele 101, 49, 56 și

96 TFUE] este compatibilă, și în ce măsură, cu dispozițiile naționale ale statelor membre ale Uniunii care prevăd costuri minime de exploatare în sectorul transportului rutier, care implică stabilirea neautonomă a unui element constitutiv al prețului serviciului și, prin urmare, al prețului contractual?

2. Limitările privind principiile citate pot fi justificate în raport cu necesitatea protejării interesului public în ce privește siguranța circulației rutiere și, în cazul unui răspuns afirmativ, în ce condiții? Din această perspectivă funcțională, este posibilă stabilirea unor costuri minime de exploatare, potrivit dispozițiilor articolului 83 bis din Decretul-lege nr. 112/2008 cu modificările și completările ulterioare?
3. Stabilirea costurilor minime de exploatare, în lumina celor menționate, poate face obiectul acordurilor voluntare ale categoriilor de operatori în cauză și, în subsidiar, poate fi de competența organismelor a căror compunere se caracterizează printr-o prezență semnificativă a reprezentanților operatorilor economici privați din domeniu, în absența unor criterii stabilite la nivel legislativ?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 15 aprilie 2013 — Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) și alții/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Cauza C-195/13)

(2013/C 207/15)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) și alții

Pârâte: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Întrebările preliminare

1. Protecția liberei concurențe, a liberei circulații a întreprinderilor, a libertății de stabilire și de a presta servicii [prevăzute la articolul 4 alineatul (3) TUE și la articolele 101, 49, 56 și 96 TFUE] este compatibilă, și în ce măsură, cu dispozițiile naționale ale statelor membre ale Uniunii care prevăd costuri minime de exploatare în sectorul transportului rutier, care implică stabilirea neautonomă a unui element constitutiv al prețului serviciului și, prin urmare, al prețului contractual?

2. Limitările privind principiile citate pot fi justificate în raport cu necesitatea protejării interesului public în ce privește siguranța circulației rutiere și, în cazul unui răspuns afirmativ, în ce condiții? Din această perspectivă funcțională, este posibilă stabilirea unor costuri minime de exploatare, potrivit dispozițiilor articolului 83 bis din Decretul-lege nr. 112/2008 cu modificările și completările ulterioare?
3. Stabilirea costurilor minime de exploatare, în lumina celor menționate, poate face obiectul acordurilor voluntare ale categoriilor de operatori în cauză și, în subsidiar, poate fi de competența organismelor a căror compunere se caracterizează printr-o prezență semnificativă a reprezentanților operatorilor economici privați din domeniu, în absența unor criterii stabilite la nivel legislativ?

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2013 — Comisia Europeană/Republica Italiană

(Cauza C-196/13)

(2013/C 207/16)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: A. Alcover San Pedro și D. Recchia, agenți)

Pârâtă: Republica Italiană

Concluziile reclamantei

— Declararea faptului că, prin neadoptarea tuturor măsurilor necesare pentru a se conforma Hotărârii pronunțate de Curtea de Justiție a Comunităților Europene la 26 aprilie 2007, în cauza C-135/05, în care s-a declarat că Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolelor 4, 8 și 9 din Directiva 75/442/CEE ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/156/CEE ⁽²⁾, al articolului 2 alineatul (1) din Directiva 91/689/CEE ⁽³⁾ a Consiliului din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase și al articolului 14 literele (a)-(c) din Directiva 1999/31/CE ⁽⁴⁾ a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind depozitele de deșeuri, Republica Italiană nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 260 alineatul (1) TFUE;

— obligarea Republicii Italiene la plata, către Comisia Europeană, a unei penalități cu titlu cominatoriu de 256 819,2 EUR pe zi, pentru întârzierea executării Hotărârii pronunțate în cauza C-135/05, începând din ziua pronunțării hotărârii în prezenta cauză și până în ziua în care Hotărârea pronunțată în cauza C-135/05 va fi executată;

— obligarea Republicii Italiene la plata, către Comisia Europeană, a unei sume forfetare al cărei quantum rezultă din înmulțirea unui quantum zilnic de 28 089,6 EUR cu numărul de zile de continuare a încălcării începând din ziua pronunțării Hotărârii în cauza C-135/05 până la data la care va fi pronunțată hotărârea din prezenta cauză;

— obligarea Republicii Italiene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În ceea ce privește încălcarea articolelor 4, 8 și 9 din Directiva 75/442/CEE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/156/CEE, și a articolului 2 alineatul (1) din Directiva 91/689/CEE privind deșeurile periculoase, în temeiul informațiilor transmise de autoritățile italiene, pe teritoriul italian ar exista în continuare cel puțin 218 depozite ilegale de deșeuri, răspândite în toate regiunile italiene. Or, din cauza naturii lor abuzive, cele 218 depozite ilegale nu ar respecta dispozițiile menționate mai sus.

În ceea ce privește încălcarea articolului 14 literele (a)-(c) din Directiva 1999/31/CE privind depozitele de deșeuri, în temeiul informațiilor transmise de autoritățile italiene, ar exista în continuare 5 depozite pentru care nu ar fi fost prezentate sau aprobate planurile de amenajare aferente, și care, în pofida acestui fapt, nu ar fi fost închise de autoritățile competente, cu încălcarea dispozițiilor menționate mai sus.

Sanctiunea propusă (penalitate zilnică și sumă forfetară) ar fi proporțională cu gravitatea și cu durata încălcării, ținând seama în plus de necesitatea garantării eficacității descurajatoare a amenzi.

(¹) Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile (JO L 194, p. 39).

(²) Directiva 91/156/CEE a Consiliului din 18 martie 1991 de modificare a Directivei 75/442/CEE privind deșeurile (JO L 78, p. 32).

(³) JO L 377, p. 20, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 91.

(⁴) JO L 182, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 5, p. 94.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Italia) la 18 aprilie 2013 — Cruciano Siragusa/Regione Sicilia — Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Cauza C-206/13)

(2013/C 207/17)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Părțile din procedura principală

Reclamant: Cruciano Siragusa

Pârâtă: Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Întrebarea preliminară

Articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a UE și principiul proporționalității, ca principiu general al dreptului UE., se opun aplicării unei reglementări naționale care, precum articolul 167 alineatul 4 litera a) din Decretul legislativ nr. 42 din 2004, exclude posibilitatea eliberării unei autorizații peisagistice cu efect retroactiv pentru toate intervențiile umane care implică creșterea suprafețelor și a volumelor, indiferent de verificarea concretă a compatibilității acestor intervenții cu valorile conservării peisajului din situl respectiv?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Italia) la 15 aprilie 2013 — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Cauza C-208/13)

(2013/C 207/18)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Pârâte: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Întrebările preliminare

1. Protecția liberei concurențe, a liberei circulații a întreprinderilor, a libertății de stabilire și de a presta servicii [prevăzute la articolul 4 alineatul (3) TUE și la articolele 101, 49, 56 și 96 TFUE] este compatibilă, și în ce măsură, cu dispozițiile naționale ale statelor membre ale Uniunii care prevăd costuri minime de exploatare în sectorul transportului rutier, care implică stabilirea neautonomă a unui element constitutiv al prețului serviciului și, prin urmare, al prețului contractual?

2. Limitările privind principiile citate pot fi justificate în raport cu necesitatea protecției interesului public în ce privește siguranța circulației rutiere și, în cazul unui răspuns afirmativ, în ce condiții? Din această perspectivă funcțională, este posibilă stabilirea unor costuri minime de exploatare, potrivit dispozițiilor articolului 83 bis din Decretul-lege nr. 112/2008 cu modificările și completările ulterioare?
3. Stabilirea costurilor minime de exploatare, în lumina celor menționate, poate face obiectul acordurilor voluntare ale categoriilor de operatori în cauză și, în subsidiar, poate fi de competența organismelor a căror compunere se caracterizează printr-o prezență semnificativă a reprezentanților operatorilor economici privați din domeniu, în absența unor criterii stabilite la nivel legislativ?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Nejvyšší soud (Republica Cehă) la 19 aprilie 2013 — František Ryneš/Úřad pro ochranu osobních údajů

(Cauza C-212/13)

(2013/C 207/19)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Nejvyšší správní soud

Părțile din procedura principală

Recurrent: František Ryneš

Intimat: Úřad pro ochranu osobních údajů

Întrebarea preliminară

Operarea unui sistem de supraveghere video instalat într-o locuință de familie în vederea protecției proprietății, a sănătății și a vieții proprietarilor locuinței poate fi calificată drept prelucrare a datelor cu caracter personal efectuată „de către o persoană fizică în cursul unei activități exclusiv personale sau domestice” în sensul articolului 3 alineatul (2) din Directiva 95/46/CE⁽¹⁾, deși un astfel de sistem supraveghează de asemenea un spațiu public?

⁽¹⁾ JO L 281, p. 31, Ediție specială, 13/vol. 17, p. 10.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 23 aprilie 2013 — Impresa Pizzarotti & C. Spa/Comune di Bari

(Cauza C-213/13)

(2013/C 207/20)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Impresa Pizzarotti & C. Spa

Pârâtă: Comune di Bari

Întrebările preliminare

1. Contractul de locațiune a unui bun viitor, care urmează să fie încheiat, chiar și sub ultima formă sugerată constând în angajamentul de locațiune, echivalează cu un contract de achiziții de lucrări, deși prezintă unele elemente caracteristice ale contractului de locațiune, și, prin urmare, nu poate fi cuprins printre contractele excluse din domeniul de aplicare al reglementărilor privind cererea publică de ofertă potrivit articolului 16 din Directiva 2004/18/CE⁽¹⁾?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, instanța națională și în special instanța de trimitere poate considera ineficace hotărârea pronunțată eventual în cazul în discuție și menționată în expunere, întrucât prin aceasta s-a permis menținerea unei situații juridice contrare dreptului comunitar privind contractele de achiziții publice și, este așadar posibil să se execute o hotărâre contrară dreptului comunitar?

⁽¹⁾ Directiva 2004/18/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004 privind coordonarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții publice de lucrări, de bunuri și de servicii (JO L 134, p. 114, Ediție specială, 06/vol. 8, p. 116).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Trento (Italia) la 25 aprilie 2013 — Teresa Mascellani/Ministero della Giustizia

(Cauza C-221/13)

(2013/C 207/21)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Trento

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Teresa Mascellani

Pârât: Ministero della Giustizia

Întrebările preliminare

- 1) Clauza 5 punctul 2 din Acordul pus în aplicare prin Directiva 97/81/CE⁽¹⁾, în măsura în care prevede că „[r]efuzul unui lucrător de a se transfera de la munca cu normă întreagă la munca pe fracțiune de normă sau invers nu ar trebui să constituie în sine un motiv valabil de reziliere a contractului de muncă, fără a aduce atingere rezilierii în conformitate cu legislația, convențiile colective și practicile la nivel național ori pentru alte motive de acest fel care pot apărea din cerințele operaționale ale unității respective”, trebuie interpretată în sensul că nu este permis

legislațiilor naționale ale statelor membre să prevadă posibilitatea angajatorului de a dispune transformarea unui raport de muncă pe fracțiune de normă în raport de muncă cu normă întreagă, chiar împotriva voinței lucrătorului?

- 2) Directiva menționată se opune ca o dispoziție națională, precum articolul 16 din Legea nr. 183 din 4 noiembrie 2010, să prevadă posibilitatea angajatorului de a dispune transformarea unui raport de muncă pe fracțiune de normă în raport de muncă cu normă întreagă, chiar împotriva voinței lucrătorului?

(¹) Directiva 97/81/CE a Consiliului din 15 decembrie 1997 privind acordul-cadru cu privire la munca pe fracțiune de normă, încheiat de UCPE, CEIP și CES (JO L 14, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 5, p. 35).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de
Teleklagenævnet (Danemarca) la 25 aprilie 2013 — TDC
A/S/Erhvervsstyrelsen**

(Cauza C-222/13)

(2013/C 207/22)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Teleklagenævnet

Părțile din procedura principală

Reclamantă: TDC A/S

Pârâtă: Erhvervsstyrelsen

Întrebările preliminare

1. Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (denumită în continuare „Directiva privind serviciul universal”) (¹), în special articolul 32 din aceasta, se opune adoptării de către un stat membru a unor norme care nu permit unei întreprinderi să formuleze o cerere împotriva unui stat membru în vederea recuperării separate a costurilor nete ale furnizării de servicii suplimentare obligatorii, care nu sunt incluse în capitolul II al directivei, în măsura în care profiturile întreprinderii rezultate din alte servicii, care sunt incluse în obligația de serviciu universal a întreprinderii potrivit capitolului II al directivei, depășesc pierderile legate de furnizarea unor servicii suplimentare obligatorii?
2. Directiva privind serviciul universal se opune adoptării de către un stat membru a unor norme care permit întreprinderilor doar să formuleze o cerere împotriva unui stat membru în vederea recuperării costurilor nete referitoare

la furnizarea unor servicii suplimentare obligatorii care nu sunt incluse în capitolul II al directivei, în cazul în care costurile nete conduc la o sarcină excesivă pentru întreprinderi?

3. Dacă răspunsul la întrebarea 2 este negativ, poate statul membru să decidă că nu există nicio sarcină excesivă legată de furnizarea unor servicii suplimentare obligatorii care nu sunt incluse în capitolul II al directivei, dacă întreprinderea, în ansamblul său, a obținut profituri din furnizarea tuturor acelor servicii pentru care există obligația de serviciu universal, inclusiv furnizarea de servicii pe care întreprinderea le-ar fi furnizat și în cazul în care nu ar fi avut obligația de serviciu universal?
4. Directiva privind serviciul universal se opune adoptării de către un stat membru a unor norme potrivit cărora costurile nete ale unei anumite întreprinderi, legate de furnizarea serviciului universal în conformitate cu capitolul II al directivei, trebuie calculate pe baza tuturor veniturilor și costurilor legate de furnizarea serviciului în discuție, inclusiv a celui venit și a acelor costuri pe care întreprinderea le-ar fi avut și în lipsa obligației de serviciu universal?
5. Are incidență asupra răspunsurilor la întrebările 1-4 împrejurarea că un serviciu suplimentar obligatoriu trebuie să fie furnizat în Groenlanda care, potrivit Anexei II la TFUE, este o țară sau un teritoriu de peste mări, atunci când autoritățile daneze impun obligația în sarcina unei întreprinderi stabilite în Danemarca, iar întreprinderea nu are alte activități în Groenlanda?
6. Care este relevanța articolului 107 alineatul (1) TFUE, a articolului 108 alineatul (3) TFUE și a Deciziei Comisiei Europene din 20 decembrie 2011 privind aplicarea articolului 106 alineatul (2) TFUE în cazul ajutoarelor de stat sub formă de compensații pentru obligația de serviciu public acordate anumitor întreprinderi cărora le-a fost încredințată prestarea unui serviciu de interes economic general (²) pentru răspunsurile la întrebările 1-5?
7. Care este relevanța principiului denaturării minime a concurenței conținut, printre altele, în articolul 1 alineatul (2), în articolul 3 alineatul (2) și în considerentele (4), (18), (23) și (26) precum și în anexa IV, partea B la Directiva privind serviciul universal pentru răspunsurile la întrebările 1-5?
8. Dacă dispozițiile Directivei privind serviciul universal se opun unor regimuri naționale precum cele la care se referă întrebările 1, 2 și 4, atunci aceste prevederi sau interdicții au efect direct?

(¹) JO L 108, p. 51, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 213.

(²) JO L 7, 11.1.2012, p. 3.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale di Cagliari (Italia) la 26 aprilie 2013 — Procedură penală împotriva lui Sergio Alfonso Lorrai

(Cauza C-224/13)

(2013/C 207/23)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale di Cagliari

Partea din procedura principală

Sergio Alfonso Lorrai

Întrebările preliminare

1. Interpretarea articolului 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a articolului 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se opune aplicării articolelor 70, 71 și 72 din Codul de procedură penală, în măsura în care acestea se opun, odată verificată incapacitatea învinutului de a participa în mod conștient la procedură din cauza unei patologii ireversibile și care nu poate fi ameliorată, ca procedura să fie suspendată pe o durată nedeterminată, supunându-l totodată pe bolnav unor verificări periodice efectuate de experți?
2. Interpretarea articolului 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a articolului 47 al doilea paragraf din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene se opune aplicării articolului 159 primul paragraf punctul 3 din Codul penal, în măsura în care acesta impune suspendarea pe o durată nedeterminată a prescripției (prelungită din semestru în semestru conform articolului 72 din Codul de procedură penală) în cazul unor învinuiți incapabili să participe în mod conștient la procedură din cauza unei patologii ireversibile și care nu poate fi ameliorată?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Conseil d'État (Belgia) la 29 aprilie 2013 — Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix/ Région wallonne

(Cauza C-225/13)

(2013/C 207/24)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din procedura principală

Reclamanți: Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix

Pârâtă: Région wallonne

Întrebările preliminare

1. Articolul 7 din Directiva 75/442/CEE privind deșeurile⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că permite calificarea drept plan de gestionare a deșeurilor a unei dispoziții normative care prevede că, prin derogare de la norma potrivit căreia niciun centru tehnic de depozitare a deșeurilor nu poate fi autorizat în afara locurilor prevăzute de planul de gestionare a deșeurilor, centrele tehnice de depozitare a deșeurilor autorizate anterior intrării în vigoare a acestui plan de gestionare a deșeurilor pot fi autorizate din nou, după intrarea în vigoare menționată, pe parcelele care fac obiectul autorizației anterioare intrării în vigoare a planului de gestionare a deșeurilor?
2. Articolul 2 litera (a) din Directiva 2001/42/CE privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului⁽²⁾ trebuie interpretat în sensul că integrează în noțiunea de planuri și programe o dispoziție normativă care prevede că, prin derogare de la norma potrivit căreia niciun centru tehnic de depozitare a deșeurilor nu poate fi autorizat în afara locurilor prevăzute de planul de gestionare a deșeurilor impus prin articolul 7 din Directiva 75/442/CEE privind deșeurile, centrele tehnice de depozitare a deșeurilor autorizate anterior intrării în vigoare a acestui plan de gestionare a deșeurilor pot fi autorizate din nou, după intrarea în vigoare menționată, pe parcelele care fac obiectul autorizației anterioare intrării în vigoare a planului de gestionare a deșeurilor?
3. În cazul unui răspuns afirmativ la cea de a doua întrebare, articolul 70 al doilea paragraf din Decretul din 27 iunie 1996 privind deșeurile, modificat prin Decretul din 16 octombrie 2003, corespunde cerințelor evaluării efectelor prevăzute de Directiva 2001/42/CE?

⁽¹⁾ Directiva 75/442/CEE a Consiliului din 15 iulie 1975 privind deșeurile (JO L 194, p. 39).

⁽²⁾ Directiva 2001/42/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 iunie 2001 privind evaluarea efectelor anumitor planuri și programe asupra mediului (JO L 197, p. 30, Ediție specială, 15/vol. 7, p. 135).

Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Albergo Quattro Fontane Snc împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexe T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia

(Cauza C-227/13 P)

(2013/C 207/25)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurent: Albergo Quattro Fontane Snc (reprezentanți: A. Bianchini și F. Busetto, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comitato „Venezia vuole vivere”, Comisia Europeană

Concluziile recurenței

- Anularea ordonanței atacate a Tribunalului;
- admiterea pretențiilor formulate în primă instanță și, în consecință,
 - anularea, în măsura în care este rezonabil și în limitele interesului recurenței, a Deciziei 2000/394/CE a Comisiei din 25 noiembrie 1999 privind măsurile de ajutor în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și al Chioggiei, prevăzute prin Legile nr. 30/1997 și nr. 206/1995 de instituire a unor reduceri ale contribuțiilor la asigurările sociale;
 - cu titlu subsidiar, anularea deciziei menționate în măsura în care impune obligația de a recupera reducerile acordate și în măsura în care impune majorarea cuantumului acestor reduceri care trebuie recuperate cu dobânzi aferente perioadelor avute în vedere în decizie;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului se invocă nouă motive:

Primul motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a ținut seama de faptul că măsurile în cauză nu confereau niciun avantaj beneficiarilor în considerarea caracterului lor compensatoriu.

Al doilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a exclus sau cel puțin apreciat capacitatea măsurilor în cauză de a afecta concurența sau schimburile comerciale intracomunitare.

Al treilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (2) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (2) litera (b) TFUE] și la articolul 87 alineatul (3) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE].

Al patrulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE]

Al cincilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) literele (d) și (e) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) literele (d) și (e) TFUE]

Al șaselea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 86 alineatul (2) CE [în prezent, articolul 106 alineatul (2) TFUE]

Al șaptelea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus existența ajutorului și s-a încălcat, în consecință, articolul 88 alineatul (3) CE [în prezent, articolul 108 alineatul (3) TFUE] și a articolului 15 din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾.

Al optulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește obligația de recuperare.

Al nouălea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește aplicarea de dobânzi.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Hotel Gabrielli srl, fosta Hotel Gabrielli Sandwirth SpA, împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexe T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia

(Cauza C-228/13 P)

(2013/C 207/26)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Hotel Gabrielli srl, fosta Hotel Gabrielli Sandwirth SpA (reprezențanți: A. Bianchini și F. Busetto, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Comitato „Venezia vuole vivere”

Concluziile recurenței

- Anularea ordonanței atacate a Tribunalului;
- admiterea pretențiilor formulate în primă instanță și, în consecință,
 - anularea, în măsura în care este rezonabil și în limitele interesului recurenței, a Deciziei 2000/394/CE a Comisiei din 25 noiembrie 1999 privind măsurile de ajutor în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și al Chioggiei, prevăzute prin Legile nr. 30/1997 și nr. 206/1995 de instituire a unor reduceri ale contribuțiilor la asigurările sociale;

- cu titlu subsidiar, anularea deciziei menționate în măsura în care impune obligația de a recupera reducerile acordate și în măsura în care impune majorarea cuantumului acestor reduceri care trebuie recuperate cu dobânzi aferente perioadelor avute în vedere în decizie;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului se invocă nouă motive:

Primul motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a ținut seama de faptul că măsurile în cauză nu confereau niciun avantaj beneficiarilor în considerarea caracterului lor compensatoriu.

Al doilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a exclus sau cel puțin apreciat capacitatea măsurilor în cauză de a afecta concurența sau schimburile comerciale intracomunitare.

Al treilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (2) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (2) litera (b) TFUE] și la articolul 87 alineatul (3) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE].

Al patrulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE]

Al cincilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) literele (d) și (e) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) literele (d) și (e) TFUE]

Al șaselea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 86 alineatul (2) CE [în prezent, articolul 106 alineatul (2) TFUE]

Al șaptelea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus existența ajutorului și s-a încălcat, în consecință, articolul 88 alineatul (3) CE [în prezent, articolul 108 alineatul (3) TFUE] și a articolului 15 din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾.

Al optulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește obligația de recuperare.

Al nouălea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește aplicarea de dobânzi.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de GE.AL.VE. Srl împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexe T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia

(Cauza C-229/13 P)

(2013/C 207/27)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: GE.AL.VE. Srl (reprezentanți: A. Bianchini și F. Busetto, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Comitato „Venezia vuole vivere”

Concluziile recurente

- Anularea ordonanței atacate a Tribunalului;
- admiterea pretențiilor formulate în primă instanță și, în consecință,
 - anularea, în măsura în care este rezonabil și în limitele interesului recurente, a Deciziei 2000/394/CE a Comisiei din 25 noiembrie 1999 privind măsurile de ajutor în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și al Chioggiei, prevăzute prin Legile nr. 30/1997 și nr. 206/1995 de instituire a unor reduceri ale contribuțiilor la asigurările sociale;
- cu titlu subsidiar, anularea deciziei menționate în măsura în care impune obligația de a recupera reducerile acordate și în măsura în care impune majorarea cuantumului acestor reduceri care trebuie recuperate cu dobânzi aferente perioadelor avute în vedere în decizie;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului se invocă nouă motive:

Primul motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a ținut seama de faptul că măsurile în cauză nu confereau niciun avantaj beneficiarilor în considerarea caracterului lor compensatoriu.

Al doilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a exclus sau cel puțin apreciat capacitatea măsurilor în cauză de a afecta concurența sau schimburile comerciale intracomunitare.

Al treilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (2) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (2) litera (b) TFUE] și la articolul 87 alineatul (3) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE].

Al patrulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE]

Al cincilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) literele (d) și (e) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) literele (d) și (e) TFUE]

Al șaselea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 86 alineatul (2) CE [în prezent, articolul 106 alineatul (2) TFUE]

Al șaptelea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus existența ajutorului și s-a încălcat, în consecință, articolul 88 alineatul (3) CE [în prezent, articolul 108 alineatul (3) TFUE] și a articolului 15 din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾.

Al optulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește obligația de recuperare.

Al nouălea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește aplicarea de dobânzi.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Metropolitan SpA, fostă Metropolitan srl, împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexe T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia

(Cauza C-230/13 P)

(2013/C 207/28)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Metropolitan SpA, fostă Metropolitan srl (reprezentanți: A. Bianchini și F. Busetto, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Comitato „Venezia vuole vivere”

Concluziile recurente

- Anularea ordonanței atacate a Tribunalului;
- admiterea pretențiilor formulate în primă instanță și, în consecință,
 - anularea, în măsura în care este rezonabil și în limitele interesului recurente, a Deciziei 2000/394/CE a Comisiei din 25 noiembrie 1999 privind măsurile de ajutor în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și al Chioggiei, prevăzute prin Legile nr. 30/1997 și nr. 206/1995 de instituire a unor reduceri ale contribuțiilor la asigurările sociale;
 - cu titlu subsidiar, anularea deciziei menționate în măsura în care impune obligația de a recupera reducerile acordate și în măsura în care impune majorarea cuantumului acestor reduceri care trebuie recuperate cu dobânzi aferente perioadelor avute în vedere în decizie;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului se invocă nouă motive:

Primul motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a ținut seama de faptul că măsurile în cauză nu confereau niciun avantaj beneficiarilor în considerarea caracterului lor compensatoriu.

Al doilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a exclus sau cel puțin apreciat capacitatea măsurilor în cauză de a afecta concurența sau schimburile comerciale intracomunitare.

Al treilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (2) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (2) litera (b) TFUE] și la articolul 87 alineatul (3) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE].

Al patrulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE]

Al cincilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) literele (d) și (e) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) literele (d) și (e) TFUE]

Al șaselea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 86 alineatul (2) CE [în prezent, articolul 106 alineatul (2) TFUE]

Al șaptelea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus existența ajutorului și s-a încălcat, în consecință, articolul 88 alineatul (3) CE [în prezent, articolul 108 alineatul (3) TFUE] și a articolului 15 din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾.

Al optulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește obligația de recuperare.

Al nouălea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește aplicarea de dobânzi.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE [JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41].

Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Hotel Concordia srl, fostă Hotel Concordia Snc împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexe T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia

(Cauza C-231/13)

(2013/C 207/29)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Hotel Concordia srl, fostă Hotel Concordia Snc (reprezentanți: A. Bianchini și F. Busetto, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Comitato „Venezia vuole vivere”

Concluziile recurente

— Anularea ordonanței atacate a Tribunalului;

— admiterea pretențiilor formulate în primă instanță și, în consecință,

— anularea, în măsura în care este rezonabil și în limitele interesului recurente, a Deciziei 2000/394/CE a Comisiei din 25 noiembrie 1999 privind măsurile de ajutor în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și al Chioggiei, prevăzute prin Legile nr. 30/1997 și nr. 206/1995 de instituire a unor reduceri ale contribuțiilor la asigurările sociale;

— cu titlu subsidiar, anularea deciziei menționate în măsura în care impune obligația de a recupera reducerile acordate și în măsura în care impune majorarea cuantumului acestor reduceri care trebuie recuperate cu dobânzi aferente perioadelor avute în vedere în decizie;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului se invocă nouă motive:

Primul motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a ținut seama de faptul că măsurile în cauză nu confereau niciun avantaj beneficiarilor în considerarea caracterului lor compensatoriu.

Al doilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a exclus sau cel puțin apreciat capacitatea măsurilor în cauză de a afecta concurența sau schimburile comerciale intracomunitare.

Al treilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (2) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (2) litera (b) TFUE] și la articolul 87 alineatul (3) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE].

Al patrulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE]

Al cincilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) literele (d) și (e) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) literele (d) și (e) TFUE]

Al șaselea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 86 alineatul (2) CE [în prezent, articolul 106 alineatul (2) TFUE]

Al șaptelea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus existența ajutorului și s-a încălcat, în consecință, articolul 88 alineatul (3) CE [în prezent, articolul 108 alineatul (3) TFUE] și a articolului 15 din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾.

Al optulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește obligația de recuperare.

Al nouălea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește aplicarea de dobânzi.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de SPLIA împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexe T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia

(Cauza C-232/13 P)

(2013/C 207/30)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Società per l'industria alberghiera (SPLIA) (reprezentanți: A. Bianchini și F. Busetto, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Comitato „Venezia vuole vivere”

Concluziile recurente

— Anularea ordonanței atacate a Tribunalului;

— admiterea pretențiilor formulate în primă instanță și, în consecință,

— anularea, în măsura în care este rezonabil și în limitele interesului recurente, a Deciziei 2000/394/CE a Comisiei din 25 noiembrie 1999 privind măsurile de ajutor în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și al Chioggiei, prevăzute prin Legile nr. 30/1997 și nr. 206/1995 de instituire a unor reduceri ale contribuțiilor la asigurările sociale;

— cu titlu subsidiar, anularea deciziei menționate în măsura în care impune obligația de a recupera reducerile acordate și în măsura în care impune majorarea cuantumului acestor reduceri care trebuie recuperate cu dobânzi aferente perioadelor avute în vedere în decizie;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului se invocă nouă motive:

Primul motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a ținut seama de faptul că măsurile în cauză nu confereau niciun avantaj beneficiarilor în considerarea caracterului lor compensatoriu.

Al doilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a exclus sau cel puțin apreciat capacitatea măsurilor în cauză de a afecta concurența sau schimburile comerciale intracomunitare.

Al treilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (2) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (2) litera (b) TFUE] și la articolul 87 alineatul (3) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE].

Al patrulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE]

Al cincilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) literele (d) și (e) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) literele (d) și (e) TFUE]

Al șaselea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 86 alineatul (2) CE [în prezent, articolul 106 alineatul (2) TFUE]

Al șaptelea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus existența ajutorului și s-a încălcat, în consecință, articolul 88 alineatul (3) CE [în prezent, articolul 108 alineatul (3) TFUE] și a articolului 15 din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾.

Al optulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește obligația de recuperare.

Al nouălea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește aplicarea de dobânzi.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Principessa, aflată în lichidare împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexate T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia

(Cauza C-233/13 P)

(2013/C 207/31)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Principessa, aflată în lichidare (reprezentanți: A. Bianchini și F. Busetto, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Comitato „Venezia vuole vivere”

Concluziile recurente

- Anularea ordonanței atacate a Tribunalului;
- admiterea pretențiilor formulate în primă instanță și, în consecință,
 - anularea, în măsura în care este rezonabil și în limitele interesului recurente, a Deciziei 2000/394/CE a Comisiei din 25 noiembrie 1999 privind măsurile de ajutor în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și al Chioggiei, prevăzute prin Legile nr. 30/1997 și nr. 206/1995 de instituire a unor reduceri ale contribuțiilor la asigurările sociale;
 - cu titlu subsidiar, anularea deciziei menționate în măsura în care impune obligația de a recupera reducerile acordate și în măsura în care impune majorarea cuantumului acestor reduceri care trebuie recuperate cu dobânzi aferente perioadelor avute în vedere în decizie;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului se invocă nouă motive:

Primul motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a ținut seama de faptul că măsurile în cauză nu confereau niciun avantaj beneficiarilor în considerarea caracterului lor compensatoriu.

Al doilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a exclus sau cel puțin apreciat capacitatea măsurilor în cauză de a afecta concurența sau schimburile comerciale intracomunitare.

Al treilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (2) litera (b) CE [în prezent, articolul

107 alineatul (2) litera (b) TFUE] și la articolul 87 alineatul (3) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE].

Al patrulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE]

Al cincilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (d) și (e) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (d) și (e) TFUE]

Al șaselea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 86 alineatul (2) CE [în prezent, articolul 106 alineatul (2) TFUE]

Al șaptelea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus existența ajutorului și s-a încălcat, în consecință, articolul 88 alineatul (3) CE [în prezent, articolul 108 alineatul (3) TFUE] și a articolului 15 din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾.

Al optulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește obligația de recuperare.

Al nouălea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește aplicarea de dobânzi.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Albergo Saturnia Internazionale Spa împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexate T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia

(Cauza C-234/13 P)

(2013/C 207/32)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Albergo Saturnia Internazionale Spa (reprezentanți: A. Bianchini și F. Busetto, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Comitato „Venezia vuole vivere”

Concluziile recurenței

- Anularea ordonanței atacate a Tribunalului;
- admiterea pretențiilor formulate în primă instanță și, în consecință,
 - anularea, în măsura în care este rezonabil și în limitele interesului recurenței, a Deciziei 2000/394/CE a Comisiei din 25 noiembrie 1999 privind măsurile de ajutor în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și al Chioggiei, prevăzute prin Legile nr. 30/1997 și nr. 206/1995 de instituire a unor reduceri ale contribuțiilor la asigurările sociale;
 - cu titlu subsidiar, anularea deciziei menționate în măsura în care impune obligația de a recupera reducerile acordate și în măsura în care impune majorarea cuantumului acestor reduceri care trebuie recuperate cu dobânzi aferente perioadelor avute în vedere în decizie;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului se invocă nouă motive:

Primul motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a ținut seama de faptul că măsurile în cauză nu confereau niciun avantaj beneficiarilor în considerarea caracterului lor compensatoriu.

Al doilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a exclus sau cel puțin apreciat capacitatea măsurilor în cauză de a afecta concurența sau schimburile comerciale intracomunitare.

Al treilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (2) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (2) litera (b) TFUE] și la articolul 87 alineatul (3) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE].

Al patrulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE]

Al cincilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) literele (d) și (e) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) literele (d) și (e) TFUE]

Al șaselea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 86 alineatul (2) CE [în prezent, articolul 106 alineatul (2) TFUE]

Al șaptelea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus existența ajutorului și s-a încălcat, în consecință, articolul 88 alineatul (3) CE [în prezent, articolul 108 alineatul (3) TFUE] și a articolului 15 din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾.

Al optulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește obligația de recuperare.

Al nouălea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește aplicarea de dobânzi.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Savoia e Jolanda Srl împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauza T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia

(Cauza C-235/13)

(2013/C 207/33)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Savoia e Jolanda Srl (reprezențanți: A. Bianchini și F. Busetto, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Comitato „Venezia vuole vivere”

Concluziile recurenței

- Anularea ordonanței atacate a Tribunalului;
- admiterea pretențiilor formulate în primă instanță și, în consecință,
 - anularea, în măsura în care este rezonabil și în limitele interesului recurenței, a Deciziei 2000/394/CE a Comisiei din 25 noiembrie 1999 privind măsurile de ajutor în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și al Chioggiei, prevăzute prin Legile nr. 30/1997 și nr. 206/1995 de instituire a unor reduceri ale contribuțiilor la asigurările sociale;
 - cu titlu subsidiar, anularea deciziei menționate în măsura în care impune obligația de a recupera reducerile acordate și în măsura în care impune majorarea cuantumului acestor reduceri care trebuie recuperate cu dobânzi aferente perioadelor avute în vedere în decizie;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului se invocă nouă motive:

Primul motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a ținut seama de faptul că măsurile în cauză nu confereau niciun avantaj beneficiarilor în considerarea caracterului lor compensatoriu.

Al doilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a exclus sau cel puțin apreciat capacitatea măsurilor în cauză de a afecta concurența sau schimburile comerciale intracomunitare.

Al treilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (2) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (2) litera (b) TFUE] și la articolul 87 alineatul (3) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE].

Al patrulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE]

Al cincilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) literele (d) și (e) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) literele (d) și (e) TFUE]

Al șaselea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 86 alineatul (2) CE [în prezent, articolul 106 alineatul (2) TFUE]

Al șaptelea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus existența ajutorului și s-a încălcat, în consecință, articolul 88 alineatul (3) CE [în prezent, articolul 108 alineatul (3) TFUE] și a articolului 15 din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾.

Al optulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește obligația de recuperare.

Al nouălea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește aplicarea de dobânzi.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Biasutti Hotels srl, fostă Hotels Biasutti Snc împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexe T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia

(Cauza C-236/13 P)

(2013/C 207/34)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Biasutti Hotels srl, fostă Hotels Biasutti Snc (reprezentanți: A. Bianchini și F. Busetto, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Comitato „Venezia vuole vivere”

Concluziile recurente

— Anularea ordonanței atacate a Tribunalului;

— admiterea pretențiilor formulate în primă instanță și, în consecință,

— anularea, în măsura în care este rezonabil și în limitele interesului recurente, a Deciziei 2000/394/CE a Comisiei din 25 noiembrie 1999 privind măsurile de ajutor în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Venetiei și al Chioggiei, prevăzute prin Legile nr. 30/1997 și nr. 206/1995 de instituire a unor reduceri ale contribuțiilor la asigurările sociale;

— cu titlu subsidiar, anularea deciziei menționate în măsura în care impune obligația de a recupera reducerile acordate și în măsura în care impune majorarea cuantumului acestor reduceri care trebuie recuperate cu dobânzi aferente perioadelor avute în vedere în decizie;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului se invocă nouă motive:

Primul motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a ținut seama de faptul că măsurile în cauză nu confereau niciun avantaj beneficiarilor în considerarea caracterului lor compensatoriu.

Al doilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a exclus sau cel puțin apreciat capacitatea măsurilor în cauză de a afecta concurența sau schimburile comerciale intracomunitare.

Al treilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (2) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (2) litera (b) TFUE] și la articolul 87 alineatul (3) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE].

Al patrulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE]

Al cincilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) literele (d) și (e) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) literele (d) și (e) TFUE]

Al șaselea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 86 alineatul (2) CE [în prezent, articolul 106 alineatul (2) TFUE]

Al șaptelea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus existența ajutorului și s-a încălcat, în consecință, articolul 88 alineatul (3) CE [în prezent, articolul 108 alineatul (3) TFUE] și a articolului 15 din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾.

Al optulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește obligația de recuperare.

Al nouălea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește aplicarea de dobânzi.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Ge.A.P. Srl împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexate T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia

(Cauza C-237/13 P)

(2013/C 207/35)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Ge.A.P. Srl (reprezentanți: A. Bianchini e F. Busetto, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Comitato „Venezia vuole vivere”

Concluziile recurenței

- Anularea ordonanței atacate a Tribunalului;
- admiterea pretențiilor formulate în primă instanță și, în consecință,
 - anularea, în măsura în care este rezonabil și în limitele interesului recurente, a Deciziei 2000/394/CE a Comisiei din 25 noiembrie 1999 privind măsurile de ajutor în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și al Chioggiei, prevăzute prin Legile nr. 30/1997 și nr. 206/1995 de instituire a unor reduceri ale contribuțiilor la asigurările sociale;
 - cu titlu subsidiar, anularea deciziei menționate în măsura în care impune obligația de a recupera reducerile acordate și în măsura în care impune majorarea cuantumului acestor reduceri care trebuie recuperate cu dobânzi aferente perioadelor avute în vedere în decizie;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului se invocă nouă motive:

Primul motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a ținut seama de faptul că măsurile în cauză nu confereau niciun avantaj beneficiarilor în considerarea caracterului lor compensatoriu.

Al doilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a exclus sau cel puțin apreciat capacitatea măsurilor în cauză de a afecta concurența sau schimburile comerciale intracomunitare.

Al treilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (2) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (2) litera (b) TFUE] și la articolul 87 alineatul (3) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE].

Al patrulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE]

Al cincilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) literele (d) și (e) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) literele (d) și (e) TFUE]

Al șaselea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 86 alineatul (2) CE [în prezent, articolul 106 alineatul (2) TFUE]

Al șaptelea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus existența ajutorului și s-a încălcat, în consecință, articolul 88 alineatul (3) CE [în prezent, articolul 108 alineatul (3) TFUE] și a articolului 15 din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾.

Al optulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește obligația de recuperare.

Al nouălea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește aplicarea de dobânzi.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Rialto Inn Srl împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexe T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia

(Cauza C-238/13 P)

(2013/C 207/36)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Rialto Inn Srl (reprezentanți: A. Bianchini și F. Busetto, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comitato „Venezia vuole vivere”, Comisia Europeană

Concluziile recurenței

- Anularea ordonanței atacate a Tribunalului;
- admiterea pretențiilor formulate în primă instanță și, în consecință,
 - anularea, în măsura în care este rezonabil și în limitele interesului recurenței, a Deciziei 2000/394/CE a Comisiei din 25 noiembrie 1999 privind măsurile de ajutor în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și al Chioggiei, prevăzute prin Legile nr. 30/1997 și nr. 206/1995 de instituire a unor reduceri ale contribuțiilor la asigurările sociale;
 - cu titlu subsidiar, anularea deciziei menționate în măsura în care impune obligația de a recupera reducerile acordate și în măsura în care impune majorarea cuantumului acestor reduceri care trebuie recuperate cu dobânzi aferente perioadelor avute în vedere în decizie;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului se invocă nouă motive:

Primul motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a ținut seama de faptul că măsurile în cauză nu confereau niciun avantaj beneficiarilor în considerarea caracterului lor compensatoriu.

Al doilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a exclus sau cel puțin apreciat capacitatea măsurilor în cauză de a afecta concurența sau schimburile comerciale intracomunitare.

Al treilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (2) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (2) litera (b) TFUE] și la articolul 87 alineatul (3) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE].

Al patrulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE]

Al cincilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) literele (d) și (e) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) literele (d) și (e) TFUE]

Al șaselea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 86 alineatul (2) CE [în prezent, articolul 106 alineatul (2) TFUE]

Al șaptelea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus existența ajutorului și s-a încălcat, în consecință, articolul 88 alineatul (3) CE [în prezent, articolul 108 alineatul (3) TFUE] și a articolului 15 din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾.

Al optulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește obligația de recuperare.

Al nouălea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește aplicarea de dobânzi.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 29 aprilie 2013 de Bonvecchiati Srl împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexe T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și alții/Comisia

(Cauza C-239/13 P)

(2013/C 207/37)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Bonvecchiati Srl (reprezențanți: A. Bianchini și F. Busetto, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comitato „Venezia vuole vivere”, Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea ordonanței atacate a Tribunalului;
- admiterea pretențiilor formulate în primă instanță și, în consecință,
 - anularea, în măsura în care este rezonabil și în limitele interesului recurente, a Deciziei 2000/394/CE a Comisiei din 25 noiembrie 1999 privind măsurile de ajutor în favoarea întreprinderilor stabilite pe teritoriul Veneției și al Chioggiei, prevăzute prin Legile nr. 30/1997 și nr. 206/1995 de instituire a unor reduceri ale contribuțiilor la asigurările sociale;
 - cu titlu subsidiar, anularea deciziei menționate în măsura în care impune obligația de a recupera reducerile acordate și în măsura în care impune majorarea cuantumului acestor reduceri care trebuie recuperate cu dobânzi aferente perioadelor avute în vedere în decizie;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată aferente celor două proceduri.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului se invocă nouă motive:

Primul motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a ținut seama de faptul că măsurile în cauză nu confereau niciun avantaj beneficiarilor în considerarea caracterului lor compensatoriu.

Al doilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că nu s-a exclus sau cel puțin apreciat capacitatea măsurilor în cauză de a afecta concurența sau schimburile comerciale intracomunitare.

Al treilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (2) litera (b) CE [în prezent, articolul

107 alineatul (2) litera (b) TFUE] și la articolul 87 alineatul (3) litera (b) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (b) TFUE].

Al patrulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (c) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) litera (c) TFUE]

Al cincilea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 87 alineatul (3) literele (d) și (e) CE [în prezent, articolul 107 alineatul (3) literele (d) și (e) TFUE]

Al șaselea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea derogărilor prevăzute la articolul 86 alineatul (2) CE [în prezent, articolul 106 alineatul (2) TFUE]

Al șaptelea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus existența ajutorului și s-a încălcat, în consecință, articolul 88 alineatul (3) CE [în prezent, articolul 108 alineatul (3) TFUE] și a articolului 15 din Regulamentul nr. 659/1999 ⁽¹⁾.

Al optulea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește obligația de recuperare.

Al nouălea motiv: caracterul eronat al ordonanței, pentru motivul că s-a exclus aplicabilitatea articolului 14 alineatul (1) din Regulamentul nr. 659/1999, în ceea ce privește aplicarea de dobânzi.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 29 aprilie 2013 — Commerz Nederland NV, cealaltă parte din procedură: Havenbedrijf Rotterdam NV

(Cauza C-242/13)

(2013/C 207/38)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurentă: Commerz Nederland NV

Cealaltă parte din procedură: Havenbedrijf Rotterdam NV

Întrebările preliminare

1. Imputabilitatea în sarcina autorităților publice, necesară în vederea calificării unui ajutor drept ajutor de stat în sensul articolelor 107 TFUE și 108 TFUE, a acordării unei garanții de către o întreprindere publică este în mod necesar exclusă în cazul în care garanția, precum în speță, a fost acordată de administratorul (unic) al întreprinderii publice, care era competent din perspectiva dreptului civil, dar care a acționat în mod arbitrar, a ținut secretă în mod deliberat acordarea garanției și nu a respectat normele statutului întreprinderii publice, prin faptul că nu a solicitat acordul consiliului de supraveghere, și se poate prezuma în plus că administrația publică în cauză (în speță orașul) nu a dorit acordarea garanției?
2. În cazul în care circumstanțele menționate nu exclud în mod necesar imputabilitatea în sarcina autorităților publice, acestea trebuie să fie considerate ca fiind irelevante pentru a răspunde la întrebarea dacă acordarea garanției poate fi imputată autorităților publice sau instanța trebuie să efectueze o apreciere în lumina celorlalte indicii existente în favoarea, respectiv împotriva imputabilității în sarcina autorităților publice?

Recurs introdus la 2 mai 2013 de Manutencoop Soc. coop., fostă Manutencoop Soc. coop. r.l. și Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. r.l. împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie 2013 în cauzele conexe T-278/00-T-280/00, T-282/00-T-286/00 și T-288/00-T-295/00, Albergo Quattro Fontane și ații/Comisia

(Cauza C-246/13 P)

(2013/C 207/39)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurente: Manutencoop Soc. coop., fostă Manutencoop Soc. coop. r.l. și Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. r.l. (reprezentanți: A. Vianello, A. Bortoluzzi și A. Veronese, avocați)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Comitato „Venezia vuole vivere”

Concluziile recurentelor

— Anularea și/sau modificarea Ordonanței Tribunalului (Camera a patra) din 20 februarie, notificată la 25 februarie 2013, pronunțată în cauzele T-280/00 și T-285/00;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii se invocă două motive.

În primul rând, ordonanța Tribunalului ar fi afectată de o eroare de drept în aplicarea principiilor exprimate de Curtea de Justiție în Hotărârea „Comitato Venezia vuole vivere” în ceea ce privește obligația de motivare a deciziilor Comisiei în materia ajutoarelor de stat. În special, Tribunalul nu s-ar fi conformat celor statuate de Curtea de Justiție, acolo unde afirmă că decizia Comisiei „trebuie să includă în sine toate elementele esențiale pentru punerea sa în aplicare de către autoritățile naționale”. Or, deși în decizia atacată lipsesc elementele esențiale pentru punerea sa în aplicare de către autoritățile naționale, Tribunalul nu ar fi evidențiat nicio carență referitoare la metoda adoptată de Comisie în decizia în litigiu, săvârșind astfel o eroare de drept.

În al doilea rând, ordonanța Tribunalului ar fi afectată de o eroare de drept în aplicarea principiilor exprimate de Curtea de Justiție în Hotărârea „Comitato Venezia vuole vivere” în ceea ce privește repartizarea sarcinii probei în legătură cu condițiile prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE. În temeiul principiilor enunțate de Curte, în cazul recuperării ajutorului, ar revine statului membru iar nu, așadar, beneficiarului să demonstreze în fiecare caz în parte existența condițiilor prevăzute la articolul 107 alineatul (1) TFUE. Însă, în prezenta cauză, Comisia nu ar fi clarificat în decizia atacată „modalitățile” unei astfel de verificări. În consecință, nedispunând de elementele esențiale pentru a demonstra, în cazul recuperării ajutorului, dacă scutirile acordate ar constitui pentru beneficiari ajutoare de stat, Republica Italiană ar fi inversat *onus probandi*, solicitând fiecărei întreprinderi beneficiare a ajutoarelor acordate sub formă de reduceri să demonstreze că scutirile în discuție nu denaturează concurența și nici nu afectează schimburile comerciale dintre statele membre; în absența unei asemenea probe, se prezumă că scutirea acordată este în măsură să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale comunitare.

Acțiune introdusă la 7 mai 2013 — Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos

(Cauza C-252/13)

(2013/C 207/40)

Limba de procedură: olandeză

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Martin și M. van Beek, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Curții:

- constatarea faptului că, prin menținerea în legislația olandeză a dispozițiilor incompatibile cu articolul 1 al doilea paragraf literele (a) și (b), cu articolul 15 și cu articolul 28 alineatul (2) din Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) ⁽¹⁾, Regatul Țărilor de Jos nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul acestei directive;
- obligarea Regatului Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia consideră că dreptul muncii olandez nu precizează într-un mod suficient de clar că, dacă, la întoarcerea din concediul de maternitate, lucrătoarele se confruntă cu condiții de muncă mai puțin favorabile, această deteriorare este incompatibilă cu interdicția oricărei discriminări pe motiv de sarcină, de naștere sau de maternitate.

Potrivit Comisiei, calificarea ca o simplă neîndeplinire a obligațiilor contractuale a modificării unilaterale de către un angajator a condițiilor de muncă și a naturii sarcinilor convenite în contractul de muncă nu exprimă această interdicție în mod suficient de clar.

Argumentul potrivit căruia, dacă unei persoane i se recunoaște un drept de concediu legal, aceasta implică în mod automat nelegalitatea oricărui alt tratament mai puțin favorabil, nu este, potrivit Comisiei, suficient. Principiul unui bun angajator înscris în Burgerlijk Wetboek (Codul civil olandez), precum și posibilitatea de a invoca interdicția generală a oricărei discriminări nu constituie o transpunere suficient de clară și de precisă a articolelor 15 și 28 din directivă. Principiile generale ale dreptului olandez nu constituie o transpunere suficient de clară a dispozițiilor directivei.

Această situație nu este conformă cu cerințele de transparență și de securitate juridică definite de Curte pentru transpunerea unei directive în dreptul național.

⁽¹⁾ JO L 204, p. 23, Ediție specială, 05/vol. 8, p. 262.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Brussel (Belgia) la 8 mai 2013 — Orgacom BVBA/Vlaamse Landmaatschappij

(Cauza C-254/13)

(2013/C 207/41)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Brussel

Părțile din procedura principală

Apelantă: Orgacom BVBA

Intimată: Vlaamse Landmaatschappij

Întrebările preliminare

1. Prelevarea la import prevăzută la articolul 21 alineatul 5 din Decretul din 23 ianuarie 1991 privind protecția mediului împotriva poluării prin îngrășăminte, care este datorată exclusiv pentru surplusul de îngrășăminte rezultat atât din importul de îngrășăminte de origine animală, cât și de alte tipuri de îngrășăminte din celelalte state membre în Regiunea Flamandă, indiferent dacă acestea sunt prelucrate în continuare sau introduse pe piață pe teritoriul național și care, pentru aceste surplusuri de îngrășăminte, se colectează de la importator, în timp ce pentru surplusurile de îngrășăminte produse pe teritoriul național aceasta se colectează de la producător, trebuie să fie considerată ca fiind o taxă cu efect echivalent taxelor vamale la import prevăzute la articolul 30 TFUE, în pofida faptului că statul membru care exportă surplusurile de îngrășăminte prevede în cazul exportului acestora în alte state membre chiar o diminuare a prelevării?
2. În măsura în care prelevarea la import prevăzută la articolul 21 alineatul 5 din Decretul din 23 ianuarie 1991 privind protecția mediului împotriva poluării prin îngrășăminte, care este datorată exclusiv pentru surplusul de îngrășăminte rezultat atât din importul de îngrășăminte de origine animală, cât și de alte tipuri de îngrășăminte din celelalte state membre în Regiunea Flamandă, nu trebuie considerată ca fiind o taxă cu efect echivalent taxelor vamale la import: trebuie să se considere în acest caz că prelevarea la import menționată este o taxă discriminatorie prevăzută la articolul 110 TFUE, instituită asupra produselor din celelalte state membre, întrucât în cazul îngrășămintelor de origine animală produse pe teritoriul național se percepe o prelevare de bază, care face parte dintr-o reglementare națională și al cărei tarif este diferit în funcție de procedura de producție, în timp ce în cazul surplusurilor de îngrășăminte importate, indiferent de procedura de producție (printre altele, a originii animale sau a conținutului de P₂O₅N), se percepe o prelevare la import având un tarif unitar situat peste tariful cel mai mic al prelevării de bază pentru îngrășămintele de origine animală produse în Regiunea Flamandă în cuantum de 0,00 euro, în pofida faptului că statul membru care exportă surplusurile de îngrășăminte prevede în cazul exportului acestora în alte state membre chiar o diminuare a prelevării?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 10 mai 2013 — Provincie Antwerpen/Belgacom NV van publiek recht

(Cauza C-256/13)

(2013/C 207/42)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Apelantă: Provincie Antwerpen

Intimată: Belgacom NV van publiek recht

Întrebarea preliminară

Articolul 6 și/sau articolul 13 din Directiva 2002/20/CE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) trebuie interpretate în sensul că se opun ca o autoritate a unui stat membru să impoziteze, pentru motive bugetare sau pentru alte motive, activitatea economică a operatorilor de telecomunicații realizată pe întregul teritoriu sau pe o parte a acestuia prin prezența pe domeniul public sau privat a unor stâlpi, piloni sau antene GSM utilizate pentru această activitate?

⁽¹⁾ JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Franța) la 13 mai 2013 — Anouthani Mlalali/CAF des Bouches-du-Rhône

(Cauza C-257/13)

(2013/C 207/43)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône

Părțile din procedura principală

Reclamant: Anouthani Mlalali

Pârâtă: CAF des Bouches-du-Rhône

Întrebarea preliminară

Sunt compatibile condițiile prevăzute la articolele L.512 și D.512-2 din Codul securității sociale francez [Code de la sécurité sociale français] cu articolul 11 din Directiva 2003/109/CE din 25 noiembrie 2003 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO L 16, p. 44, Ediție specială, 19/vol. 6, p. 225).

Recurs introdus la 8 mai 2013 de Peter Schönberger împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 7 martie 2013 în cauza T-186/11, Peter Schönberger/Parlamentul European

(Cauza C-261/13)

(2013/C 207/44)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurrent: Peter Schönberger (reprezentant: O. Mader, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Parlamentul European

Concluziile recurrentului

— Anularea Hotărârii Tribunalului din 7 martie 2013 în cauza T-186/11;

— admiterea acțiunii formulate de reclamant în primă instanță; anularea deciziei pârâtului notificate reclamantului prin scrisoarea din 25 ianuarie 2011, scrisoare prin care s-a pus capăt examinării petiției sale înregistrate sub nr. 1188/2010 fără ca Comisia pentru petiții să ia în considerare conținutul acesteia;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Tribunalul ar fi omis, în prezentarea situației de fapt efectuată, aspectul că președintele Comisiei pentru petiții a comunicat reclamantului fără motivare că, deși petiția sa este admisibilă, Comisia pentru petiții nu o poate examina pe fond. Prin urmare, Tribunalul ar fi denaturat faptele presupunând că a avut loc o examinare a petiției.

Tribunalul ar fi încălcat domeniul de aplicare al dreptului fundamental de a adresa petiții întrucât a considerat în mod eronat că acest domeniu se limitează numai la examinarea admisibilității unei petiții. Cu toate acestea, în cazul în care petiția este admisibilă, domeniul de aplicare ar cuprinde și dreptul la o examinare a conținutului petiției și la o decizie în cauză (dreptul la soluționarea petiției).

Tribunalul ar fi decis contrar logicii că, spre deosebire de neexaminarea unei petiții inadmisibile, neexaminarea de către Parlamentul European a unei petiții admisibile nu ar produce efecte juridice.

Tribunalul ar fi decis în contradicție cu propria jurisprudență din Hotărârea Tăgebauer, pronunțată în cauza T-308/07 ⁽¹⁾, în care a statuat că se poate aduce atingere efectivității dreptului de a adresa petiții dacă nu se examinează conținutul petiției.

Tribunalul ar fi omis încălcarea existentă în motivarea insuficientă a deciziei Parlamentului European. În schimb, Tribunalul a substituit propria motivare motivării insuficiente a neexaminării petiției, justificând-o.

Tribunalul ar fi omis să evalueze împrejurarea că recurentului i s-a interzis posibilitatea de a își expune cauza în fața Comisiei pentru petiții.

(¹) Hotărârea Tribunalului din 14 septembrie 2011 (nepublicată încă în Repertoriu).

Recurs introdus la 14 mai 2013 de Regatul Spaniei împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 26 februarie 2013 în cauzele conexate T-65/10, T-113/10 și T-138/10, Spania/Comisia

(Cauza C-263/13 P)

(2013/C 207/45)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurent: Regatul Spaniei (reprezentant: A. Rubio González, agent)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurentului

— Admiterea prezentului recurs și anularea Hotărârii Tribunalului din 26 februarie 2013, pronunțată în cauzele conexate T-65/10, T-113/10 și T-138/10, Spania/Comisia;

— anularea Deciziilor C(2009) 9270 din 30 noiembrie 2009, C(2009) 10678 din 23 decembrie 2009 și C(2010) 337 din 28 ianuarie 2010 ale Comisiei de reducere a contribuției din Fondul european de dezvoltare regională (FEDR) acordate pentru programul operațional „Andaluzia” din cadrul obiectivului nr. 1 (1994-1999) în Spania în temeiul Deciziei C(1994) 3456 din 9 decembrie 1994, pentru programul operațional „Țara Bascilor” din cadrul obiectivului nr. 2 (1997-1999) în Spania în temeiul Deciziei C(1998) 121 din 5 februarie 1998 și, respectiv, pentru programul operațional „Comunitatea Valencia” din cadrul obiectivului nr. 1 (1994-1999) în Spania în temeiul Deciziei C(1994) 3043/6 a Comisiei din 25 noiembrie 1994;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

— **Eroare de drept ca urmare a considerării articolului 24 alineatul (2) din Regulamentul nr. 4253/88 (¹) drept temei juridic pentru aplicarea corecțiilor financiare extrapolate.** Această dispoziție nu reprezintă temeiul juridic

pentru aplicarea corecțiilor financiare extrapolate în caz de neregularități sistematice, întrucât acest drept nu îi este recunoscut Comisiei.

— **Eroare de drept cu privire la controlul fiabilității, coerenței, pertinentei și caracterului adecvat al corecției extrapolate aplicate de Comisie.** Controlul Tribunalului cu privire la caracterul reprezentativ al elementelor folosite pentru aplicarea corecției financiare extrapolate nu a fost efectuat în conformitate cu jurisprudența Tetra Laval (²).

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 4253/88 al Consiliului din 19 decembrie 1988 de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2052/88 în ceea ce privește coordonarea colaborării între diferite fonduri structurale, pe de o parte, și între acestea și cele ale Băncii Europene de Investiții și ale altor instrumente financiare existente, pe de altă parte (JO L 374, p. 1).

(²) Hotărârea din 15 februarie 2005, Comisia/Tetra Laval (C-12/03 P, Rec. p. I-987), punctul 39.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hof van beroep te Antwerpen (Belgia) la 15 mai 2013 — Provincie Antwerpen/Mobistar NV

(Cauza C-264/13)

(2013/C 207/46)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hof van beroep te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Apelantă: Provincie Antwerpen

Intimată: Mobistar NV

Întrebarea preliminară

Articolul 6 și/sau articolul 13 din Directiva 2002/20/CE (¹) a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind autorizarea) trebuie interpretate în sensul că se opun ca o autoritate a unui stat membru să impoziteze, pentru motive bugetare sau pentru alte motive, activitatea economică a operatorilor de telecomunicații realizată pe întregul teritoriu sau pe o parte a acestuia prin prezența pe domeniul public sau privat a unor stâlpi, piloni sau antene GSM utilizate pentru această activitate?

(¹) JO L 108, p. 21, Ediție specială, 13/vol. 35, p. 183

Cerere de decizie preliminară introdusă de Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Spania) la 15 mai 2013 — Emiliano Torralbo Marcos/Korota S.A. și Fondo de Garantía Salarial

(Cauza C-265/13)

(2013/C 207/47)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa

Părțile din procedura principală

Reclamant: Emiliano Torralbo Marcos

Pârâte: Korota S.A. și Fondo de Garantía Salarial

Întrebările preliminare

1. Articolul 1, articolul 2 litera f), articolul 3 alineatul 1, articolul 4 alineatul 2 litera a), articolul 4 alineatul 3, articolul 5 alineatul 3, articolele 6 și 7, articolul 8 alineatul 1 și articolul 8 alineatul 2 din Legea 10/2012 din 20 noiembrie 2012 privind reglementarea anumitor taxe din sfera administrării justiției și a Institutului Național de Toxicologie și Medicină Legală se opun articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în măsura în care nu permit instanței naționale (a) să adapteze taxele judiciare sau să aprecieze proporționalitatea lor (în raport cu rațiunile pentru care statul le impune și cu valoarea stabilită a acestora, ca obstacol în calea accesului la protecția jurisdicțională efectivă) în vederea scutirii de la plata lor, (b) să țină seama de principiul efectivității aplicării normelor de drept al Uniunii și (c) să aprecieze importanța procesului pentru părți, având în vedere împrejurările cauzei, în condițiile în care neachitarea acestor taxe conduce la nejudicarea apelului introdus?
2. Articolul 1, articolul 2 litera f), articolul 3 alineatul 1, articolul 4 alineatul 2 litera a), articolul 4 alineatul 3, articolul 5 alineatul 3, articolele 6 și 7, articolul 8 alineatul 1 și articolul 8 alineatul 2 din Legea 10/2012 din 20 noiembrie 2012 privind reglementarea anumitor taxe din sfera administrării justiției și a Institutului Național de Toxicologie și Medicină Legală se opun articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene în măsura în care sunt aplicate în cazul unei proceduri speciale precum cea pentru litigii de muncă, în care este uzuală aplicarea dreptului Uniunii ca element fundamental al unei dezvoltări economice și sociale echilibrate în cadrul Uniunii?
3. În sensul întrebărilor de mai sus, o instanță precum instanța de trimitere poate lăsa neaplicată o reglementare precum cea care face obiectul prezentelor întrebări, care nu permite instanței naționale (a) să adapteze taxele judiciare sau să

aprecieze proporționalitatea lor (în raport cu rațiunile pentru care statul le impune și cu valoarea stabilită a acestora, ca obstacol în calea accesului la protecția jurisdicțională efectivă) în vederea scutirii de la plata lor, (b) să țină seama de principiul efectivității aplicării normelor de drept al Uniunii și (c) să aprecieze importanța procesului pentru părți, având în vedere împrejurările cauzei, în condițiile în care neachitarea acestor taxe conduce la nejudicarea apelului introdus?

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 15 mai 2013 — L. Kik/ Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-266/13)

(2013/C 207/48)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurrent: L. Kik

Intimat: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

1. (a) Normele privind domeniul de aplicare personal al Regulamentului (CEE) nr. 1408/71 ⁽¹⁾ și normele privind aplicarea teritorială a regulilor de stabilire a legislației aplicabile prevăzute la titlul II al regulamentului trebuie interpretate în sensul că aceste reguli de stabilire a legislației sunt aplicabile într-un caz precum cel din speță în care este vorba despre un lucrător care (a) are reședința în Țările de Jos, (b) are cetățenie olandeză, (c) a fost, în orice caz, asigurat anterior în mod obligatoriu în Țările de Jos, (d) lucrează ca marinar pentru un angajator cu sediul în Elveția, (e) își desfășoară activitatea la bordul unui vas pentru pozare de conducte sub pavilion panamez, (f) și-a desfășurat activitatea inițial în afara teritoriului Uniunii (aproximativ trei săptămâni pe platforma continentală a Statelor Unite și aproximativ două săptămâni în apele internaționale), iar apoi pe platforma continentală a Țărilor de Jos (perioade de o lună și de aproximativ o săptămână) și a Regatului Unit (o perioadă de circa o săptămână, timp în care (g) veniturile obținute astfel au fost supuse impozitului pe venit olandez?
- (b) În cazul unui răspuns afirmativ, Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 este aplicabil numai zilelor în care persoana interesată a lucrat pe platforma continentală a unui stat membru al Uniunii sau și perioadei anterioare, în care a lucrat în afara teritoriului Uniunii?

2. În cazul în care Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 este aplicabil unui lucrător precum cel despre care este vorba la întrebarea 1 a), care este legislația (legislațiile) pe care regulamentul o stabilește ca fiind aplicabilă?

(¹) Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26)

Cerere de decizie preliminară introdusă de Hoge Raad der Nederlanden (Țările de Jos) la 15 mai 2013 — Nutricia NV, cealaltă parte din procedură: Staatssecretaris van Financiën

(Cauza C-267/13)

(2013/C 207/49)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Hoge Raad der Nederlanden

Părțile din procedura principală

Recurentă: Nutricia NV

Cealaltă parte din procedură: Staatssecretaris van Financiën

Întrebările preliminare

1. Noțiunea „medicamente” în sensul poziției 3004 din Nomenclatura Combinată trebuie interpretată în sensul că acoperă și preparatele alimentare, precum produsele în litigiu, care sunt destinate exclusiv administrării sub supraveghere medicală pe cale enterală (prin intermediul unei sonde gastrice) persoanelor care sunt tratate medical din cauza unei boli sau a unei afecțiuni și cărora li se administrează produsele în cadrul tratamentului pentru această boală sau afecțiune în vederea tratării sau prevenirii subnutriției?
2. Noțiunea „băuturi” în sensul poziției 2202 din Nomenclatura Combinată trebuie interpretată în sensul că acoperă și preparate alimentare lichide, precum produsele în litigiu, care nu sunt destinate a fi băute, ci pentru administrare enterală (prin intermediul unei sonde gastrice)?

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Tribunalul Sibiu (România) la data de 16 mai 2013 — Elena Petru/Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

(Cauza C-268/13)

(2013/C 207/50)

Limba de procedură: româna

Instanța de trimitere

Tribunalul Sibiu

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Elena Petru

Pârâte: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Întrebarea preliminară

Dacă, raportat la prevederile art. 22 pct. 2 alin. 2 din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 (¹), imposibilitatea de acordare a tratamentului în țara de reședință se interpretează în mod absolut sau rezonabil, respectiv dacă situația în care, deși intervenția chirurgicală poate fi efectuată în țara de reședință în timp util și corespunzător din punct de vedere tehnic, în sensul că există specialiștii necesari și chiar și același nivel al cunoștințelor de specialitate, totuși lipsa medicamentelor și a materialelor medicale de primă necesitate echivalează cu o situație în care tratamentul medical necesar nu poate fi asigurat în sensul prevederilor articolului menționat.

(¹) Regulamentul (CEE) al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu familiile acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Consiglio di Stato (Italia) la 17 mai 2013 — Iraklis Haralambidis/Calogero Casilli

(Cauza C-270/13)

(2013/C 207/51)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Consiglio di Stato

Părțile din procedura principală

Reclamant: Iraklis Haralambidis

Pârât: Calogero Casilli

Întrebările preliminare

1. Întrucât derogarea prevăzută la articolul 45 alineatul (4) TFUE nu este aplicabilă în speță [numirea unui cetățean al unui alt stat membru al Uniunii Europene în funcția de președinte al unei autorități portuare, persoană juridică calificată drept organism de drept public], în măsura în care privește cazurile de muncă salariată din cadrul administrației publice (situație care nu se regăsește în speță), dar, totuși, având în vedere că, în orice caz, exercitarea funcției de președinte al unei autorități portuare este calificată drept „activitate profesională” în sens larg, clauza prin care îndeplinirea funcției menționate este rezervată numai cetățenilor italieni constituie sau nu constituie o discriminare pe motiv de cetățenie interzisă de articolul 45?

2. Funcția de președinte al unei autorități portuare italiene îndeplinită de un cetățean al unui alt stat membru al Uniunii Europene se poate încadra, altfel, în dreptul de stabilire prevăzut la articolul 49 și următoarele TFUE și, în acest caz, interdicția prevăzută în dreptul intern privind îndeplinirea acestei funcții de către o persoană care nu este cetățean italian constituie sau nu constituie o discriminare pe motiv de cetățenie ori această împrejurare poate fi considerată exclusă de articolul 51 TFUE?
3. Cu titlu subsidiar, în ipoteza în care funcția de președinte al unei autorități portuare italiene este îndeplinită de un cetățean al unui alt stat membru al Uniunii Europene poate constitui o prestare de „servicii” în sensul Directivei 2006/123/CE ⁽¹⁾, excluderea aplicării acestei directive serviciilor portuare este sau nu este pertinentă în prezenta cauză și, în cazul unui răspuns negativ, interdicția prevăzută de dreptul intern pentru îndeplinirea funcției determină sau nu determină o discriminare pe motiv de cetățenie?
4. Cu titlu încă mai subsidiar, în ipoteza în care funcția de președinte al unei autorități portuare italiene îndeplinită de un cetățean al unui alt stat membru al Uniunii Europene nu se poate încadra în domeniul de aplicare al dispozițiilor de mai sus, aceasta poate fi privită totuși mai general în sensul articolului 15 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene drept o prerogativă care se încadrează în dreptul cetățeanului comunitar „de a lucra, de a se stabili sau de a presta servicii în orice stat membru”, indiferent de prevederile specifice „din domeniu”, cuprinse la articolul 45 și la articolul 49 și următoarele TFUE, precum și în Directiva 2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne, și, prin urmare, interdicția prevăzută de dreptul intern pentru îndeplinirea funcției contravine sau nu contravine interdicției la fel de generale a discriminării pe motiv de cetățenie prevăzută la articolul 21 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?

⁽¹⁾ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, p. 36, Ediție specială, 13/vol. 58, p. 50).

Recurs introdus la 16 mai 2013 de Rouse Industry AD împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 20 martie 2013 în cauza T-489/11, Rouse Industry/Comisia Europeană

(Cauza C-271/13 P)

(2013/C 207/52)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Recurentă: Rouse Industry AD (reprezentanți: A. Angelov, S. Panov, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea Hotărârii Tribunalului din 20 martie 2013 pronunțată în cauza T-489/11;
- pronunțarea unei hotărâri definitive și anularea articolelor 2, 3, 4 și 5 din Decizia 2012/706/UE a Comisiei din 13 iulie 2011 privind ajutoarele de stat SA.28903 (C-12/10) (ex N 389/09) acordate de Bulgaria în favoarea întreprinderii „Ruse Industry”.
- în subsidiar, trimiterea cauzei Tribunalului spre rejudecare;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă următoarele motive în susținerea recursului:

1. Primul motiv de recurs: încălcarea a dispozițiilor procedurale prin care se aduce atingere intereselor recurente

- (i) Tribunalul nu a abordat în motivarea hotărârii sale întrebările esențiale pe care le-a adresat părților în cadrul măsurilor de organizare a procedurii, referitoare la fapte și la evaluarea acestora.
- (ii) Aceasta constituie un viciu de procedură esențial care intră în domeniul de aplicare al articolului 58 din Statutul Curții, întrucât Tribunalul era obligat să examineze toate cererile, contestațiile și argumentele părților.

2. Al doilea motiv de recurs: încălcarea de către Tribunal a dreptului Uniunii

- (i) Tribunalul ar fi aplicat în mod nelegal articolul 107 alineatul (1) TFUE coroborat cu articolul 1 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE ⁽¹⁾ întrucât a considerat că exista un nou ajutor în favoarea Rouse Industry AD.
- (ii) Tribunalul a pronunțat hotărârea cu încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE întrucât a considerat în mod eronat că ajutorul era incompatibil cu piața internă a Uniunii și că denatura concurența și că faptul că statul nu și-ar fi recuperat creanța reprezenta un avantaj pentru societate.

(iii) Hotărârea Tribunalului nu este conformă cu articolul 107 alineatul (1) TFUE și cu articolul 296 TFUE, întrucât camera ar fi adoptat o abordare eronată din punct de vedere juridic în aprecierea sa cu privire la criteriile Comisiei în ceea ce privește creditorii privați. În decizia sa, Comisia nu și-ar fi întemeiat concluziile privind criteriul creditorului privat pe analize și pe raționamente economice, Tribunalul neavând așadar nici un temei pentru a adera la argumentele Comisiei.

(iv) Tribunalul a interpretat și a aplicat în mod incorect articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 și articolul 296 TFUE, întrucât Comisia trebuia să indice în decizia sa cuantumul ajutorului care trebuia restituit împreună cu dobânda și, în acest sens, dobânzile trebuiau stabilite conform unei rate adecvate de către Comisie, ceea ce nu s-a întâmplat, actul juridic al Comisiei fiind astfel neîntemeiat.

(¹) JO L 83, p. 1, Ediție specială 08/vol. 1, p. 41.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Commissione Tributaria Regionale per la Toscana (Italia) la 21 mai 2013 — Equoland Soc. coop. arl/Agenzia delle Dogane

(Cauza C-272/13)

(2013/C 207/53)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Commissione Tributaria Regionale per la Toscana

Părțile din procedura principală

Apelantă: Equoland Soc. coop. arl

Intimată: Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Livorno

Întrebările preliminare

- Conform articolului 16 din A șasea directivă 77/388/CEE (¹) a Consiliului din 17 mai 1977 și articolelor 154 și 157 din Directiva 2006/112/CE (²), destinația bunurilor importate într-un alt regim de antrepozit decât antrepozitul vamal, și anume antrepozitul TVA, este suficientă pentru a permite o scutire de la plata TVA-ului la import chiar și în cazul în care mărfurile nu sunt introduse fizic, ci numai scriptic?
- A șasea directivă 77/388/CEE și Directiva 2006/112/CE se opun unei practici prin care un stat membru percepe TVA-ul la import în pofida faptului că acesta a fost achitat — din cauza unei erori sau a unei nereguli — în cadrul unei *taxări*

inverse, prin intermediul unei auto-facturări și, în același timp, al înregistrării în registrul de cumpărări și vânzări?

- Faptul că un stat membru cere plata TVA-ului deja achitat în cadrul unei *taxări inverse*, prin intermediul unei auto-facturări și, în același timp, al înregistrării în registrul de cumpărări și vânzări, încalcă principiul neutralității fiscale?

(¹) A șasea directivă 77/388/CEE a Consiliului din 17 mai 1977 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată: baza unitară de evaluare (JO L 145, p. 1).

(²) Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7).

Cerere de decizie preliminară introdusă de el Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Spania) la 21 mai 2013 — Pablo Acosta Padín/Hijos de J. Barreras S.A.

(Cauza C-276/13)

(2013/C 207/54)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra

Părțile din procedura principală

Reclamant: Pablo Acosta Padín

Pârâtă: Hijos de J. Barreras S.A.

Întrebările preliminare

- Articolul 101 TFUE (ex-articolul 81 TCE coroborat cu articolul 10) și articolul 4 alineatul (3) TUE sunt compatibile cu o reglementare precum cea privind baremul onorariilor reprezentanților legali, mai exact Decretul regal 1373/2003 din 7 noiembrie 2003, care supune remunerarea acestora unui tarif sau barem minim care nu poate fi modificat decât cu 12 % în plus sau în minus și în condițiile în care autoritățile din statul membru, inclusiv instanțele acestuia, nu au posibilitatea efectivă de a deroga de la limitele minime stabilite de baremul legal decât în împrejurări extraordinare?
- În condițiile aplicării baremului menționat și ale neaplicării limitelor minime stabilite de acesta, faptul că există o mare disproporție între munca desfășurată efectiv și valoarea onorariilor care trebuie primite, rezultate din aplicarea baremului sau tarifului poate fi considerat împrejurare excepțională?

3. Articolul 56 TFUE (ex articolul 49 TCE) este compatibil cu regulamentul privind baremul onorariilor reprezentanților legali, mai exact Decretul regal 1373/2003 din 7 noiembrie 2003?
4. Această reglementare respectă cerințele de necesitate și proporționalitate la care face referire articolul 15 alineatul (3) din Directiva 2006/123/CE ⁽¹⁾?
5. Articolul 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, atunci când consacră dreptul la un proces echitabil, include dreptul de a se apăra în mod efectiv împotriva stabilirii unui onorariu al reprezentantului legal care este disproporționat de ridicat și nu corespunde cu munca desfășurată efectiv ?
6. În cazul unui răspuns afirmativ, dispozițiile Codului de procedură civilă spaniol care nu permit părții obligate la plata cheltuielilor de judecată să conteste cuantumul onorariului reprezentantului legal pentru motivul că este excesiv de ridicat și nu corespunde cu munca efectiv desfășurată respectă articolul 6 din Convenția europeană a drepturilor omului?

⁽¹⁾ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, p. 36, Ediție specială, 13/vol. 58, p. 50).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Högsta domstolen (Suedia) la 22 mai 2013 — C More Entertainment AB/Linus Sandberg

(Cauza C-279/13)

(2013/C 207/55)

Limba de procedură: suedeza

Instanța de trimitere

Högsta domstolen

Părțile din procedura principală

Recurentă: C More Entertainment AB

Intimat: Linus Sandberg

Întrebările preliminare

1. Noțiunea de comunicare publică în sensul articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2001/29/CE ⁽¹⁾ include un act care constă în furnizarea, pe o pagină de internet la care poate avea acces oricine, a unui link — pe care se poate da click — spre o operă difuzată de titularul dreptului de autor asupra acesteia?
2. Modul în care este furnizat linkul are vreo influență asupra răspunsului la prima întrebare?

3. Faptul că accesul la opera vizată prin link este restricționat în orice mod este un element de care să se țină seama?
4. Statele membre pot recunoaște în favoarea autorului un drept exclusiv mai extins prevăzând că noțiunea de comunicare publică include mai multe acte decât cele menționate la articolului 3 alineatul (1) din directivă?
5. Statele membre pot recunoaște în favoarea titularului de drepturi un drept exclusiv mai extins prevăzând că noțiunea de comunicare publică include mai multe acte decât cele menționate la articolului 3 alineatul (2) din directivă?

⁽¹⁾ Directiva 2001/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind armonizarea anumitor aspecte ale dreptului de autor și drepturilor conexe în societatea informațională (JO L 167, p. 10, Ediție specială 17/vol.1, p. 230).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Cipru) la 27 mai 2013 — Sotiris Papasavvas/Fileleftheros Dimosia Etaireia, Takis Kounnafi și Giorgios Sertis

(Cauza C-291/13)

(2013/C 207/56)

Limba de procedură: greaca

Instanța de trimitere

Eparchiako Dikastirio Lefkosias

Părțile din procedura principală

Reclamant: Sotiris Papasavvas

Pârâți: O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi și Giorgios Sertis

Întrebările preliminare

1. Având în vedere că reglementările statelor membre în materie de calomnie afectează capacitatea de a furniza servicii de informare prin mijloace electronice atât la nivel național, cât și în cadrul Uniunii, asemenea reglementări pot fi considerate restricții privind prestarea de servicii de informare în sensul Directivei 2000/31/CE?
2. În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, dispozițiile articolelor 12, 13 și 14 din Directiva 2000/31/CE în materie de răspundere sunt aplicabile în cauze de drept civil între particulari, cum ar fi chestiunile referitoare la răspunderea civilă în cazuri de calomnie, sau se limitează la răspunderea civilă pentru operațiuni comerciale/contracte cu consumatorii?

3. Având în vedere finalitatea articolelor 12, 13 și 14 din Directiva 2000/31/CE, referitoare la răspunderea furnizorilor de servicii ale societății informaționale, și dat fiind că în numeroase state membre existența unei acțiuni judiciare este o condiție prealabilă pentru dispunerea unor măsuri provizorii de interzicere până la soluționarea litigiului, articolele menționate instituie drepturi individuale care pot fi invocate ca mijloace de apărare în cadrul unei acțiuni civile pentru calomnie sau constituie obstacole legale la introducerea unei asemenea acțiuni?
4. Noțiunile „servicii ale societății informaționale” și „furnizor de servicii [ale societății informaționale]” care figurează la articolul 2 din Directiva 2000/31/CE și la articolul 1 alineatul (2) din Directiva 98/34/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE, se aplică serviciilor de informare on line care nu sunt remunerate direct de destinatarul serviciilor, ci indirect prin intermediul anunțurilor publicitare comerciale care apar pe site-ul internet?
5. Având în vedere definiția „furnizorului de servicii [ale societății informaționale]” vizată la articolul 2 din Directiva 2000/31/CE și la 1 alineatul (2) din Directiva 98/34/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/48/CE, în ce măsură ar fi posibil să se rețină că situațiile următoare sau una dintre acestea constituie o „simplă transmitere”, o „stocare-catching” sau o „stocare-hosting” în sensul articolelor 12, 13 și 14 din Directiva 2000/31/CE:
 - (a) un ziar dotat cu un site internet accesibil gratuit pe care este publicată ediția electronică a versiunii imprimată cu toate articolele și anunțurile publicitare din aceasta, în format PDF sau în alt format electronic analog;
 - (b) un ziar on line liber accesibil al cărui furnizor este remunerat prin intermediul anunțurilor publicitare comerciale care apar pe site-ul internet, informațiile publicate în ziarul on line fiind furnizate de personalul ziarului și/sau de jurnaliști independenți;
 - (c) un site internet cu plată care furnizează unul dintre serviciile menționate la literele (a) și (b)?

Recurs introdus la 30 mai 2013 de El Corte Inglés, S.A. împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 20 martie 2013 în cauza T-571/11, El Corte Inglés/OAPI — Chez Gerard (CLUB GOURMET)

(Cauza C-301/13 P)

(2013/C 207/57)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: El Corte Inglés, S.A. (reprezentanți: J.L. Rivas Zurdo și E. Seijo Veiguela, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI)

Concluziile recurente

- Anularea în totalitate a hotărârii Tribunalului din 20 martie 2013 din cauza T-571/11;
- obligarea celeilalte sau a celorlalte părți din procedură care se opun acestui recurs la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

1. Încălcarea principiului securității juridice și al încrederii legitime

Principiul securității juridice impune ca „o formulare să fie clară și precisă, pentru ca justițiabilii să își poată cunoaște fără ambiguitate drepturile și obligațiile”. Acest principiu este în strânsă legătură cu principiul încrederii legitime, subliniind necesitatea de a motiva deciziile administrative care se deosebesc de cele anterioare atunci când acestea sunt de natură să dea naștere încrederii legitime a destinatarilor lor.

Modul în care instanțele spaniole au aplicat mărcile-slogan (înregistrate în perioada în care erau în vigoare Orientările din 1997) este în mod clar contrar actelor administrative comunitare din procedurile de opoziție B 877.714 și R 571/11, precum și cu Hotărârea Tribunalului din 20 martie 2013: întrucât avea îndoeli cu privire la formularea mărcii anterioare, divizia de opoziție ar fi trebuit să remedieze situația, solicitând clarificări cu privire la acest aspect Oficiului spaniol pentru Brevete și Mărci sau solicitându-i recurente să prezinte elemente în apărare.

2. Eroare vădită de apreciere a istoricului litigiului

În hotărâre se consideră că nu se contestă că marca invocată în sprijinul opoziției este înregistrată pentru clasa 35, care protejează servicii constând într-o frază publicitară care este utilizată drept slogan pentru marketingul, utilizarea sau exploatarea produselor din clasele 29, 30, 31, 32, 33 și 42; și că OAPI avea cunoștință de decizia sa din 17 iulie 2006 în care a ținut seama de Orientările pentru examinarea mărcilor slogan ale Oficiului spaniol pentru Brevete și Mărci din 11 noiembrie 1997 (Anexa 4), și hotărârile Tribunal Supremo spaniol din 25 februarie 2004 și din 30 mai 2008.

Recurenta susține că să se impună unei părți să invoce și să facă dovada că protecția asupra mărcii sale anterioare acoperea același produs precum cele vizate de cerere, constituie o eroare vădită de apreciere întrucât înseamnă să se ceară o identitate în aplicare. În consecință, aprecierea eronată a unor probe și fapte lasă nerezolvată problema principală: articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 209/2007 (¹).

3. Motivarea nesatisfăcătoare a hotărârii atacate

Recunoscându-se importanța (punctul 39) Hotărârii Atomic ⁽²⁾, aceasta din urmă este aplicabilă atunci când OAPI dispune deja de informații referitoare la dreptul național (punctul 41), ceea ce este o contradicție întrucât, în acest caz, nu se mai aplică *din oficiu*.

În cuprinsul punctului 45, se arată că în fața OAPI nu se pot invoca argumente invocate în altă procedură de pe rolul OAPI, fără să se justifice această afirmație.

Neefectuarea unei analize comparative a mărcilor, adevăratul motiv (punctul 55 din hotărâre) lipsește recurenta de posibilitatea de a se apăra.

4. Riscul de confuzie

Tribunalul a încălcat dreptul la apărare al recurente, atunci când nu s-a pronunțat cu privire la riscul de confuzie astfel cum prevede articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009. Printre motivele cererii, punctele 19-22, se numără ca principal motiv, aprecierea eronată cu privire la riscul de confuzie. În temeiul jurisprudenței, riscul de confuzie în percepția publicului trebuie apreciat în mod global, ținând seama de toți factorii relevanți din cauză.

(¹) Al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

(²) Hotărârea Tribunalului din 20 aprilie 2005, Atomic Austria/OAPI — Fábricas Agrupadas de Muñecas de Onil (ATOMIC BLITZ), T-318/03, Rec., p. II — 1319.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Cour de cassation (Franța) la 4 iunie 2013 — Haeger & Schmidt GmbH/Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, în calitate de lichidator al Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

(Cauza C-305/13)

(2013/C 207/58)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Haeger & Schmidt GmbH

Pârâți: Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, în calitate de lichidator al Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

Întrebările preliminare

1. Contractul de comision de transport, prin care un comitent încredințează unui comisionar, care acționează în nume propriu și pe răspunderea sa, organizarea unui transport de mărfuri care va fi executat de un transportator sau de transportatori pe seama comitentului poate avea, și în ce condiții, ca obiect principal efectuarea unui transport de mărfuri în sensul articolului 4 alineatul (4) ultima teză din Convenția de la Roma din 19 iunie 1980 privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale? (¹)
2. În cazul în care contractul de comision de transport poate fi considerat un contract de transport de mărfuri în sensul articolului 4 alineatul (4) citat anterior, dar prezumția specială de determinare a legii prevăzute de acest text nu se poate aplica, în lipsa coincidenței impuse, formularea primei sale teze, potrivit căreia contractul de transport de mărfuri nu face obiectul prezumției generale de la alineatul (2), trebuie interpretată în sensul că instanța este astfel invitată să identifice legea aplicabilă, nu în temeiul acestei prezumții, înlăturată în mod definitiv, ci în temeiul principiului general de determinare prevăzut la articolul 4 alineatul (1), cu alte cuvinte prin identificarea țării cu care contractul prezintă cele mai strânse legături, fără a se acorda o atenție deosebită țării în care se află sediul părții care execută prestația caracteristică a contractului?
3. Presupunând că contractul de comision de transport face obiectul prezumției generale de la articolul 4 alineatul (2), în ipoteza în care clientul inițial ar fi contractat cu un prim comisionar, care ar fi fost ulterior înlocuit de un al doilea comisionar, se poate admite să se determine legea aplicabilă în cadrul raporturilor contractuale dintre client și acest al doilea comisionar în funcție de țara în care se află sediul primului comisionar, legea țării astfel desemnate fiind considerată aplicabilă în mod global întregii operațiuni de comision de transport?

(¹) Convenția privind legea aplicabilă obligațiilor contractuale, deschisă spre semnare la Roma la 19 iunie 1980 (JO 1980, L 266, p. 1, JO 2007, L 347, p. 3).

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 18 martie 2013 — EPAW/Comisia**(Cauza T-168/13)**

(2013/C 207/59)

*Limba de procedură: engleza***Părțile**

Reclamantă: European Platform Against Windfarms (EPAW) (Kingscourt, Republica Irlanda) (reprezentant: C. Kiss, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Comunicării Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor „Energia din surse regenerabile: o prezență majoră pe piața energetică europeană” COM(2012) 271;
- anularea răspunsului formulat de DG Energie din cadrul Comisiei Europene la 21 ianuarie 2013 [nr. AG/ss ener.c.l(2012)1664829] la cererea de reexaminare internă introdusă de EPAW.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive:

1. Primul motiv este întemeiat pe nelegalitatea Comunicării Comisiei COM(2012) 271.
 - Comunicarea Comisiei COM(2012) 271 nu a permis participarea publicului la strategia privind energia din surse regenerabile, astfel cum prevăd dispozițiile Convenției de la Aarhus.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe nelegalitatea Comunicării Comisiei COM(2012) 271.
 - Comunicarea Comisiei COM(2012) 271 nu a respectat Regulamentul privind Convenția de la Aarhus [Regulamentul (CE) nr. 1367/2006].
3. Al treilea motiv este întemeiat pe nelegalitatea scrisorii Comisiei nr. AG/ss ener.c.l(2012)1664829.
 - În scrisoarea Comisiei se afirmă în mod nelegal că un act administrativ, pentru a putea fi reexaminat prin intermediul unei cereri de reexaminare internă formulată în temeiul Regulamentului nr. 1367/2006, trebuie să fie un

act cu aplicabilitate individuală și să fie un act adoptat de o instituție a UE care să aibă efecte juridice obligatorii.

Acțiune introdusă la 8 aprilie 2013 — Square/OAPI — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (SQUARE)**(Cauza T-213/13)**

(2013/C 207/60)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza***Părțile**

Reclamantă: Square, Inc. (San Francisco, Statele Unite) (reprezentant: M. Graf, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (Serres-Castet, Franța)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 31 ianuarie 2013 în procedura R 775/2012-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată aferente procedurii.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: înregistrarea internațională desemnând Uniunea Europeană a mărcii verbale SQUARE pentru produse și servicii din clasele 9, 35 și 38 — marca internațională desemnând Uniunea Europeană nr. 1 032 395.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne.

Marca sau semnul invocat: marca națională verbală SQUARE-énergie pentru produse și servicii din clasele 31, 35, 36, 38, 41, 42 și 44.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 23 aprilie 2013 — Atmeh/OAPI — Fretier (MONTALE MTL MONTALE Dezin)

(Cauza T-239/13)

(2013/C 207/61)

Limba în care a fost formulată acțiunea: franceza

Părțile

Reclamant: Ammar Atmeh (Diera-Duba, Emiratele Arabe Unite) (reprezentant: A. Berthet, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Sylvie Fretier (Paris, Franța)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității prezentei acțiuni;
- modificarea deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 14 februarie 2013 în cauzele conexe R 1482/2011-4 și R 1571/2011-4 și pronunțarea suspendării procedurii în anulare împotriva mărcii comunitare MONTALE MTL MONTALE Dezin nr. 003 874 807 depuse la 16 iunie 2004 de domnul Ammar Atmeh în așteptarea pronunțării cu titlu definitiv cu privire la acțiunea în declararea nulității și decăderii mărcilor aparținând doamnei Fretier, pendinte în fața Tribunal de Grande Instance de Paris;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă care cuprinde elementele verbale „MONTALE MTL MONTALE Dezin” pentru produse și servicii din clasa 3 — marca comunitară nr. 3 874 807

Titularul mărcii comunitare: reclamantul

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Sylvie Fretier

Motivarea cererii de declarare a nulității: marca națională figurativă care cuprinde elementele verbale „PIERRE MONTALE MONTALE M” și marca națională figurativă și înregistrarea internațională care includ elementele verbale „MTL MONTALE” pentru produse din clasa 3

Decizia diviziei de anulare: admite cererea de declarare a nulității.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac formulată de reclamant și declară inadmisibilitatea căii de atac introduse de doamna Sylvie Fretier.

Motivele invocate: încălcarea normei 20 din Regulamentul nr. 2868/95 și a principiului bunei administrări a justiției

Acțiune introdusă la 25 aprilie 2013 — Aldi Einkauf/OAPI — Alifoods (Alifoods)

(Cauza T-240/13)

(2013/C 207/62)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Germania) (reprezentați: N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks și C. Fürsen, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Alifoods, SA (Alicante, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 25 februarie 2013, adoptată în cauza R 407/2012-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Alifoods, SA

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementul verbal „Alifoods” pentru produse și servicii din clasele 29, 32 și 35 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. B 1 825 002

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca verbală comunitară și internațională „ALDI” pentru produse și servicii din clasele 3, 4, 9, 16, 24, 25, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 38, 40, 41, 42

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 25 aprilie 2013 — Republica Elenă/Comisia

(Cauza T-241/13)

(2013/C 207/63)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Republica Elenă (reprezentanți: I. Chalkias, S. Papaioannou și A. Vassilopoulou)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— admiterea acțiunii;

— anularea Deciziei de punere în aplicare a Comisiei din 26 februarie 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), notificată cu numărul C(2013) 981 și publicată în JO L 67, p. 20, în măsura în care privește Republica Elenă;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În ceea ce privește rectificările financiare cerute de decizia atacată, Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 26 februarie 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR), notificată cu numărul C(2013) 981 și publicată în JO L 67, p. 20, în măsura în care privește corecțiile financiare aflate în sarcina Republicii Elene care se aplică ajutoarelor prevăzute la articolul 69 din Regulamentul nr. 1782/2003 în sectorul cârnii de vită, al cârnii de oaie și de capră și al tutunului în cursul campaniilor 2006 și 2007, Republica Elenă invocă următoarele motive de anulare:

Prin intermediul primului motiv de anulare, Republica Elenă susține că rectificarea impusă pentru carențele constatate, în ceea ce privește aplicarea articolului 69 din Regulamentul nr.

1782/2003 ⁽¹⁾, este nelegală și trebuie anulată în măsura în care: (a) încalcă dispoziția prevăzută la articolul 69 din Regulamentul nr. 1782/2003, a cărei aplicare de către statele membre este facultativă și care lasă o largă marjă de apreciere în privința determinării beneficiarilor plății suplimentare, a criteriilor de admisibilitate și a termenilor și condițiilor specifice ale efectuării plății suplimentare; (b) neaplicarea articolului 69 din Regulamentul nr. 1782/2003 nu determină rezultatul de a produce un prejudiciu pentru Fond, astfel cum impune articolul 31 din Regulamentul nr. 1290/2005 ⁽²⁾ pentru aplicarea legală a unei corecții financiare.

Prin intermediul celui de al doilea motiv de anulare, Republica Elenă susține că rectificarea impusă pentru carențele privind controalele-cheie în sectorul tutunului este nelegală și trebuie anulată întrucât: (a) aprecierea Comisiei potrivit căreia controalele la fața locului nu erau conforme Regulamentului nr. 796/2004 ⁽³⁾ se întemeiază pe o interpretare și o aplicare eronată a articolului 23 din acest regulament, pe o apreciere eronată a faptelor și cuprinde o motivare insuficientă și contradictorie; (b) aprecierea Comisiei potrivit căreia controalele-cheie în întreprinderi de transformare nu au avut loc se întemeiază pe o eroare de fapt.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a ecocondiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori.

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2013 — Castell Macía/OAPI — PJ Hungary (PEPE CASTELL)

(Cauza T-242/13)

(2013/C 207/64)

Limba în care a fost formulată acțiunea: spaniola

Părțile

Reclamant: José Castell Macía (Elche, Spania) (reprezentanți: G. Marín Raigal, P. López Ronda, H. Mosback și G. Macias Bonilla, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) (Budapesta, Ungaria)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, modele și desene industriale) din 7 februarie 2013, adoptată în cauza R 1401/2012-1, astfel încât să se respingă opoziția formulată și să se admită cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 6 798 862 „PEPE CASTELL”, cu obligarea părții adverse la plata cheltuielilor de judecată în ambele proceduri;
- obligarea OAPI, în calitate de pârât, la plata propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta acțiune;
- în ceea ce o privește, obligarea intervenientei la plata propriilor cheltuieli de judecată și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca verbală „PEPE CASTELL” pentru produse și servicii din clasele 16, 25 și 39 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 6 798 862

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: PJ Hungary Szolgálató kft

Marca sau semnul invocat: Marca figurativă cuprinzând elementele verbale „Pepe Jeans FOOTWEAR” pentru produse din clasa 25.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Acțiune introdusă la 2 mai 2013 — MHCS/OAPI — Ambra (DORATO)

(Cauza T-249/13)

(2013/C 207/65)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: MHCS (Epernay, Franța) (reprezentanți: P. Boutron, N. Moya Fernández și L-E. Balleydier, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Ambra S.A. (Varșovia, Polonia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- declararea admisibilității acțiunii;
- anularea deciziei camerei de recurs;
- obligarea OAPI și a intervenientului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca figurativă reprezentând o etichetă de gât de sticlă care conține elementul verbal „DORATO”, pentru produse din clasa 33 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 9 131 228.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta.

Marca sau semnul invocat: marca figurativă reprezentând o etichetă de gât de sticlă, pentru produse din clasa 33.

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 2 mai 2013 — Naazneen Investments/OAPI — Energy Brands (SMART WATER)

(Cauza T-250/13)

(2013/C 207/66)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Naazneen Investments Ltd (Limassol, Cipru) (reprezentanți: P. Goldenbaum, I. Rohr și T. Melchert, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Energy Brands, Inc. (New York, Statele Unite)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a doua de recurs în cauza R 1101/2011-2;
- obligarea pârâtului la plata propriilor cheltuieli de judecată, precum și a cheltuielilor de judecată ale reclamantei.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de decădere: marca verbală „SMART WATER”, cererea de înregistrare a mărcii comunitare numărul 781 153.

Titularul mărcii comunitare: reclamanta.

Partea care solicită decăderea din drepturi a titularului mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Decizia diviziei de anulare: decade din drepturi pe titularul mărcii comunitare.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 6 mai 2013 — Orthogen/OAPI — Arthrex Medizinische Instrumente (IRAP)

(Cauza T-253/13)

(2013/C 207/67)

Limba în care a fost formulată ațiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Orthogen AG (Düsseldorf, Germania) (reprezentanți: M. Finger și S. Krüger, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Arthrex Medizinische Instrumente GmbH (Karlsfeld, Germania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 21 februarie 2013 în cauza R 382/2012-1;
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în procedura căii de atac.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca verbală „IRAP” pentru produse și servicii din clasele 1, 5, 10, 42 și 44 — marca comunitară nr. 3 609 121

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: Arthrex Medizinische Instrumente GmbH

Motivarea cererii de declarare a nulității: cauză de nulitate absolută; „IRAP” ar fi o abreviere utilizată în mod general pentru o anumită proteină, care joacă un rol determinant într-un anumit tratament medical sau veterinar

Decizia diviziei de anulare: admite cererea de declarare a nulității

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 52 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009;
- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 6 mai 2013 — Stayer Ibérica/OAPI — Korporaciya „Masternet” (STAYER)

(Cauza T-254/13)

(2013/C 207/68)

Limba în care a fost formulată ațiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Spania) (reprezentant: S. Rizzo, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: ZAO Korporaciya „Masternet” (Moscova, Rusia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate în măsura în care admite în parte calea de atac și declară nulitatea mărcii comunitare nr. 4675881 pentru următoarele produse:
 - clasa 7: mașini și mașini-unelte; componente de mașini de tăiere și polizat diamante; dălți și discuri de tăiere destinate următoarelor industrii: marmură, granit, piatră, argilă, dale, țigle și cărămizi, și, în general, unelte de tăiat ca elemente componente ale mașinilor incluse în clasa 7;
 - clasa 8: instrumente abrazive acționate manual (discuri și discuri abrazive)
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de declarare a nulității: marca figurativă „STAYER” — marcă înregistrată cu nr. 4 675 881

Titularul mărcii comunitare: reclamanta

Partea care solicită declararea nulității mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Motivarea cererii de declarare a nulității: cererea de declarare a nulității s-a întemeiat pe articolul 53 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul Consiliului nr. 207/2009

Decizia diviziei de anulare: respinge în totalitate cererea de declarare a nulității

Decizia camerei de recurs: admite în parte calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1), a articolului 15 și a articolului 76 alineatul (2) din Regulamentul Consiliului nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 8 mai 2013 — Republica Polonă/Comisia Europeană

(Cauza T-257/13)

(2013/C 207/69)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Republica Polonă (reprezentant: B. Majczyna, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei de punere în aplicare 2013/123/UE a Comisiei din 26 februarie 2013 [notificată cu numărul C(2013) 981] de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul secțiunii Garantare a Fondului european de orientare și garantare agricolă (FEOGA), în cadrul Fondului european de garantare agricolă (FEGA) și în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) (JO L 67, p. 20), în măsura în care exclude de la finanțare sumele de 28 763 238,60 euro și de 5 688 440,96 euro, care au fost cheltuite de agenția de plăți acreditată de Republica Polonă;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 ⁽¹⁾ și a articolului 31 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 ⁽²⁾, întrucât corecția financiară s-a efectuat pe baza unei constatări inexacte a situației de fapt și a unei interpretări juridice eronate

— Comisia a aplicat corecția financiară — pe baza unei aprecieri inexacte a situației de fapt și a unei interpretări juridice eronate — deși cheltuielile au fost efectuate de Republica Polonă în conformitate cu dispozițiile din dreptul Uniunii. Republica Polonă contestă interpretarea juridică și constatarea situației de fapt făcute de Comisie referitoare la preinsele deficiențe existente în cadrul sistemului de gestionare a măsurii „pensionare anticipată”, deficiențe care privesc, în primul rând, cerința desfășurării unei activități comerciale în perioada anterioară cedării unei exploatații în vederea obținerii unei pensii anticipate, în al doilea rând, caracterul insuficient al probei capacităților profesionale, acceptată de autoritățile poloneze sub forma unei declarații și, în al treilea rând, lipsa stabilirii unor sancțiuni pentru nerespectarea de către agricultorii care reiau exploatații a obligației de a desfășura o activitate agricolă timp de cinci ani.

2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 7 alineatul (4) al patrulea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 și a articolului 31 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1290/2005, precum și pe încălcarea principiului proporționalității, întrucât cuantumul corecției forfetare aplicate este extrem de ridicat în raport cu riscul unor eventuale pierderi financiare pentru bugetul Uniunii

— Niciuna dintre deficiențele imputate nu a cauzat și nici nu putea să cauzeze Uniunii pierderi financiare și, în orice caz, riscul unor astfel de pierderi era complet marginal.

3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea articolului 296 al doilea paragraf TFUE, întrucât decizia atacată nu este suficient motivată

— Comisia nu a prezentat nicio probă și nicio constatare a situației de fapt sau de drept în susținerea concluziilor sale rezultate în urma vizitei efectuate la trei exploatații agricole.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea principiului subsidiarității

— Comisia a încălcat în mod flagrant principiul subsidiarității stabilit în cadrul politicii privind sprijinul pentru dezvoltare rurală. Comisia a interpretat documentele de programare referitoare la sprijinul pentru dezvoltare rurală și a formulat în esență cerințe privind modalitățile de punere în aplicare a programului, aducând astfel atingere marjei de apreciere a statelor membre în ceea ce privește mijloacele de atingere a obiectivelor stabilite în documentele de programare.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 160, p. 103).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1290/2005 al Consiliului din 21 iunie 2005 privind finanțarea politicii agricole comune (JO L 209, p. 1, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 193).

Ațiune introdusă la 3 mai 2013 — Matratzen Concord/OAPI — KBT (ARKTIS)**(Cauza T-258/13)**

(2013/C 207/70)

*Limba în care a fost formulată ațiunea: germana***Părțile**

Reclamantă: Matratzen Concord GmbH (Köln, Germania) (reprezentant: I. Selting, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita (Locarno, Schweiz)

Concluzii

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 4 martie 2013 pronunțată în cauza R 2133/2011-4;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cursul prezentei proceduri.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de decădere: marca verbală „ARKTIS” pentru produse din clasele 20 și 24 — marca comunitară nr. 2 818 680.

Titularul mărcii comunitare: KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita.

Partea care solicită decăderea din drepturi a titularului mărcii comunitare: reclamanta.

Decizia diviziei de anulare: admite în parte cererea.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009.

Ațiune introdusă la 7 mai 2013 — Franța/Comisia**(Cauza T-259/13)**

(2013/C 207/71)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: Republica Franceză (reprezentanți: E. Belliard, D. Colas și C. Candat, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea parțială a Deciziei Comisiei nr. 2013/123/UE din 26 februarie 2013 de excludere de la finanțarea de către Uniunea Europeană a anumitor cheltuieli contractate de statele membre în cadrul Fondului european agricol pentru dezvoltare rurală (FEADR) în măsura în care exclude cheltuielile efectuate de Republica Franceză în cadrul ajutorului Indemnizații compensatorii pentru handicapuri naturale (denumit în continuare „ICHN”) din planul de dezvoltare rurală hexagonal 2007-2013 pentru exercițiile financiare 2008 și 2009;
- cu titlu subsidiar, anularea parțială a Deciziei 2013/123/UE, pe de o parte, în măsura în care înlătură de la finanțarea de către Uniunea Europeană acea parte a cheltuielilor efectuate de Republica Franceză în cadrul ajutorului ICHN pentru ovine care nu sunt declarate la ajutorul pentru ovine și, pe de altă parte, în măsura în care înlătură de la finanțarea de către Uniunea Europeană acea parte a cheltuielilor efectuate de Republica Franceză în cadrul ajutorului ICHN pentru bovine care a făcut obiectul unor verificări la fața locului în temeiul controalelor de identificare a animalelor sau al controalelor privind primele pentru bovine;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea articolului 10 alineatele (2) și (4) și a articolului 14 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1975/2006 ⁽¹⁾ al Comisiei întrucât a considerat că guvernul francez nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în materie de controale pentru motivul că nu a efectuat, în legătură cu bovinele și cu ovinele pentru care s-a solicitat o primă pentru berbeci, la numărarea acestor animale la momentul efectuării verificărilor la fața locului în temeiul ajutorului ICHN. Acest motiv se structurează pe două aspecte în cadrul cărora reclamanta invocă:
 - faptul că obligația de numărare a animalelor la momentul efectuării verificărilor la fața locului în temeiul ajutorului ICHN încălcă caracterul de continuitate a criteriului cotei de încărcare și principiului egalității de tratament și
 - faptul că Comisia a interpretat articolul 10 alineatele 10 alineatele (2) și (4) și articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1975/2006 în mod eronat apreciind că sistemul de control francez nu era adecvat pentru a verifica respectarea criteriului privind încărcarea.

2. Al doilea motiv întemeiat pe o încălcare a articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1082/2003 ⁽²⁾ și a articolului 26 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 796/2004 ⁽³⁾ privind modalitățile de control în cadrul identificării bovinelor ou a primelor pentru bovine, întrucât Comisia a considerat că articolul 10 alineatele (2) și (4) și articolul 14 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1975/2006 impune obligativitatea numărării animalelor în cadrul unei verificări la fața locului pentru a verifica criteriul cotei de încărcare.
3. Al treilea motiv formulat cu titlu subsidiar, întemeiat pe o extinderea făcută în mod nelegal de Comisie a aplicării corecției forfetare la exploatarea de ovine neeligibile pentru prima la berbeci și la exploatarea bovinelor controlate în cadrul identificării bovinelor sau a primelor pentru bovine.

- ⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1975/2006 al Comisiei din 7 decembrie 2006, privind normele de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1698/2005 al Consiliului în ceea ce privește punerea în aplicare a procedurilor de control și a eco-condiționalității în ceea ce privește măsurile de sprijin pentru dezvoltarea rurală (JO L 368, p. 74, Ediție specială, 03/vol. 80, p. 192).
- ⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1082/2003 al Comisiei din 23 iunie 2003 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1760/2000 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește controalele minime care trebuie efectuate în cadrul sistemului de identificare și de înregistrare a bovinelor (JO L 156, p. 9, Ediție specială, 03/vol. 47, p. 242).
- ⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 796/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de stabilire a normelor de aplicare a eco-condiționării, a modulării și a sistemului integrat de gestionare și control, prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori (JO L 141, p. 18, Ediție specială, 03/vol. 56, 210).

Acțiune introdusă la 15 mai 2013 — Skysoft Computersysteme/OAPI — British Sky Broadcasting și Sky IP International (SKYSOFT)

(Cauza T-262/13)

(2013/C 207/72)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Skysoft Computersysteme GmbH (Kleinmachnow, Germania) (reprezentanți: P. Ehrlinger și T. Hagen, lawyers)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: British Sky Broadcasting Group plc și Sky IP International Ltd (Isleworth, Regatul Unit)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- respingerea deciziei a Camerei a patra de recurs a OAPI din 20 martie 2013, prin care s-a respins calea de atac formulată de reclamant împotriva deciziei diviziei de opoziție a OAPI din 30 septembrie 2011 prin care nu s-a respins opoziția formulată de celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs;
- obligarea intervenientei la plata cheltuielilor aferente procedurilor, inclusiv a cheltuielilor de judecată stabilite în cadrul căii de atac;
- obligarea pârâtului la prezentarea anexelor prezentate anterior de celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs și de reclamantă în cadrul procedurii de opoziție.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca verbală „SKYSOFT” — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 4 782 645 pentru produse și servicii din clasele 9, 35, 37, 38 și 42

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: celelalte părți din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: marca verbală „SKY” pentru produse și servicii din clasele 9, 16, 18, 25, 28, 35, 38, 41 și 42

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția cu privire la toate produsele și serviciile contestate

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul Consiliului nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 8 mai 2013 — Lausitzer Fruchteverarbeitung/OAPI — Rivella International (holzmichel)

(Cauza T-263/13)

(2013/C 207/73)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Lausitzer Fruchteverarbeitung GmbH (Sohland, Germania) (reprezentant: A. Weiß, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Rivella International AG (Rothrist, Elveția)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 21 februarie 2013, pronunțată în cauza R 1968/2011-1;
- modificarea deciziei atacate în sensul respingerii cererii de opoziție;
- obligarea Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) sau a intervenientei la plata cheltuielilor de judecată aferente prezentei proceduri, inclusiv cheltuielile de judecată aferente procedurii în fața camerei de recurs

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta

Marca comunitară vizată: marca figurativă care conține elementul verbal „holz-michel”, pentru produse și servicii din clasele 21, 24, 32, 33 și 38 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8 904 278

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Rivella International AG

Marca sau semnul invocat: înregistrarea internațională a mărcilor figurative care conțin elementele verbale „Michel” și „Michel POWER”, pentru produse din clasele 29, 30, 32 și 33

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac și respinge cererea de înregistrare

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 20 mai 2013 — Polo/Lauren/OAPI — FreshSide (Reprezentarea unui băiat pe bicicletă ținând un ciocan)

(Cauza T-265/13)

(2013/C 207/74)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: The Polo/Lauren Company, LP (New York, Statele Unite) (reprezentanți: S. Davies, Solicitor, J. Hill, Barrister și R. Black, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: FreshSide Ltd (Londra, Regatul Unit)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei din 1 martie 2013 a Camerei a doua de recurs pronunțată în cauza R 15/2012-2;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca figurativă care reprezintă un băiat pe bicicletă ținând un ciocan, pentru produse din clasele 18, 25 și 28 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8 766 917

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca figurativă care reprezintă un jucător de polo pe cal, pentru produse din clasele 9, 18, 20, 21, 24 și 25

Decizia diviziei de opoziție: respinge cererea de opoziție

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 21 mai 2013 — Italia/Comisia

(Cauza T-268/13)

(2013/C 207/75)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: S. Fiorentino, avvocato dello Stato, G. Palmieri, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei C(2013) 1264 final a Comisiei din 7 martie 2013, notificată la 11 martie 2013, pentru considerentele prezentate în cadrul celor trei motive ale acțiunii;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin prezenta acțiune, guvernul italian atacă Decizia C(2013) 1264 final a Comisiei Europene din 7 martie 2013, notificată la 11 martie 2013, prin care, în executarea Hotărârii Curții de Justiție din 17 noiembrie 2011, pronunțată în cauza C-496/09, Comisia a obligat Republica Italiană la plata unei sume de 16 533 000 de euro, cu titlu de penalități de întârziere.

Prin hotărârea menționată, Curtea, între altele, a obligat Republica Italiană să plătească Comisiei Europene, în contul „Resurse proprii ale Uniunii Europene”, o penalitate cu titlu cominatoriu într-un quantum care corespunde înmulțirii cuantumului de bază de 30 de milioane de euro cu procentul din ajutoarele ilegale incompatibile, calculată în raport cu sumele totale nerecuperate încă la data pronunțării hotărârii menționate, pe fiecare semestru de întârziere în aplicarea măsurilor necesare pentru a se conforma Hotărârii din 1 aprilie 2004, pronunțată în cauza C-99/02, Comisia/Italia.

În susținerea acțiunii formulate, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, care privește încălcarea articolului 260 alineatul (1) și alineatul (3) al doilea paragraf: încălcarea hotărârii care face obiectul executării (Hotărârea Curții de Justiție din 17 noiembrie 2011, pronunțată în cauza C-496/09, Comisia/Italia), ca urmare a interpretării eronate a punctului din hotărârea menționată, în care, în vederea calculării penalității, se iau ca element de referință „cuan-tumurile totale nerecuperate încă la data pronunțării hotărârii”.

— Guvernul italian consideră că acest punct din hotărârea pusă în executare trebuie interpretat în sensul că data care trebuie luată în considerare nu este data pronunțării hotărârii, ci data la care s-a încheiat, în cadrul procesului, etapa de strângere a elementelor de probă, și anume momentul în care s-a clarificat situația de fapt din cauză, pe baza căreia Curtea a delimitat litigiul. Astfel, guvernul italian apreciază că trebuie să se țină cont de activitățile de recuperare desfășurate de acesta în cursul procedurii, însă după încheierea cercetării judecătorești, în vederea reducerii penalității pentru întârziere stabilită pe semestru.

2. Al doilea motiv care privește încălcarea articolului 260 alineatul (1) și alineatul (3) al doilea paragraf: încălcarea hotărârii care face obiectul executării, ca urmare a interpretării eronate a punctului din hotărârea menționată, în care se prevede că, în vederea calculării penalității datorate pe fiecare semestru, nu trebuie să se țină cont de sumele privind ajutoarele „a căror recuperare nu a fost încă efectuată sau nu a fost probată la sfârșitul perioadei în cauză”.

— Guvernul italian consideră că acest punct din hotărârea pusă în executare trebuie interpretat în sensul că, în vederea aprecierii respective, ceea ce prezintă interes este producerea de mijloace de probă în cursul semes-trului de referință, iar nu și împrejurarea că acestea au fost aduse la cunoștința Comisiei înainte de încheierea

aceluiași semestru. Astfel, guvernul italian apreciază că interpretarea contrară a Comisiei Europene, potrivit căreia Republica Italiană ar avea obligația să furnizeze probele pentru calcularea penalității stabilite pe semestru până în ultima zi a semestrului respectiv, exclu-zându-se astfel din calcul sumele a căror recuperare, deși a avut loc în cursul perioadei respective, au fost comu-nicate doar ulterior Comisiei, este contrară principiului cooperării loiale și nu este justificată de scopul ordinului Curții, având drept consecință în fapt scurtarea în mod inadmisibil a timpului aflat la dispoziția autorităților italiene pentru a se conforma ordinului respectiv, și reducând astfel cuantumul penalității stabilite pe semestru.

3. Al treilea motiv care privește încălcarea articolului 260 alineatul (1) și alineatul (3) al doilea paragraf: încălcarea hotărârii care face obiectul executării, în legătură cu creanțele deținute față de întreprinderile aflate în situație de „concordat preventiv” sau de „administrare controlată”.

— Astfel, decizia nu deduce din ajutorul datorat încă la sfârșitul semestrului de referință creanțele către aceste întreprinderi, incluse în pasivul procedurilor colective corespunzătoare, deși, în opinia guvernului italian, este vorba despre creanțe pentru a căror recuperare statul membru a dat dovadă de toată diligența necesară și, în consecință, acestea trebuie excluse din cuantumul ajutoarelor datorate încă conform hotărârii puse în executare.

Recurs introdus la 19 mai 2013 de Markus Brune împotriva Hotărârii din 21 martie 2013 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-94/11, Brune/Comisia

(Cauza T-269/13 P)

(2013/C 207/76)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurent: Markus Brune (Bruxelles, Belgia) (reprezentant: H. Mannes, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului, menținând totodată concluziile formulate în primă instanță:

- anularea Hotărârii Tribunalului Funcției Publice din 21 martie 2013 pronunțate în cauza F-94/11,
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunalul Funcției Publice,
- obligarea intimatului-pârâte la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură, precum și în primă instanță.

Motivele și principalele argumente

În susținerea recursului, recurentul invocă următoarele motive.

1. Primul motiv întemeiat pe aprecierea incorectă a obligației de a susține din nou proba orală.

— În opinia recurentului, hotărârea atacată ignoră faptul că noua probă orală organizată în aplicarea Hotărârii din 29 septembrie, Brune/Comisia (F-5/08, nepublicată încă în Repertoriu, denumită în continuare „Hotărârea Brune”) încalcă principiile egalității de tratament și obiectivității evaluării, precum și articolul 266 TFUE,

— Recurentul mai susține că în încercarea sa de motivare, Tribunalul Funcției Publice a făcut aprecieri eronate în fapt și în drept, ba chiar a apreciat situația de fapt într-o manieră contradictorie (în special în legătură cu condițiile prevăzute la articolul 266 TFUE, cu principiul nediscriminării și cu cerința unor criterii de evaluare uniforme).

2. Al doilea motiv întemeiat pe neluarea în considerare a unor soluții alternative.

— În opinia recurentului, hotărârea atacată respinge, fără o motivare întemeiată, soluțiile alternative propuse în vederea punerii în aplicare a Hotărârii Brune, deși astfel de soluții se impuneau în speță conform jurisprudenței constante.

— Recurentul susține de asemenea că, atunci când a analizat soluțiile alternative, Tribunalul a interpretat greșit în hotărârea atacată principiile egalității de tratament și obiectivității evaluării, articolul 27 din Statutul funcționarilor Comunităților Europene, precum și anunțul de concurs.

3. Al treilea motiv formulat cu titlu subsidiar, întemeiat pe aprecierea incorectă a viciilor de procedură care au afectat repetarea probei.

— Referitor la termenul de convocare și la informațiile referitoare la compunerea juriului și la dreptul aplicabil, recurentul apreciază că Tribunalul Funcției Publice a apreciat greșit atât situația de fapt, cât și obligația de organizare a părții.

— În opinia sa, hotărârea atacată omite să analizeze dacă recurentul a suferit un tratament inechitabil ținând cont de informațiile suplimentare furnizate unui alt candidat în o procedură derulată în paralel.

— Recurentul susține în plus că, referitor la obiecția întemeiată pe lipsa de imparțialitate a juriului, hotărârea atacată se limitează să analizeze inexistența unor dovezi privind discriminarea recurentului în cursul probei inițiale, fără a aborda problema lipsei de imparțialitate a juriului în cadrul noii probe.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe aprecierea eronată a inadmisibilității celui de al treilea, al patrulea și al cincilea capăt de cerere.

— În opinia recurentului, Tribunalul Funcției Publice ignoră faptul că are posibilitatea să facă constatări de ordin general, atât timp cât acestea nu determină obligații concrete pentru instituțiile Uniunii.

— Tot în opinia recurentului, hotărârea atacată interpretează capătul de cerere privind acordarea unei despăgubiri pentru acoperirea prejudiciului în sensul că recurentul nu ar fi solicitat acordarea unei despăgubiri, deși s-a menționat clar în ședință că s-a formulat o astfel de cerere.

— Recurentul mai susține că hotărârea atacată încalcă obligația de compensare, chiar din oficiu (altfel spus, în lipsa vreunei cereri exprese în acest sens), a prejudiciului suferit, această obligație rezultând din textul articolului 266 TFUE.

5. Al cincilea motiv întemeiat pe natura discriminatorie a deciziei privind cheltuielile de judecată.

Recurentul consideră că hotărârea atacată îl discriminează în raport cu reclamantul din cauza F-42/11 (Honnfelder/Comisia), dat fiind că Tribunalul Funcției Publice nu i-a acordat beneficiul unei circumstanțe considerată totuși relevantă în Hotărârea Honnfelder/Comisia în ceea ce privește dispozițiile articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de Procedură.

Acțiune introdusă la 21 mai 2013 — SACBO/Comisia și TEN-T EA

(Cauza T-270/13)

(2013/C 207/77)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) [Grassobbio (BG), Italia] (reprezentanți: M. Muscardini, G. Greco, avocați)

Pârâte: Agenția Executivă pentru Rețeaua Transeuropeană de Transport, Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea deciziei atacate în măsura în care a considerat neeligibile anumite costuri externe, reducând astfel cofinanțarea datorată și cerând restituirea sumei de 158 517,54 euro, cu toate consecințele legale;

— obligarea părților la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei din 18 martie 2013 adoptată de Agenția Executivă pentru Rețeaua Transeuropeană de Transport (TEN-T EA) având ca obiect „Finalizarea acțiunii 2009-IT-91407-S — «Studiu pentru dezvoltarea intermodal a aeroportului Bergamo-Orio al Serio» — Decizia C(2010) 4456 a Comisiei (1)”, în măsura în care aceasta a declarat neeligibile și, prin urmare, nesusceptibile de a beneficia de o subvenție costurile referitoare la activitățile 1, 2.1, 4, 5, 6 și 7, deja realizate, cerând restituirea sumei de 158 517,54 euro.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă cinci motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 13 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 680/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007, precum și a articolelor III.4.2.2 și III.4.2.3 din Decizia (2010) 4456 a Comisiei din 24 iunie 2010.

— Reclamanta invocă în această privință neaplicarea procedurii de „denunțare” prevăzute la articolul III.4.2.3 din decizia de acordare a finanțării.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 17 alineatele (2) și (6) din Directiva 2004/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 31 martie 2004, a articolului 296 al doilea paragraf TFUE și a articolului 41 alienatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii, precum și pe încălcarea articolului II.2.3 din Decizia (2010) 4456 a Comisiei din 24 iunie 2010.

Reclamanta invocă în această privință:

— motivarea contradictorie, în măsura în care decizia afirmă că ar exista o „fragmentare a contractelor de achiziții” nejustificată, susținând totodată, pe de altă parte, că „obiectele contractelor de achiziții” ar fi „atât de legate” încât ar fi trebuit să facă obiectul unei proceduri unice de atribuire;

— caracterul eronat al afirmației privind fragmentarea incorectă a unui contract de achiziții unitar, dat fiind că este infirmată de conținutul Deciziei (2010) 4456 a Comisiei din 24 iunie 2010;

— lipsa oricărei fragmentări a contractelor de achiziții și a oricărei divizări a proiectelor;

— inaplicabilitatea Directivei 2004/17/CE în cazul contractelor de achiziții inferioare pragului atunci când nu există un interes transfrontalier.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului I.3.1 din Decizia (2010) 4456 a Comisiei din 24 iunie 2010, a articolului 41 alienatul (2) litera (c) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii și a articolului 296 TFUE, precum și a principiului încrederii legitime.

Reclamanta invocă în această privință:

— motivarea contradictorie, în măsura în care aceasta este contrară actelor prin care TEN-T EA a acceptat și aprobat planul de acțiune strategică și raportul privind situația lucrărilor;

— conformitatea activităților efectuate de SACBO cu cele care fac obiectul cofinanțării.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe încălcarea articolului 40 alineatul (3) literele (b), (c) și (d) din Directiva 2004/17/CE.

Reclamanta invocă în această privință:

— inaplicabilitatea Directivei 2004/17/CE în cazul contractelor de achiziții care fac obiectul cofinanțării întrucât acestea au ca obiect „studiul” și „cercetarea”;

— imposibilitatea atribuirii prin intermediul unei proceduri de achiziții publice din cauza termenelor impuse prin decizia de cofinanțare.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea principiului proporționalității.

Reclamanta consideră că pârâtele au încălcat principiul proporționalității supunând pretinsa încălcare unui regim mai sever decât cel prevăzut pentru situația încetării cofinanțării.

(¹) „Closure of Action n° 2009-IT-91407-S — «STUDY FOR BERGAMO-ORIO AL SERIO AIRPORT DEVELOPMENT INTERMODALITY» — Commission Decision C(2010) 4456”.

Acțiune introdusă la 21 mai 2013 — Max Mara Fashion Group/OAPI — Mackays Stores (M&Co.)

(Cauza T-272/13)

(2013/C 207/78)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Max Mara Fashion Group Srl (Torino, Italia) (reprezentant: F. Terrano, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Mackays Stores Ltd (Renfrew, Regatul Unit)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei Camerei a doua de recurs din 7 martie 2013 în cauza R 1199/2012-2;

— Obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca figurativă care cuprinde elementul verbal „M&Co.” pentru produse și servicii din clasele 25 și 35 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 9 128 679

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: marca figurativă care cuprinde elementul verbal „MAX&Co.” pentru produse și servicii din clasele 18, 24, 25, 35, 42

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul Consiliului nr. 207/2009.

A acțiune introdusă la 17 mai 2013 — Sarafraz/Consiliul

(Cauza T-273/13)

(2013/C 207/79)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Mohammad Sarafraz (Teheran, Iran) (reprezentant: T. Walter, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 206/2013 al Consiliului din 11 martie 2013 privind punerea în aplicare a articolului 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 359/2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Iran, în măsura în care se referă la Mohammad Sarafraz;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al reclamantului.
 - Consiliul ar fi încălcat dreptul reclamantului la o cale de atac efectivă și în special obligația de motivare prin faptul că nu a oferit o motivare suficientă privind includerea sa în anexa la regulamentul de punere în aplicare atacat;
 - Consiliul ar fi încălcat dreptul reclamantului de a fi ascultat prin faptul că nu i-a acordat posibilitatea, prevăzută la articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 359/2011 ⁽¹⁾, de a prezenta observații cu privire la înscrierea pe listă și, astfel, de a determina Consiliul să își reexamineze decizia.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că înscrierea reclamantului pe listă este lipsită de temei.

- Motivele invocate de Consiliu pentru înscrierea reclamantului pe listă nu ar permite să se stabilească în mod exact care este temeiul juridic pe care s-a bazat instituția;

- Consiliul ar fi comis o eroare vădită de apreciere a situației de fapt atunci când a înscris numele reclamantului pe lista din anexa la regulamentul de punere în aplicare în litigiu;

- În special, singurul motiv concret invocat de Consiliu în cadrul listei de sancțiuni nu ar putea justifica înscrierea numelui reclamantului pe lista respectivă.

3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului *non bis in idem*.

- Singurul motiv concret invocat de Consiliu pentru înscrierea reclamantului pe lista de sancțiuni a făcut deja obiectul unei sancțiuni din partea autorității de supraveghere a mass-mediei din Regatul Unit;

- Consiliul nu ar susține că, în pofida acestei sancțiuni sau ulterior acesteia, ar fi fost săvârșite alte încălcări care să justifice înscrierea pe listă.

4. Al patrulea motiv este întemeiat pe încălcarea următoarelor drepturi fundamentale ale reclamantului: libertatea de exprimare prin intermediul radiodifuziunii, libertatea de circulație și dreptul de proprietate.

- Înscrierea numelui reclamantului pe listă ar constitui o restrângere nejustificată și disproporționată a libertății presei și a libertății sale de exprimare, care ar urmări mai ales să limiteze difuzarea de informații, de către reclamant sau de către organismul de radiodifuziune pe care îl conduce, din Europa sau către Europa;

- Înscrierea reclamantului pe listă ar constitui o restrângere nejustificată și disproporționată a altor drepturi fundamentale protejate (dreptul de proprietate, dreptul de a exercita o activitate profesională, libertatea de circulație).

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 359/2011 al Consiliului din 12 aprilie 2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Iran (JO L 100, p. 1).

A acțiune introdusă la 17 mai 2013 — Emadi/Consiliul

(Cauza T-274/13)

(2013/C 207/80)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamant: Hamid Reza Emadi (Teheran, Iran) (reprezentant: T. Walter, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- anularea Regulamentului (UE) nr. 206/2013 al Consiliului din 11 martie 2013 privind punerea în aplicare a articolului 12 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 359/2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Iran, în măsura în care acesta îl privește pe domnul Hamid Reza Emadi;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă patru motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea dreptului la apărare al reclamantului
 - Consiliul a încălcat dreptul reclamantului la o protecție jurisdicțională efectivă și în special obligația de motivare, întrucât nu a furnizat o motivare suficientă cu privire la includerea reclamantului în anexa la regulamentul de punere în aplicare atacat.
 - Consiliul a încălcat dreptul reclamantului de a fi ascultat, întrucât nu i-a acordat posibilitatea prevăzută la articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 359/2011 ⁽¹⁾ de a prezenta observații cu privire la includerea sa pe lista sancțiunilor și, astfel, de a determina o reexaminare a deciziei de către Consiliu.
2. Al doilea motiv întemeiat pe lipsa unui temei pentru includerea reclamantului pe lista sancțiunilor
 - Motivele furnizate de Consiliu cu privire la includerea reclamantului pe lista sancțiunilor nu ar permite identificarea exactă a temeiului juridic pe care s-a întemeiat Consiliul.
 - Consiliul a săvârșit o eroare vădită de apreciere a faptelor prin includerea reclamantului pe lista din anexa la regulamentul de punere în aplicare în litigiu.
 - în special, unicul motiv concret furnizat de Consiliu în lista sancțiunilor nu ar putea justifica includerea reclamantului pe lista respectivă.
3. Al treilea motiv întemeiat pe încălcarea principiului dublei condamnări (*non bis in idem*)
 - Unicul motiv concret furnizat de Consiliu pentru includerea reclamantului pe lista sancțiunilor a făcut deja obiectul unei sancțiuni din partea organismului de reglementare a mass-mediei din Regatul Unit.
 - Consiliul nu susține că, în pofida sau ca urmare a aplicării acestei sancțiuni, au fost săvârșite alte încălcări care ar justifica includerea pe lista sancțiunilor.

4. Al patrulea motiv întemeiat pe încălcarea drepturilor fundamentale ale reclamantului, și anume a libertății radiodifuziunii sau de expresie, a libertății de mișcare și a dreptului de proprietate

- Includerea reclamantului pe lista sancțiunilor constituie o ingerință nejustificată și neproportională în libertățile mediei și de expresie ale reclamantului care vizează în special împiedicarea acestuia sau a organismului de radiodifuziune pentru care el lucrează de a difuza informații dinspre Europa și către Europa.
- Includerea reclamantului pe lista sancțiunilor constituie o ingerință nejustificată și neproportională în alte drepturi fundamentale protejate (dreptul de proprietate, libertatea de a desfășura o activitate profesională, libertatea de mișcare).

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 359/2011 al Consiliului din 12 aprilie 2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Iran (JO L 100, p. 1).

Acțiune introdusă la 23 mai 2013 — Italia/Comisia

(Cauza T-275/13)

(2013/C 207/81)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri, agenți)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea anunțului de concurs general EPSO/AD/249/13 pentru constituirea a două liste de rezervă cu 37 și cu 27 de locuri pentru ocuparea unor posturi vacante de administratori (AD 7) în sectoarele macroeconomiei și economiei financiare;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune are ca obiect anunțul de concurs general EPSO/AD/249/13 pentru constituirea a două liste de rezervă cu 37 și cu 27 de locuri pentru ocuparea unor posturi vacante de administratori (AD 7) în sectoarele macroeconomiei și economiei financiare.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea articolelor 263, 264 și 266 TFUE

— Comisia a încălcat autoritatea Hotărârii Curții în cauza C-566/10 P prin care sunt declarate nelegale anunțurile care limitează numai la engleză, franceză și germană limbile pe care concurenții la concursurile generale ale Uniunii le pot indica drept limba a doua.
 2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 342 TFUE și a articolelor 1 și 6 din Regulamentul nr. 1/58

— În această privință, se arată că, prin limitarea la trei a limbilor care pot fi alese drept limba a doua de către concurenții la concursurile generale ale Uniunii, Comisia a dictat de fapt un nou regulament lingvistic al instituțiilor, încălcând competența exclusivă a Consiliului în această materie.
 3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 12 CE (actualul articol 18 TFUE), a articolului 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a articolului 6 al treilea paragraf TUE, a articolului 1 alineatele (2) și (3) din anexa III la Statutul funcționarilor, a articolelor 1 și 6 din Regulamentul nr. 1/58, a articolului 1d alineatele (1) și (6), a articolului 27 alineatul (2) și a articolului 28 litera (f) din Statutul funcționarilor

— Se arată în această privință că restricția lingvistică adusă de Comisie este discriminatorie întrucât normele citate interzic faptul de a impune cetățenilor europeni și funcționarilor din instituții restricții lingvistice neprevăzute cu caracter general și obiectiv de regulamentele interne ale instituțiilor menționate la articolul 6 din Regulamentul nr. 1/58 și până acum neadoptate și interzic introducerea unor astfel de limitări în lipsa unui interes al serviciului specific și motivat.
 4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 6 alineatul (3) TUE în măsura în care acesta prevede principiul protecției încrederii legitime ca drept fundamental ce rezultă din tradițiile constituționale comune statelor membre.

— În această privință, se arată că Comisia a încălcat încrederea cetățenilor în posibilitatea de a alege drept limba a doua orice limbă a Uniunii, astfel cum s-a întâmplat în mod constant până în anul 2007 și cum a fost confirmat cu autoritate de către Curtea de Justiție în cauza C-566/10 P.
 5. Al cincilea motiv se întemeiază pe abuz de putere și pe încălcarea normelor esențiale inerente naturii și finalității anunțurilor de concurs.

— În această privință, se arată că, prin restrângerea anticipată și generalizată la trei a limbilor care pot fi alese drept limba a doua, Comisia a anticipat de fapt din faza anunțului și a cerințelor de admitere verificarea competențelor lingvistice ale candidaților, care ar trebui să se efectueze însă în cadrul concursului. În acest mod, cunoștințele lingvistice devin determinante în raport cu cunoștințele profesionale.
 6. Al șaselea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 18 și a articolului 24 alineatul (4) TFUE, a articolului 22 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, a articolului 2 din Regulamentul nr. 1/58 și a articolului 1d alineatele (1) și (6) din Statutul funcționarilor.

— În această privință, se arată că, prin aceea că a prevăzut că cererile de participare trebuie trimise în mod obligatoriu în engleză, franceză sau germană și că în aceeași limbă EPSO trimite candidaților comunicările inerente desfășurării concursului, a fost încălcat dreptul cetățenilor europeni de a dialoga cu instituțiile europene în propria limbă și a fost introdusă o ulterioară discriminare în defavoarea celor care nu au cunoștințe aprofundate ale uneia dintre cele trei limbi.
 7. Al șaptelea motiv se întemeiază pe încălcarea articolelor 1 și 6 din Regulamentul nr. 1/58, a articolului 1d alineatele (1) și (6) și a articolului 28 litera (f), a articolului 1 alineatul (1) litera (f) din anexa III la Statutul funcționarilor și a articolului 296 alineatul (2) TFUE (nemotivare), precum și încălcarea principiului proporționalității. Denaturarea faptelor.

— În această privință, se arată că, Comisia a motivat restricția privind cele trei limbi prin cerința că noii recrutați ar trebui să fie imediat în măsură să comunice în interiorul instituțiilor. Această motivare denaturează faptele întrucât nu rezultă că cele trei limbi în discuție sunt cele mai utilizate pentru comunicare între grupuri lingvistice în interiorul instituțiilor și este disproporționată în raport cu restrângerea unui drept fundamental precum cel de a nu suferi discriminări lingvistice.
-
- Ațiune introdusă la 15 mai 2013 — Now Wireless/OAPI — Starbucks (HK) (now)**
- (Cauza T-278/13)**
- (2013/C 207/82)
- Limba în care a fost formulată ațiunea: engleza*
- Părțile**
- Reclamantă:** Now Wireless Ltd (Guildford, Regatul Unit) (reprezentant: T. Alkin, Barrister)
- Pârât:** Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)
- Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:* Starbucks (HK) Ltd (Hong Kong, China)
- Concluziile**
- Reclamanta solicită Tribunalului:
- anularea deciziei atacate; și

- declararea decăderii din drepturile conferite de marca comunitară nr. 1421700, în temeiul neutilizării;
- obligarea titularului mărcii înregistrate la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de decădere: marca figurativă care cuprinde elementul verbal „now” pentru servicii din clasele 35, 41 și 42 — marca comunitară nr. 1 421 700.

Titularul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Partea care solicită decăderea din drepturi a titularului mărcii comunitare: reclamanta.

Decizia diviziei de anulare: declară decăderea în parte din drepturile conferite de marca comunitară.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) și alineatul (2) din Regulamentul Consiliului nr. 27/2009.

Acțiune introdusă la 24 mai 2013 — Ezz și alții/Consiliul

(Cauza T-279/13)

(2013/C 207/83)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamanți: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Egipt), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Cairo, Egipt), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Londra, Regatul Unit), Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (Giza, Egipt) (reprezentanți: J. Lewis, Queen's Counsel, B. Kennelly, Barrister, și J. Binns, Solicitor)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamanții solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei 2013/144/PESC a Consiliului din 21 martie 2013 de modificare a Deciziei 2011/172/PESC privind măsuri restrictive îndreptate împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO L 82, p. 54) și a Regulamentului (UE) nr. 270/2011 al Consiliului din 21 martie 2011 privind măsuri restrictive împotriva anumitor persoane, entități și organisme având în vedere situația din Egipt (JO L 76, p. 4) astfel cum a fost urmat de Decizia Consiliului din 21 martie 2013, în măsura în care se aplică reclamanților;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii întemeiate pe articolul 263 TFUE, reclamanții invocă șase motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că (a) Decizia 2013/144/PESC era lipsită de o bază juridică adecvată având în vedere că nu corespundea cerinței de la articolul 29 din Tratatul UE și că (b) Regulamentul (UE) nr. 270/2011 al Consiliului nu putea fi pus în aplicare pentru că nu corespundea cerințelor privind pretinsa sa baza juridică: articolul 215 alineatul (2) TFUE.
2. Al doilea motiv, întemeiat pe faptul că nu este îndeplinit criteriul pentru adoptarea de măsuri restrictive, astfel cum este prevăzut la articolul 1 din Decizia 2011/172/PESC a Consiliului și la articolul 2 din Regulamentul (UE) nr. 270/2011 al Consiliului. În plus, se susține că justificarea pârâtului pentru adoptarea de măsuri restrictive împotriva reclamanților este complet vagă, nespecifică, nesusținută, nejustificată și insuficientă pentru a justifica aplicarea unor asemenea măsuri.
3. Al treilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâtul a încălcat dreptul la apărare al reclamanților și dreptul acestora la o protecție judiciară efectivă întrucât (a) măsurile restrictive nu prevăd nicio procedură pentru a comunica reclamanților probele pe care a fost întemeiată decizia de a le îngheța activele sau pentru a le permite să prezinte observații în mod productiv cu privire la probele respective; (b) motivele prezentate conțin o invocare generală, nesusținută și imprecisă a procedurilor judiciare; (c) pârâtul nu a furnizat informații suficiente care să permită reclamanților să își facă cunoscută în mod efectiv poziția ca răspuns, ceea ce nu permite unei instanțe să evalueze dacă decizia și aprecierea Consiliului erau într-adevăr întemeiate și bazate pe probe convingătoare.
4. Al patrulea motiv, întemeiat pe faptul că pârâtul nu a furnizat reclamanților motive suficiente pentru includerea lor în măsurile contestate, încălcându-și astfel obligația de a indica în mod clar motivele reale și specifice care justifică decizia sa, inclusiv motivele specifice individuale care l-au determinat să considere că reclamanții erau responsabili de deturnarea unor fonduri publice egiptene.
5. Al cincilea motiv, întemeiat pe faptul că pârâtul a încălcat, fără justificare sau în mod disproporționat, dreptul pârâtului la proprietate și la reputație.
6. Al șaselea motiv, întemeiat pe faptul că includerea de către pârât a reclamanților pe lista persoanelor împotriva cărora se vor aplica măsuri restrictive este întemeiată pe o eroare vădită de apreciere.

Acțiune introdusă la 22 mai 2013 — Iglotex/OAPI — Iglo Foods Group (IGLOTEx)**(Cauza T-282/13)**

(2013/C 207/84)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Iglotex S.A. (Skórcz, Polonia) (reprezentanți: I. Helbig, P. Hansmersmann și S. Rengshausen, lawyers)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Iglo Foods Group Ltd (Feltham, Regatul Unit)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate,
- anularea deciziei diviziei de opoziție
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Iglotex

Marca comunitară vizată: marca figurativă cuprinzând elementul verbal „IGLOTEx” — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 9 283 367 pentru produse și servicii din clasele 29 și 30

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca sau semnul invocat: marca verbală „IGLO” pentru produse și servicii din clasele 29 și 30 — Cererea de înregistrare a mărcii verbale nr. 5 740 238

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția pentru toate produsele contestate

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul Consiliului nr. 207/2009

Recurs introdus la 22 mai 2013 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței din 11 martie 2013 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-131/12, Marcuccio/Comisia**(Cauza T-283/13 P)**

(2013/C 207/85)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea în întregime și fără excepție a ordonanței atacate;
- retrimiterea cauzei de qua Tribunalului Funcției Publice spre rejudecare.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele deja invocate în cauza T-203/13 P, Marcuccio/Comisia.

Recurs introdus la 22 mai 2013 de Luigi Marcuccio împotriva Ordonanței din 11 martie 2013 a Tribunalului Funcției Publice în cauza F-17/12, Marcuccio/Comisia**(Cauza T-284/13 P)**

(2013/C 207/86)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Recurent: Luigi Marcuccio (Tricase, Italia) (reprezentant: G. Cipressa, avocat)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile

Recurentul solicită Tribunalului:

- anularea în tot și fără excepții a ordonanței atacate;
- trimiterea prezentei cauze la Tribunalul Funcției Publice.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt cele invocate în cauza T-203/13 P, Marcuccio/Comisia.

A acțiune introdusă la 24 mai 2013 — Husky CZ/OAPI — Husky of Tostock (HUSKY)**(Cauza T-287/13)**

(2013/C 207/87)

*Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza***Părțile**

Reclamantă: Husky CZ s.r.o. (Praga, Republica Cehă) (reprezentant: L. Lorenc, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Husky of Tostock Ltd (Woodbridge, Regatul Unit)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei atacate a Camerei întâi de recurs a OAPI din 14 martie 2013;
- obligarea OAPI și Husky of Tostock Ltd la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de decădere: marca verbal „HUSKY” pentru produse din clasele 3, 9, 14, 16, 18 și 25 — marca comunitară nr. 152 546

Titularul mărcii comunitare: cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Partea care solicită decăderea din drepturi a titularului mărcii comunitare: reclamanta

Decizia diviziei de anulare: constată decăderea parțială din drepturile asupra mărcii comunitare

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 5 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul Consiliului nr. 207/2009.

A acțiune introdusă la 30 mai 2013 — Italia/Comisia**(Cauza T-295/13)**

(2013/C 207/88)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea rectificării la Anunțul de concurs general EPSO/AD/177/10, a rectificării la Anunțul de concurs general EPSO/AD/178/10 și a rectificării la Anunțul de concurs general EPSO/AD/179/10, publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene C 82 A din 21 martie 2013;

— în consecință, anularea anunțurilor rectificate;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Motivele și principalele argumente sunt asemănătoare cu cele deja invocate în cauza T-275/13, Republica Italiană/Comisia.

A acțiune introdusă la 3 iunie 2013 — SACE și SACE BT/Comisia**(Cauza T-305/13)**

(2013/C 207/89)

*Limba de procedură: italiana***Părțile**

Reclamante: SACE SpA (Roma, Italia) și SACE BT SpA (Roma, Italia) (reprezentanți: M. Siragusa și G. Rizza, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană**Concluziile**

Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea deciziei în întregime sau, cu titlu subsidiar, în parte;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată;

— dispunerea oricărei alte măsuri pe care o consideră adecvată, inclusiv a oricărei măsuri de cercetare judecătorească.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă trei motive.

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva Deciziei C(2013) 1501 final a Comisiei din 20 martie 2013, prin care s-a dispus recuperarea parțială a ajutoarelor care ar fi fost acordate societății de asigurare a creditelor de export pe termen scurt SACE BT. Este vorba în special de aporturile de capital efectuate în 2009 de societatea-mamă de stat (SACE SpA) și de acoperirea reasigurării de care a beneficiat SACE

BT. Potrivit Comisiei, în ambele cazuri, SACE nu a ținut seama de profilul de risc al investițiilor și, în consecință, nu s-a comportat precum un investitor care operează într-o economie de piață.

1. Primul motiv, întemeiat pe faptul că măsurile în litigiu nu erau imputabile statului italian

— Reclamantele arată în această privință că măsurile în litigiu au fost adoptate de consiliul de administrație al SACE SpA nu ca urmare a unei cercetări judecătorești efectuate de autoritățile publice sau pentru a îndeplini cerințe ale autorităților publice, ci în exercitarea deplinei sale autonomii comerciale și strategice, în deplin acord cu logica pieței, în același mod precum pentru totalitatea deciziilor adoptate de întreprindere și în afara oricărui raport de control, de supraveghere, de autorizare sau de direcție din partea acționarului unic din acel moment, Ministerul Economiei și Finanțelor.

2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că a doua măsură ar fi conferit un avantaj SACE BT

— Reclamantele arată în această privință că decizia SACE SpA de a oferi o capacitate de reasigurare, profitând de posibilitățile oferite de o fază a ciclului economic în care primele de asigurare erau ridicate, a fost adoptată fără nicio intenție de a furniza SACE BT un ajutor sau susținere. În plus, numai societatea-mamă a obținut un avantaj economic din raportul de reasigurare. De asemenea, observațiile Comisiei privind corelația pozitivă dintre volumul riscului existent și rata solicitată nu ar fi confirmate nici de literatura de referință, nici de practica pieței, și nici chiar în ceea ce privește SACE BT în particular. În cele din urmă, încercarea Comisiei de a „exporta” în cazul unor contexte și măsuri diferite pretinsa regulă empirică pe care a aplicat-o fără motivare detaliată în cazul sistemului portughez de asigurare a creditelor de export pe termen scurt, pentru a demonstra că valoarea comisionului plătit SACE SpA ar fi trebuit să fie mai mare cu cel puțin 10 % față de comisionul aplicat de reasigurătorii privați pentru reasigurare și porțiunea de riscuri inferioare pe care le acoperă nu este convingătoare.

3. Al treilea motiv întemeiat pe faptul că a treia și a patra măsură nu au conferit avantaje SACE BT

— Efectuând cele două recapitalizări din 2009, chiar și în lipsa prevederilor privind fluxurile de numerar viitoare ale SACE BT care să susțină perspectiva unei rentabilități adecvate, cel puțin pe termen lung, SACE SpA a conservat valoarea investiției considerabile pe care a efectuat-o în momentul constituirii societății cu doar cinci ani înainte. În plus, SACE SpA a considerat că lichidarea filialei sale ar fi expus tot grupul SACE unui risc de prejudicii potențiale, sub forma pierderii de valoare sau a diminuării solvabilității, cu o valoare mult superioară celei a capitalului datorat estimat la finalul anului 2009. Comisia a omis să țină seama de

marja de apreciere semnificativă de care dispune investitorul public, substituind raționamentul SACE SpA cu cel propriu, numai în temeiul unei reconstituiri teoretice eronate a alegerii pe care ar fi efectuat-o, în aceleași împrejurări, un investitor privat ipotetic, prudent și avizat.

Acțiune introdusă la 4 iunie 2013 — Capella/OAPI — Oribay Mirror Buttons (ORIBAY)

(Cauza T-307/13)

(2013/C 207/90)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Capella EOOD (Sofia, Bulgaria) (reprezentant: M. Holtorf, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs:
Oribay Mirror Buttons, SL (San Sebastián, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 22 martie 2013 în cauza R 164/2012-4;

— decăderea din drepturile asupra mărcii comunitare nr. 003611282 „ORIBAY ORiginal Buttons for Automotive Yndustry” pentru produsele și serviciile din:

— clasa 12: vehicule și accesorii de vehicule, în măsura în care nu fac parte din alte clase, cu excepția elementelor pentru parbrize și ștergătoare de parbriz;

— clasa 37: reparații; reparare și întreținere;

— obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în recurs.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară înregistrată care a făcut obiectul unei cereri de decădere: marca figurativă care conține elemente verbale „ORIBAY ORiginal Buttons for Automotive Yndustry” pentru produse și servicii din clasele 12, 37 și 40 — marca comunitară nr. 3 611 282

Titularul mărcii comunitare: Oribay Mirror Buttons, SL

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac și respinge în totalitatea cererea de decădere

Partea care solicită decăderea din drepturi a titularului mărcii comunitare: reclamanta

Motivele invocate: încălcarea articolului 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul nr. 207/2009, încălcarea articolului 56 din Regulamentul nr. 207/2009, coroborat cu norma 37 litera (a) punctul (iii) din Regulamentul nr. 2868/95, precum și încălcarea articolului 57 alineatul (2) din Regulamentul nr. 207/2009

Decizia diviziei de anulare: admite în parte cererea de decădere

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

Acțiune introdusă la 21 martie 2013 — ZZ/Comisia

(Cauza F-24/13)

(2013/C 207/91)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezențanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal și D. Abreu Caldas, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea respingerii cererii reclamantului de despăgubire pentru erorile săvârșite de Comisie cu ocazia unei proceduri de recrutare în urma căreia nu a fost selecționat

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziilor AIPN din 5 iunie 2012 și din 7 decembrie 2012 prin care se respinge cererea de despăgubire a reclamantului;

— obligarea Comisiei la reconstituirea carierei reclamantului;

— obligarea Comisiei la plata sumei de 14 911,07 euro, pe lângă plata contribuțiilor la regimul de pensii începând cu luna octombrie 2011 și la plata sumei de 2 500 de euro pentru prejudiciul material și moral produs, sub rezerva majorării sau a reducerii în cursul judecății, aceste sume fiind majorate cu dobânzi de întârziere, calculate începând de la data scadenței sumelor datorate, la rata stabilită de BCE pentru principalele operațiuni de refinanțare, majorată cu două puncte;

— obligarea Comisia la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 27 martie 2013 — ZZ/OAPI

(Cauza F-26/13)

(2013/C 207/92)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea raportului de evaluare a reclamantului pentru perioada cuprinsă între 1 octombrie 2010 și 30 septembrie 2011 și solicitarea plății de despăgubiri

Concluziile reclamantului

— Anularea raportului de evaluare întocmit pentru reclamant cu privire la perioada cuprinsă între 1 octombrie 2010 și 30 septembrie 2011;

— obligarea OAPI la plata către reclamant a unei despăgubiri corespunzătoare, al cărei quantum — de cel puțin 500 de euro — este lăsat la aprecierea Tribunalului, pentru prejudiciile morale și nemateriale suferite ca urmare a raportului de evaluare atacat;

— obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 27 martie 2013 — ZZ/Comisia

(Cauza F-27/13)

(2013/C 207/93)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: É. Boigelot, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor de retrogradare a reclamantului la gradul AD8 în aplicarea articolului 9 alineatul (1) litera (f) din anexa IX la statut, precum și cerere de daune interese pentru prejudiciile moral și material pretins suferite

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei adoptate la 5 iunie 2012 de către AIPN tripartită în dosarul MS 08/058, potrivit căreia se aplică reclamantului „sanctiunea retrogradării la gradul AD8, prevăzută la articolul 9 alineatul (1) litera (f) din anexa IX la statut”, cu „efect din luna următoare datei semnării acesteia”;

- anularea deciziei din 17 decembrie 2012, comunicată la 18 decembrie 2012, prin care AIPN respinge reclamația introdusă de reclamant la 10 octombrie 2012 sub numărul R/566/12;
- obligarea pârâtei la plata sumei de 20 000 de euro, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral și material și pentru afectarea carierei reclamantului, evaluată provizoriu în mod abstract la 1 euro, sub rezerva majorării sau a reducerii acestei sume în cursul procedurii;
- în orice caz, obligarea pârâtei la plata tuturor cheltuielilor de judecată, potrivit articolului 87 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului Funcției Publice.

Acțiune introdusă la 27 martie 2013 — ZZ/Comisia

(Cauza F-28/13)

(2013/C 207/94)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: E. Boigelot, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor de a efectua mai multe rețineri din salariile reclamantului pentru lunile iunie, iulie, august, septembrie și octombrie 2012

Concluziile reclamantului

- Anularea notei din 6 iulie 2012 prin care PMO informează reclamantul cu privire la decizia sa de a urma recomandarea OLAF din 30 martie 2012 și precizează (i) că a recuperat 5 530 de euro din salariul său pentru luna iunie 2012 (cuantumi nejustificate ale alocațiilor), (ii) că va deduce 3 822,80 de euro din salariul său pentru luna iulie 2012 (dobânzi de întârziere pentru sumele nejustificate) și (iii) că va deduce 2 372 de euro (rambursarea cheltuielilor medicale) și 699,20 de euro (dobânzi de întârziere) din salariul său pentru luna august 2012;
- anularea reținerilor efectuate din salariul reclamantului în lunile iunie, august, septembrie și octombrie 2012 și, dacă este cazul, a oricărei alte rețineri care poate interveni în executarea deciziei atacate;
- anularea notei din 10 iulie 2012 prin care se solicită reținerea unui cuantum de 3 071,20 de euro din salariul lunar de bază pentru luna august 2012 prin intermediul unei prelevări unice, sau dacă cuantumul datoriei se dovedește prea ridicat pentru a fi reținut o singură dată, o eşalonare a rambursării pe mai multe luni;

- anularea notei din 20 iulie 2012 prin care reclamantul este informat că unitatea sa nu este în măsură să codifice pentru plata aferentă lunii iulie recuperarea sumei de 3 822,80 corespunzătoare dobânzilor de întârziere și că această sumă va fi recuperată integral din salariul pe luna octombrie 2012, ulterior recuperărilor care vor fi efectuate în august și septembrie 2012;
- anularea în parte a deciziei adoptate la 17 decembrie 2012 și notificată în aceeași zi, în măsura în care respinge reclamația formulată de reclamant în privința diurnelor și a penalităților de întârziere în litigiu;
- obligarea Comisiei la plata de dobânzi moratorii începând din luna iunie 2012, pentru suma de 5 530 euro, din luna august 2012 pentru o primă sumă de 1 535,60 de euro, din luna septembrie 2012 pentru 1 535,60 de euro suplimentari și din luna octombrie 2012 pentru 3 822,80 de euro, până la momentul la care aceste sume îi vor fi restituite, înțelegându-se că în limita rambursării a 3 071,20 de euro operate odată cu plata aferentă lunii ianuarie 2013 dobânzile moratorii nu mai sunt datorate începând cu această rambursare;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 28 martie 2013 — ZZ/EMA

(Cauza F-29/13)

(2013/C 207/95)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de a nu prelungi contractul de agent temporar al reclamantului și cererea de daune interese

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei din 30 august 2012 de a nu prelungi contractul reclamantului, de încetare a raportului de muncă la 30 aprilie 2013 și de a-i acorda din oficiu concediu;
- anularea deciziei din 26 februarie 2013 de respingere a cererii de prelungire a contractului;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată și la plata către reclamant a sumei de 25 000 de euro pentru prejudiciul moral suferit.

Acțiune introdusă la 8 aprilie 2013 — ZZ/Comisia**(Cauza F-32/13)**

(2013/C 207/96)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: F. Moyse, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei de respingere a cererii prin care se solicită restituirea soldului neachitat pe care Comisia ar fi trebuit să îl plătească reclamantului cu titlu de indemnizație de plecare

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei Comisiei din 9 ianuarie 2013 prin care aceasta a respins cererea reclamantului și prin care a respins plângerea acestuia având ca obiect restituirea soldului neachitat pe care Comisia ar fi trebuit să îl plătească pentru că a demisionat. Dacă va fi necesar, acțiunea are ca obiect și anularea scrisorii Comisiei din 13 aprilie 2012 prin care Comisia își precizează poziția pentru prima dată față de cererea reclamantului de recalculare a cuantumului pe care Comisia trebuie să îl plătească reclamantului.

— obligarea Comisia la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2013 — ZZ/Comisia**(Cauza F-34/13)**

(2013/C 207/97)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: R. Duta, avocat)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei comisiei de evaluare a concursului EPSO/AD/231/12 de a nu îl admite pe reclamant la probele de evaluare din cadrul concursului menționat.

Concluziile reclamantului

— Anularea deciziei adoptate la 31 ianuarie 2013 cu privire la contestația din 25 septembrie 2012 a reclamantului;

— anularea deciziilor din 28 iunie 2012 și 16 iulie 2012 prin care reclamantului îi este notificat refuzul accesului la faza de preselecție denumită „Centru de evaluare” în cadrul concursului EPSO/230-231/12 la care a participat;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 16 aprilie 2013 — ZZ/Comisia**(Cauza F-35/13)**

(2013/C 207/98)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentanți: S. Orlandi, J.-N. Louis și D. Abreu Caldas, avocați)*Pârâtă:* Comisia**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei de a efectua calculul sporului drepturilor de pensie dobândite anterior intrării în serviciul Comisiei în temeiul noilor Dispoziții generale de punere în aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut din 3 martie 2011

Concluziile reclamantului

— Declararea nelegalității articolului 9 din Dispozițiile generale de punere în aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut;

— anularea deciziilor din 28 septembrie și din 4 octombrie 2012 de a efectua calculul sporului drepturilor de pensie dobândite de reclamant anterior intrării sale în serviciu, în cadrul transferului acestora în sistemul de pensii al instituțiilor Uniunii Europene, în temeiul Dispozițiilor generale de punere în aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut din 3 martie 2011;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 18 aprilie 2013 — ZZ/EACEA**(Cauza F-36/13)**

(2013/C 207/99)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: S. Pappas, avocat)*Pârâtă:* Agenția Executivă pentru Educație, Audiovizual și Cultură

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de reziliere a contractului de muncă al reclamantului în temeiul articolului 47 literele (c) și (i) din Regimul aplicabil celorlalți agenți (RAA)

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei din 24 iulie 2012 a Agenției;
- în consecință:
 - reintegrarea reclamantului în funcție începând cu data de 25 octombrie 2012 și obligarea Agenției la plata remunerației sale cu efect retroactiv;
 - înlăturarea din dosarul personal al reclamantului a deciziei atacate, precum și a tuturor documentelor legate de prezenta procedură;
- obligarea Agenției la plata sumei de 10 000 de euro cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit;
- obligarea Agenției la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 26 aprilie 2013 — ZZ/Comisia**(Cauza F-37/13)**

(2013/C 207/100)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: ZZ (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei OLAF de respingere a cererii de reînnoire a contractului reclamantului, ca urmare a anulării acestei decizii printr-o hotărâre a Tribunalului Funcției Publice și o cerere de daune interese pentru prejudiciile morale și materiale care se pretinde că au fost suferite

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei AAIC din 8 august 2012 de respingere a cererii de reînnoire a contractului reclamantului;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei implicite din 12 august 2010 de respingere a cererii de reînnoire a contractului reclamantului, în cazul în care anularea sa ar fi repusă în discuție în cadrul unei cauze în recurs la Tribunalul Uniunii;

- și în măsura în care este necesar, anularea deciziei AAIC din 17 ianuarie 2013 de respingere a reclamației formulate de reclamant la 21 septembrie 2012;
- acordarea către reclamant, cu titlu de prejudiciu material suferit, a unei sume corespunzătoare diferenței de remunerație pe care ar fi perceput-o dacă ar fi putut să obțină reînnoirea contractului său de agent temporar în cadrul OLAF pentru încă 4 ani și a remunerației pe care o percepe din mai 2011 (ținând seama de dreptul său la pensie și de evoluția normală a carierei sale);
- repararea prejudiciului material suferit de reclamant prin pierderea șansei de a obține un contract pe durată nedeterminată, stabilit *ex aequo et bono* și cu titlu provizoriu la 250 000 de euro;
- acordarea sumei stabilite *ex aequo et bono* și cu titlu provizoriu la 10 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral suferit;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 26 aprilie 2013 — ZZ/Comisia**(Cauza F-38/13)**

(2013/C 207/101)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: ZZ (reprezentanți: S. Orlandi, J.-N. Louis și D. Abreu Caldas, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de calculare a sporului pentru drepturile de pensie dobândite înainte de intrarea în serviciu pe baza noilor DGE

Concluziile reclamantului:

- Declararea articolului 9 din dispozițiile generale de punere în aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII din statut ca fiind nelegal;
- anularea deciziei din 18 iunie 2012 de a acorda sporul pentru drepturile de pensie dobândite de reclamant înainte de intrarea sa în serviciu în cadrul transferului acestora către sistemul de pensii al instituțiilor Uniunii Europene, în temeiul dispozițiilor generale de aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII din statutul din 3 martie 2011,
- obligarea Comisia la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 29 aprilie 2013 — ZZ/Comisia**(Cauza F-39/13)**

(2013/C 207/102)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamant: ZZ (reprezentanți: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal și S. Orlandi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de stabilire a bonificației drepturilor de pensie dobândite înainte de intrarea în serviciul Comisiei în temeiul noilor dispoziții generale de punere în aplicare a articolului 11 alineatul (2) din Anexa VIII din Statutul din 3 martie 2011 și a deciziei de respingere a reclamației.

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei de respingere a reclamației sale din 24 ianuarie 2013 prin care solicita aplicarea dispozițiilor generale de punere în aplicare și a ratelor de actualizare aflate în vigoare la momentul la care a formulat cererea de transfer a drepturilor de pensie;
- anularea decizie din 11 iulie 2012 a PMO, prin care au fost aplicate valorile de actualizare rezultate din noile dispoziții de punere în aplicare;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 7 mai 2013 — ZZ/Comisia**(Cauza F-40/13)**

(2013/C 207/103)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamantă: ZZ (reprezentanți: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal și D. Abreu Caldas, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei referitoare la transferul drepturilor de pensie ale reclamantei în sistemul de pensii al Uniunii, în conformitate cu articolele 11 și 12 din anexa VIII la Statutul funcționarilor

Concluziile reclamantului

- Declararea nelegalității articolului 9 din Dispozițiile generale de punere în aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la Statutul funcționarilor;

- anularea deciziei din 11 octombrie 2012 prin care s-a confirmat aplicarea parametrilor vizați în Dispozițiile generale de punere în aplicare a articolului 11 alineatul (2) din anexa VIII la statut din 3 martie 2011 pentru transferul drepturilor de pensie ale reclamantei;

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 8 mai 2013 — ZZ și alții/BEI**(Cauza F-41/13)**

(2013/C 207/104)

*Limba de procedură: franceza***Părțile**

Reclamanți: ZZ și alții (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții

Obiectul și descrierea litigiului

Pe de o parte, anularea deciziilor care figurează în fișele de salariu din luna februarie 2013, care stabilesc ajustarea anuală a salariilor limitată la 1,8 % pentru anul 2013, a notelor de informare pe care pârâta le-a adresat reclamantilor la 5 februarie 2013 și la 15 februarie 2013 și anularea fișelor de salariu ulterioare. Pe de altă parte, obligarea instituției la plata de daune interese pentru prejudiciile material și moral pretins suferite

Concluziile reclamantilor

- Anularea deciziei care figurează în fișele de salariu ale reclamantilor din luna februarie 2013, decizie care stabilește ajustarea anuală a salariilor limitată la 1,8 % pentru anul 2013 și, prin urmare, anularea deciziilor similare care figurează în fișele de salariu ulterioare și, în măsura în care este necesar, anularea a două note de informare pe care pârâta le-a adresat reclamantilor la 5 februarie 2013 și la 15 februarie 2013;

- obligarea pârâtei la plata către fiecare reclamant, pentru repararea prejudiciului material, (i) a restului de salariu corespunzător aplicării ajustării anuale pentru 2013, adică o creștere de 1,8 %, pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2013 și 31 decembrie 2013; (ii) a restului de salariu corespunzător consecințelor aplicării ajustării anuale de 1,8 % pentru 2013 asupra cuantumului salariilor care vor fi plătite începând cu ianuarie 2014; (iii) a unor dobânzi moratorii aferente restului de salarii datorat până la plata integrală a sumelor datorate, rata dobânzilor moratorii care urmează a se aplica trebuind calculată pe baza ratei fixate de Banca Centrală Europeană pentru principalele operațiuni de refinanțare, aplicabilă în perioada respectivă,

majorată cu trei puncte și (iv) a unor daune interese ca urmare a pierderii puterii de cumpărare, ansamblul acestui prejudiciu material fiind evaluat, cu titlu provizoriu, pentru fiecare reclamant, la 30 000 de euro;

- obligarea părții la plata către fiecare reclamant a sumei de 1 000 de euro cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral;
- obligarea BEI la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 8 mai 2013 — ZZ/CESE

(Cauza F-42/13)

(2013/C 207/105)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: L. Levi și A. Blot, avocați)

Pârât: Comitetul Economic și Social European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de reziliere a contractului de muncă al reclamantului și cerere de despăgubire a acestuia pentru prejudiciul material și moral pe care pretinde că l-a suferit

Concluziile reclamantului

- anularea deciziei din data de 16 octombrie 2012 adoptate de secretarul general al CESE, în calitate sa de Autoritate abilitată să încheie contracte de muncă (AHCC), de reziliere a contractului reclamantului;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei AHCC din data de 31 ianuarie 2013 de confirmare a rezilierii contractului reclamantului și a deciziei AHCC din 24 aprilie 2013 de respingere în mod explicit a reclamației reclamantului;
- repararea prejudiciului material suferit de reclamant;
- acordarea în favoarea reclamantului a sumei stabilite *ex aequo et bono* și cu titlu provizoriu la 15 000 de euro, pentru prejudiciul moral suferit;
- obligarea CESE la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 8 mai 2013 — ZZ și alții/BEI

(Cauza F-43/13)

(2013/C 207/106)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanți: ZZ și alții (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor care figurează în fișele de salariu din luna februarie 2013, care stabilesc ajustarea anuală a salariilor limitată la 1,8 % pentru anul 2013 și anularea fișelor ulterioare. Pe de altă parte, cerere subsecventă de obligare a instituției la plata de daune interese pentru prejudiciile material și moral pretins suferite

Concluziile reclamanților

- Anularea deciziei care figurează în fișele de salariu ale reclamanților din luna februarie 2013, decizie care stabilește ajustarea anuală a salariilor limitată la 1,8 % pentru anul 2013 și, prin urmare, anularea deciziilor similare care figurează în fișele de salariu ulterioare și,
- în măsura în care este necesar, anularea a două note de informare pe care pârâta le-a adresat reclamanților la 5 februarie 2013 și la 15 februarie 2013;
- obligarea părții la plata către fiecare reclamant, pentru repararea prejudiciului material, (i) a restului de salariu corespunzător aplicării ajustării anuale pentru 2013, adică o creștere de 1,8 %, pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2013 și 31 decembrie 2013; (ii) a restului de salariu corespunzător consecințelor aplicării ajustării anuale de 1,8 % pentru 2013 asupra cuantumului salariilor care vor fi plătite începând cu ianuarie 2014; (iii) a unor dobânzi moratorii aferente restului de salarii datorat până la plata integrală a sumelor datorate, rata dobânzilor moratorii care urmează a se aplica trebuind calculată pe baza ratei fixate de Banca Centrală Europeană pentru principalele operațiuni de refinanțare, aplicabilă în perioada respectivă, majorată cu trei puncte și (iv) a unor daune interese ca urmare a pierderii puterii de cumpărare, ansamblul acestui prejudiciu material fiind evaluat, cu titlu provizoriu, pentru fiecare reclamant, la 30 000 de euro;
- obligarea părții la plata către fiecare reclamant a sumei de 1 000 de euro cu titlu de despăgubiri pentru prejudiciul moral;
- obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 8 mai 2013 — ZZ/Comisia

(Cauza F-44/13)

(2013/C 207/107)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: ZZ (reprezentant: C. Mourato, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor Comisiei privind obținerea unei despăgubiri pentru prejudiciul material suferit de reclamantă în urma calculului incorect al indemnizației pentru condiții de viață

Concluziile reclamantei

- Anularea Deciziei din 25 ianuarie 2013 a Comisiei primită de reclamantă la 28 ianuarie 2013 privind anularea în parte a deciziei emise de PMO.1 la 30 martie 2012 în măsura în care limitează la 1 martie 2007 cererea acesteia din urmă având ca obiect obținerea unei despăgubiri pentru prejudiciul material suferit în urma calculului incorect al indemnizației pentru condiții de viață la care reclamanta are dreptul de la 22 septembrie 2002 și în măsura în care ține seama de pensia de orfan a fiicei reclamantei între 1 martie 2007 și 31 august 2008 pentru calcularea indemnizației respective;
- anularea Deciziei din 4 februarie 2013 a Comisiei primită de reclamantă la 5 februarie 2013, precum și a fișei de remunerație din luna februarie 2013 în măsura în care privește codul de regularizare RRV referitor la o despăgubire pentru prejudiciul sus-menționat impus la 1 martie 2007, menținând în același timp efectele acestei fișe până la adoptarea unui nou buletin care să facă o aplicare corectă a articolului 10 din anexa X la Statut de la 31 decembrie 2011 la 22 septembrie 2002;
- obligarea Comisiei la plata unei sume provizorii complementare de 11 000,00 de euro pentru prejudiciul în materie de indemnizație pentru condiții de viață suferit de reclamantă între 22 septembrie 2002 și 31 august 2008, precum și la plata dobânzilor calculate pentru întregul prejudiciu suferit în acest cadru între 22 septembrie 2002 și 31 decembrie 2011, începând de la termenele aferente indemnizațiilor respective și până în ziua plății efective a acestora și calculate pe baza ratelor fixate de BCE pentru operațiunile principale de refinanțare intervenite în perioada vizată, majorată cu două puncte;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

A acțiune introdusă la 15 mai 2013 — ZZ și alții/BEI

(Cauza F-45/13)

(2013/C 207/108)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ și alții (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Banca Europeană de Investiții

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziilor care figurează în fișele de salariu, de aplicare a deciziei generale a Băncii Europene de Investiții care stabilește o creștere salarială limitată la 2,3 % pentru întregul personal și a deciziei care stabilește o grilă de merit care determină o pierdere cuprinsă între 1 și 3 % din salariu, și cererea subsecventă de obligare a instituției la plata diferenței de remunerație, precum și la plata unor daune interese

Concluziile reclamanților

- Anularea deciziilor de aplicare în cazul reclamanților a deciziei Consiliului de administrație al BEI din 18 decembrie 2012 de stabilire a unei creșteri salariale limitate la 2,3 % și a deciziei Comitetului de direcție al BEI din 29 ianuarie 2013 care definește o grilă de merit care determină o pierdere cuprinsă între 1 și 3 % din salariu, potrivit reclamanților, decizii care figurează în fișele de salariu din aprilie 2013, precum și anularea, în aceeași măsură, a tuturor deciziilor care figurează în fișele de salariu ulterioare și, în măsura în care este necesar, anularea notei de informare pe care pârâta a adresat-o reclamanților la 5 februarie 2013;
- obligarea pârâtei la plata diferenței de remunerație care rezultă din decizia citată anterior a Consiliului de administrație al BEI din 18 decembrie 2012 și din cea a Comitetului de direcție al BEI din 29 ianuarie 2013 în raport cu aplicarea grilei de merit „4-3-2-1-0” și a grilei „tânăr” „5-4-3-1-0”, sau, cu titlu subsidiar, pentru reclamanții care au avut o notă A, în raport cu aplicarea grilei de merit 3-2-1-0-0 și, pentru reclamanții cărora li se aplică grila „tânăr”, în raport cu o grilă tânăr „4-3-2-0-0”; această diferență de remunerație trebuie majorată cu dobânzi de întârziere care încep să curgă de la 12 aprilie 2013 și apoi de la data de 12 a fiecărei luni până la plata integrală a sumei datorate, dobânzile respective fiind stabilite la nivelul ratei BCE majorate cu 3 puncte;
- obligarea pârâtei la plata unor daune interese pentru prejudiciul suferit ca urmare a pierderii puterii de cumpărare, acest prejudiciu fiind evaluat *ex aequo et bono*, și cu titlu provizoriu, la 1,5 % din remunerația lunară a fiecărui reclamant;
- obligarea BEI la plata cheltuielilor de judecată.

A acțiune introdusă la 16 mai 2013 — ZZ/Comisia

(Cauza F-46/13)

(2013/C 207/109)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: S. Rodrigues și A. Blot, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei de respingere a cererii de angajare a reclamantului în calitate de agent contractual în grupa de funcții II, formulată de DG DEVCO, și cerere de reparare a prejudiciului material suferit.

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Comisiei, în calitate de AIIC, din 4 octombrie 2012 de a nu îl recruta pe reclamant ca agent contractual auxiliar în grupa de funcții II;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziei AIIC din 7 februarie 2013 de respingere a reclamației formulate de reclamant la 19 octombrie 2012;
- repararea prejudiciului material al reclamantului;
- acordarea sumei de 50 000 euro, stabilită *ex aequo et bono* și cu titlu provizoriu, pentru prejudiciul moral suferit;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 17 mai 2013 — ZZ/Consiliul**(Cauza F-47/13)**

(2013/C 207/110)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezentant: M. Velardo, avocat)*Pârât:* Consiliul Uniunii Europene**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei de a nu-l include pe reclamant în lista funcționarilor din grupa de funcții AD propuși spre promovare în 2012

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei din 20 iulie 2012 nr. 63/12 a Secretariatului General al Consiliului privind lista funcționarilor propuși spre promovare în cadrul exercițiului 2012, în care nu figurează numele reclamantului, precum și anularea deciziei autorității împuternicite să facă numiri din 11 februarie 2011;
- obligarea pârâtului la plata de daune interese moratorii și compensatorii în cotă 6,75 % pentru prejudiciul moral și material suferit;
- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 21 mai 2013 — ZZ/Parlamentul European**(Cauza F-48/13)**

(2013/C 207/111)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Reclamantă:* ZZ (reprezentant: C. Bernard-Glanz, avocat)*Pârât:* Parlamentul European**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea raportului de evaluare a reclamantei pentru anul 2011

Concluziile reclamantei

- Anularea raportului de evaluare a reclamantei pentru anul 2011, astfel cum a fost finalizat și modificat prin deciziile autorității împuternicite să facă numiri din 18 iulie 2012 și, respectiv, 29 ianuarie 2013;
- anularea deciziei Autorității împuternicite să facă numiri din 29 ianuarie 2013 de respingere a reclamației formulate în conformitate cu articolul 90 alineatul (2) din Statutul funcționarilor;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 22 mai 2013 — ZZ/Comisia**(Cauza F-50/13)**

(2013/C 207/112)

*Limba de procedură: franceza***Părțile***Reclamant:* ZZ (reprezențanți: B. Cambier și A. Paternostre, avocați)*Pârâtă:* Comisia Europeană**Obiectul și descrierea litigiului**

Anularea deciziei Comisiei prin care aceasta se pronunță asupra cererii de despăgubire complementară formulate de reclamant în temeiul articolului 90 alineatul (1) din statut, pentru a obține repararea integrală a prejudiciilor materiale și a prejudiciului moral pe care le-ar fi suferit în urma bolii sale profesionale și a numeroaselor nereguli care ar fi viciat soluționarea cererii sale întemeiate pe articolul 73 din statut

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Comisiei din 7 august 2012 prin care aceasta s-a pronunțat asupra cererii de despăgubire complementară în temeiul dreptului comun și al articolelor relevante din statut, formulată de reclamant la 18 aprilie 2012 în temeiul articolului 90 alineatul (1) din statut;

- anularea deciziei Comisiei din 14 februarie 2013 de respingere a reclamației introduse de reclamant la 25 octombrie 2012 în temeiul articolului 90 alineatul (2) din statut;
- acordarea sumei de 1 798 650 de euro reclamantului pentru repararea prejudiciului material și a prejudiciului moral suferite din cauza bolii profesionale, care trebuie reparate în temeiul principiului reparației integrale din dreptul comun, deducere operată din despăgubirea acordată în temeiul articolului 73 din statut, eventual revizuită de Tribunal în cauza F-142/12, în curs de soluționare;
- acordarea sumei de 145 850 de euro pentru prejudiciul moral rezultat din erorile săvârșite de Comisie față de reclamant;
- rambursarea cheltuielilor de judecată și a altor cheltuieli efectuate, acordarea unor dobânzi moratorii și a oricăror alte dobânzi pe care Curtea le va considera juste și adecvate, calculate începând din luna decembrie 2004, dată la care prejudiciile suferite de reclamant ar fi putut fi calculate și reparate;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 31 mai 2013 — ZZ/CESE

(Cauza F-54/13)

(2013/C 207/113)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: T. Bontink și A. Guillerme, avocați)

Pârât: Comitetul Economic și Social European

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei CESE de respingere a unei cereri introduse de reclamant în temeiul articolului 90 alineatul (1) din statut, având ca obiect obținerea unei despăgubiri pentru prejudiciul pe care l-ar fi suferit din cauza pretensei persistențe și chiar hărțuiri administrative

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei secretarului general al CESE din 3 octombrie 2012 în măsura în care respinge cererea reclamantului din 5 iunie 2012 de obținere a unei despăgubiri adecvate și rezonabile pentru prejudiciul moral, pentru atingerea adusă reputației și sănătății sale și pentru atingerea adusă carierei sale pe care le-a suferit, confirmată, în urma reclamației reclamantului din 24 octombrie 2012, prin decizia din 22 februarie 2013;
- acordarea în beneficiul reclamantului a despăgubirii pentru prejudiciul său moral și pentru atingerea adusă reputației și sănătății sale, evaluată, sub rezerva majorării sau a diminuării în cursul procedurii, la 12 000 de euro;
- acordarea în beneficiul reclamantului a despăgubirii pentru prejudiciul produs carierei sale, din cauza întârzierii promovării acestuia pentru motivul anchetelor și al procedurilor aflate atunci în curs, sub forma reconstituirii carierei la gradul AST5, sub rezerva evoluției în cursul procedurii, și, cu titlu subsidiar, printr-o despăgubire adecvată evaluată la 41 403,09 euro, sub rezerva majorării în cursul procedurii;
- obligarea CESE la plata cheltuielilor de judecată.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO